

dubl.

Masfjordprosjektet

Nordsjøens «helsetilstand»

Småbåtundersøkelsen 1988

Loddefiske på Newfoundland

Fiskets Gang

NR. 10 – 1989

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

75. ÅRGANG
Nr. 10 – Oktober – 1989
Utgis månedlig
ISSN 0015-3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:
Per-Marius Larsen
Dag Paulsen

Ekspedisjon:
Frøydis Madsen
Nina S. Bjøringsøy

Annonser:
Esther-Margrethe Olsen

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5002 Bergen
Telf.: (05) 23 80 00
Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 200,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 330,- pr. år. Utland med fly kr. 400,-
Fiskerifagstudenter kr. 100,-.

ANNONSEPRISER:
1/1 kr. 3.900,- 1/4 kr. 1.200,-
1/2 kr. 2.000
Eller kr. 6,50 pr. spalte mm
Tillegg for farger:
kr. 800,- pr. farge

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE

ISSN 0015-3133

INNHold – CONTENTS

AKTUELL – KOMMENTAR – Current Comments	2
Masfjordprosjektet: Liten fjord – omfattende miljøkartlegging – Extensive mapping of the environment in a small Norwegian fjord	4
 Brønnbåten «Max» ankommer Masjorden med omlag 70 000 torskeyngel. Det andre av i alt 3 planlagte storutsetninger av torskeyngel i Masfjorden er dermed gjennomført.	
Gratulerer Svein Munkejord – Congratulations to mr. Svein Munkejord, – our new minister of fisheries	7
Nordsjøens «helsetilstand» skal kartlegges på ny – «The health» of the north sea is mapped again	8
Lovende for den første Norske bomtråleren – The first Norwegian Beamtrawler is doing well	10
Manglende forståelse for forskernes metoder! – Lack of understanding of researcher's methods	11
Det er en manglende forståelse for metodene vi bruker for å beregne fiskebestandene, hevder havforsker Knut Sunnanå. Bl.a. bør forvaltningsapparatet ha bedre kunnskap om hvordan forskningsresultatene blir til. Manglende data for utkast er dessuten et problem, mener han.	
	
Ernæringsforskninga sin olympiade: Den 14. Internasjonale Ernæringskongress – The 14th International Congress of nutrition	13
Nybygg, kjøp og salg av Norske fiskefartøyer – The Norwegian fishing vessel market	15
Muligheter for norsk skjellnæring – Promising future for Norwegian shellfish industry	23
Spanske fiskebåtrederer misfornøyd med EF-støtte – Spanish shipowners are displeased with EEC subsidies	24
Spansk fiskebåtreder om EF's fiskeripolitikk: – Spania grep ikke sjansen til å stake ut kursen. EF bryr seg lite om fiskeriene – Spain missed its chance to plot its own course – EEC cares little about fisheries	26
 Fordi den spanske regjeringen har misbrukt sjansen til å ta en ledende rolle i EF's fiskeripolitikk, må vi idag finne oss i å spille annenfiolin, sier Juan Antonio Tovia, leder for foreningen for spanske fiskebåtrederer til F.G.	
Negative EF-signaler til norsk oppdrettskapital i Spania: Mindre EF-støtte til norsk/spanske firma – Negative signs from EEC to Norwegian fish-farming money in Spain. – Lower EEC subsidies to Norwegian/Spanish companies	28
Småbåtundersøkelsen 1988: Høyest lønnsevne for fartøy fra Sørlandet/Østlandet og Rogaland – Highest wage-earning-ability for the smaller fishing vessels in southern parts of Norway	30
J-meldinger – Laws and Regulations	34
Matfiskundersøkelsen 1988: Høyere lønnsomhet innen matfiskoppdrett i 1988 – Increased income in the Norwegian fishfarming industry in 1988	35
Fiskerisjefen i Møre og Romsdal: Årsmelding 1988 – Annual report from the regional director of fisheries in Møre og Romsdal	37
Torskestammene på Newfoundland er i fare – Cod fish resources in Newfoundland are in danger	39
Loddefiske på Newfoundland – Capelin fishing in Newfoundland	41
Statistikk – Statistics	46

Redaksjonen avsluttet 31/10-89

Forsidebildet viser vår nye fiskeriminister, Svein Munkejord, da han fikk overrakt kontornøklen fra tidligere statssekretær, nå fiskerisjef i Troms Asbjørn Rasch jr. (Foto: Jon Lauritzen)

Krise for norsk-arktisk torsk

Da signalene om sannsynlige torskekvoter for 1990 ble presentert gjennom massemedia, gikk det som en sjokkbølge både i og utenfor fiskerinnæringen.

Etter at man i 1989 hadde gjennomført de strengeste reguleringer vi noensinne har hatt, står man i 1990 foran en situasjon som er langt verre – og som mange har vanskeligheter med å øyne konsekvensene av.

I en slik situasjon er det muligens naturlig at man begynner å lete etter syndebukker, og også prøver å finne enkle årsakssammenhenger av typen «uansvarlig ressursforvaltning», «rovfiske», «inkompetente forskere» osv.

Jeg skal la slike påstander ligge, fordi jeg tror det hele er mer komplisert. Vi har til alle tider hatt svingninger i ressursgrunnlaget. Tidligere ble imidlertid ansvaret for «svart hav» tillagt visse høyere makter. I dag har man stort sett frikjent disse høyere makter, og velger i stedet å utferdige tiltale mot forvaltere, forskere og grådige fiskere.

Når det gjelder å ha et visst medansvar, så vil jeg ikke uten videre frikjenne noen av disse – men jeg tror fortsatt at den hovedansvarlige er naturen selv.

Det er mulig at vi – gjennom totalkvoter, stenging av ungfiskområder og diverse andre mer eller mindre avanserte reguleringstiltak – har innbilt oss selv at vi har hatt full kontroll over ressursene i havet.

Det er kanskje grunnlag for å revurdere denne selvbevisste holdning en del.

Men uavhengig av spørsmålet om fordeling av skyld mellom forvaltere, forskere, fiskere og naturen – står vi idag foran et formidabelt problem når det gjelder å regulere fisket etter norsk-arktisk torsk i 1990.

En rekke frontlinjer har allerede materialisert seg, og vi har fått forsterket de velkjente konflikter mellom syd og nord, mellom ulike red-

skapsgrupper, mellom sjø og land osv. Og de forslag til reguleringssopplegg som presenteres, er en funksjon av hvilken gruppe man selv tilhører.

Et av de gjennomgåene krav til reguleringer er at de skal være «rettferdige». En omforenet definisjon av hva som er rettferdig, finnes imidlertid ikke. Og da må selv rettferdighetsbegrepet nødvendigvis bli nokså diffust.

De problemer fiskerinnæringen og kyst-Norge i dag står overfor, kan i hvert fall ikke løses gjennom en mer eller mindre «rettferdig» fordeling av de torskekvoter vi vil ha til disposisjon i 1990.

Unge Jørn Olsen

Masfjordprosjektet:**Liten fjord – omfattende miljøkartlegging**

September 1989: Brønnbåten «Max» ankommer Masfjorden med omlag 70 000 torskelyngel, produsert i poll i Parisvatnet i Øygarden nordvest av Bergen. I løpet av to dager telles yngelen ut en for en langs størstedelen av det tjue kilometer lange fjordsystemet i Nordhordland. Dermed er det andre av i alt tre planlagte stor – utsetninger av torskelyngel i Masfjorden gjennomført.

Den første, store masseutsettingen av torskelyngel i Masfjorden skjedde i fjor. I løpet av tre hektiske høstmåneder ble torskelyngel – bestanden i fjorden øket med omlag 90 000 pollproduserte individer. Den siste masseutsettingen skal etter planen skje i 1990. Antallet yngel som da går i sjøen bestemmer produsenten av torskelyngel i Øygarden. Den totale produksjon i Parisvatnet nådde i år taket på 160 000 yngel. Det var et lavere tall enn forventet, og ikke stort mer enn det forskerne som nå utreder mulighetene for et kulturbetinget fiske etter torsk behøver til utsettingsprogrammet.

Hva vil skje med yngelen? Er den i stand til å konkurrere om føden i sine nye omgivelser? Vil oppdrettsyngelen lære seg å utnytte andre nisjer i næringskjeden enn de som tradisjonelt danner grunnlaget for torskebestanden i fjorden? Fremfor alt: Hvordan virker en slik storutsetting på de andre organismene i fjorden?

Forundersøkelser

Disse, og andre spørsmål, ønsker forskerne å få svar på i tiden fremover. Siden 1985 har det pågått forundersøkelser med formål å kartlegge alle vesentlige deler av

økosystemet i Masfjorden. Dette tverrfaglige arbeidet har allerede bidratt til ny innsikt i en rekke spørsmål av marinøkologisk og marinbiologisk art, forteller to av prosjektmedarbeiderne, Jan Helge Fosså og Jarle Tryti Nordeide ved Havforskningsinstituttet i Bergen.

Overraskende

– Mest overraskende har det kanskje vært å registrere hvor store svingninger som preger det marine miljøet i fjorden, sier de to.

Jarle Tryti Nordeide (t.v.) og Jan Helge Fosså.

Til tross for at Masfjorden er en typisk terskelfjord, og derved relativt skjermet fra det marine kystmiljøet, har forskerne konstatert at såkalt «import» av næringsstoffer utenfra har stor betydning for produksjonen av organismer i fjorden.

– For eksempel vet vi nå at mengden av plankton som tilføres utenfra er langt større enn forventet, men også betydelig i forhold til fjordens egen produksjon. Svingningene i tilførsel av plankton har vist seg å ha nær sammenheng med utviklingen videre oppover i næringskjeden, og virker direkte inn på de forhold som påvirker vekst og kondisjon til torsk.

Et langt skritt

– Dette forteller oss at fjordens bæreevne ikke er et konstant begrep. Hvis vi derimot kan lære oss å forutsi slike svingninger, vil det være et langt skritt på veien mot å oppnå optimale utsettingsforhold, sier Jan Helge Fosså og Jarle Tryti Nordeide.

Begge uttrykker tilfredshet med at miljøundersøkelser med vekt på tverrfaglig medvirkning nå ser ut til å vinne fram, og trekker en parallell til utviklingen innen flerbefandtsforskningen, som forlengst er blitt et sentralt satsingsområde.

– I Masfjorden er vi først og fremst opp-tatt av å bekrefte, eventuelt avkrefte, om det er mulig å øke produksjonen av torsk i en fjord ved å sette ut oppdrettet yngel. Forutsetningen for at vi skal lykkes er bl.a. at den naturlige rekrutteringen er lavere enn potensialet i fjorden, sier de.

– Men biologien er fremdeles en ung vitenskap, basert på mye kunnskap som ikke er bevist. Derfor er det fortsatt et stort behov for grunnforskning der vi kan teste teoriene opp mot konkrete problemstillinger. Arbeidet i Masfjorden er på ingen måte bortkastet! slår de to fast.

– Og på langt nær ferdig, kan vi legge til.

Den foreløpig siste masseutsettingen av torsk yngel i Masfjorden skjer altså neste år. I tillegg til å måle effektene av utsettingene, ønsker forskerne deretter å følge den utsatte torken videre fram mot kjønnsmodning.

Dag Paulsen

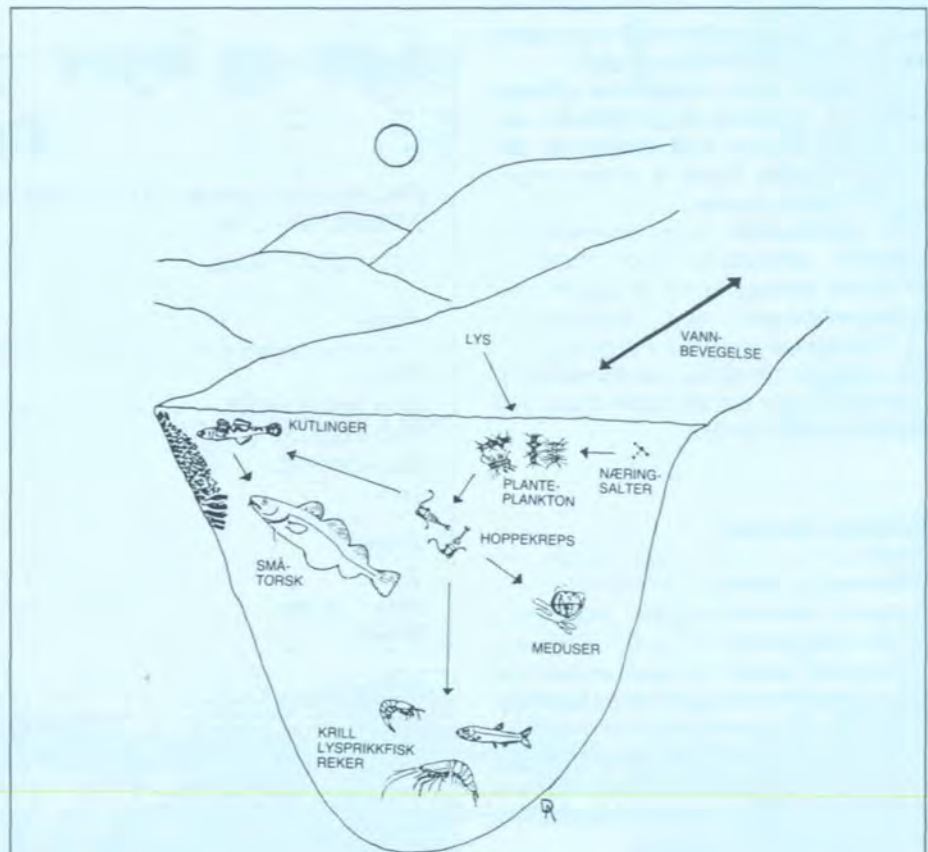
Fallnot – nytt fangstredskap i Masfjorden

Forskerne har utviklet et nytt fangstredskap til hjelp i arbeidet med å kartlegge fiskesamfunnet i strandsonen langs Masfjorden. Tradisjonelt er det strandnot som er blitt brukt til å samle strandfisk i algebeltene i Norge. Ulempen med denne metoden er bl.a. at noten ofte henger seg fast i bun-

Forts. s. 6.

Fallnot (øverst) og Floy-merking av torsk.

Dette er Masfjordprosjektet

Masfjordprosjektet er et samarbeidsprosjekt mellom Havforskningsinstituttet, Institutt for Marinbiologi ved Universitetet i Bergen og Ernæringsinstituttet. Prosjektet har som formål å undersøke om lokale fiskerier kan økes ved produksjon og utsetting av torsk yngel, kartlegge hvilke kriterier som gjør dette mulig, eventuelt ikke mulig, og undersøke hvordan en stor – utsetting av torsk vil virke inn på fjorden.

Fiskeribiologiske og marinbiologiske studier for å kartlegge livet i fjorden har vært utført siden 1985. Tallet på torsk i fjorden, føde, vekst, vandringer, gyting og nåværende fiske har vært undersøkt ved hjelp av regelmessig prøvafiske, merkeforsøk, fangstdagbøker og egg/larve-tokt. Samtidig er torskens konkurrenter og fiender undersøkt, sammen med torskens viktigste fødeorganismer. Temperatur, nærings salt, alger og dyreplankton er kartlagt og arbeid er i gang for å utvikle en modell over deler av livet i fjorden. Torskens vekst ved ulike formengder blir undersøkt i laboratoriet, for å kunne sammenligne med vekst til torsk i fjorden.

Fiskeri- og ernærings-biologiske undersøkelser er finansiert av Havforskningsinstituttet, Ernæringsinstituttet, Norges Fiskeriforskningsråd, Effektiviseringsmidler fra Olje/fisk – fondet. Marinbiologiske studier er betalt av Universitetet i Bergen og Norges Almenvitenskapelige Forskningsråd.

Kulturbetinget fiske og lovverket

Med kulturbetinget fiske menes fangst av organismer som har tilbrakt en del av sin tidlige livssyklus i kultur. Lønnsomheten i slik virksomhet vil først og fremst være avhengig av at det kan produseres store mengde utsetningsklare organismer til lave kostnader, og gjenfangstprosent.

Utsiktene til kulturbetinget fiske reiser en rekke problemer knyttet til hvem som skal finansiere utsettingene, hvem som skal ha gjenfangstrettighetene og hvilken organisasjonsform som er ønskelig for denne nye næringsvirksomheten. Et utvalg er i gang med å utrede disse spørsmålene, og vil fremme forslag til hvordan lovverket bør tilpasses kulturbetinget fiske.

nen. I tillegg viste strandnoten seg uegnet i de bratte områdene langs fjorden.

«Fallnoten» som ble utviklet er i prinsippet en not, opphengt på en flytende ramme. Noten utløses med komprimert luft. En tung kjetting festet til notens grunn trekker noten til bunnen.

En undersøkelse som sammenligner fangstene i strandnoten med fallnoten viser mindre variasjoner når det gjelder arts-sammensetningen i de to redskapstypene. Fallnoten er imidlertid mindre og lettere å plassere. Utviklingen av det nye fangstredskapet gjør det dessuten mulig å ta prøver over hele fjorden.

Torskens vandring

Utsettingsforsøk i Masfjorden bekrefter resultatene fra tidligere utsettingsforsøk i Austevoll, som viser at både pollprodusert og vill umoden torsk er svært stasjonær. Mer enn åtti prosent av gjenfangstene er tatt mindre enn fem kilometer fra utsettingssområdet. Vill kjønnsmoden torsk fanget i gytesesongen på gytefeltene kan foreta lengre vandring, men nær halvparten av disse ble også gjenfanget mindre enn fem kilometer fra utsettingsstedet.

Fødeopptak

En studie av fødeopptaket til poll – produsert torsk de tre første dagene etter utsett, viser overraskende store forskjeller sammenliknet med fødeorganismene til vill torsk på samme alder og i det samme tidsrom. Forskerne tror likevel ikke at denne manglende evnen til å finne de «rette» byttedyrene den første tiden etter utsetting, har direkte innvirkning på overlevelsen. Årsaken er bl.a. at den poll – produserte torken har medbrakt «nistepakke» i form av fett lagret i leveren. Tidligere undersøkelser har ikke påvist forskjeller i fødeorganismer på utsatt torsk som ble undersøkt fem måneder etter utsetting.

Massemerking av torsk

Utsettingsforsøkene i Masfjorden har stilt forskerne overfor de praktiske problemene massemerking av fisk medfører. Flere metoder har vært vurdert, og siden blitt forkastet av praktiske eller økonomiske årsaker. Valget falt på en kombinasjon av utvendig merking og bruken av stoffet tetracycline, et antibiotika som bl.a. brukes mot fiske sykdommen vibriose, og som tidligere er benyttet ved merking av laksefisk. Stoffet tilføres fisken i små mengder gjennom foret, og avleires i benstrukturen hos fisken. Avlesingen skjer i laboratorium.

Ved Havforskningsinstituttets avdeling for akvakultur er det nylig utviklet en metode for genetisk merking av fisk. Dette er en metode det stilles store forventninger til ved senere utsettingsprogrammer.

Lån og løyve

Trål

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte konsesjonstype og hvilke fiskearter den omfatter.

Sild, makrell, øyepål, tobis, kolmule, sei, hyse, torsk, hvitting.

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
P/R Hans Kleven m.fl. Sirevåg	Gama R-62-HA, LNDP	Nordsjøtrål
Jens Egil Veia m.fl. Vedavågen	Veatrål R-21-K	Nordsjøtrål
Rune Hatlehol Harøy	Torell M-72-SØ.	Nordsjøtrål

Reker

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
Peder Sandøy Molde	Gunnarson M-70-M	Trål

Kolmule

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
K/S Hargun v/ Jonny Garvik Lepsøy	Hargun H-5-0	Trål

Lodde, polartorsk

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
P/R Olsen og Enoksen v/Nils Olsen Tromsø	Ståltor T-8-T	Trål
Jens Egil Veia m.fl. Vedavågen	Veatrål R-21-K	Trål

Torsk

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
Jan Pedersen Hammerfest	Leirvik F-111-H og 170 BRT	Trål
P/R Olsen og Enoksen v/Nils Olsen Tromsø	Ståltor T-8-T	Trål

Sild, makrell, øyepål, tobis, kolmule, sei, hyse, torsk, hvitting

Reder	Fartøy/Reg.nr.	Konsesjonstyper
P/R v/Jan Petter Pettersen Flekkerøy	Certina VA-27-K	Nordsjøtrål
P/R Våge Viking Havøysund	Våge Viking F-777-M	Nordsjøtrål
Gunnar Fagermo Egersund	Håbuen R-9-ES	Nordsjøtrål
AS Kvalskjær v/Torstein Kvalsvik Kvalsvikøy	Kvalskjær M-9-HØ	Nordsjøtrål
P/R Per Furuheim & Øyvind Jensen Ans. Tjodalyng	Vassholm V-50-L	Nordsjøtrål
P/R Skjelbred/Mong v/Roald Skjelbred Egersund	Sektor R-61-ES	Nordsjøtrål
Ivar Jonassen Flekkefjord	Modena VA-4-F	Nordsjøtrål

Gratulerer Svein Munkejord!

Allerede etter Stortingsvalget 11. september begynte noen å snakke om en viss sosialøkonom fra Karmøy i en fremtidig regjering. Ryktebørsen var overopphetet i uke 41 når det gjaldt hvem som skulle sitte i lederstolen i Fiskeridepartementet. Gjetningene kulminerte den påfølgende helg, og mandag 16. oktober ble det hele utløst. Da kunne Svein Munkejord, etter å ha vært på Slottet, ta heisen opp til 6. etasje i Øvre Slottsgate 2 for der å overta nøkkelknippet til sitt kontor fra avtroppende statssekretær Asbjørn Rasch jr. Han var da direkte hjemkalt fra en fiskerikonferanse i Marbella i Spania, hvor han hadde holdt et foredrag om forvaltningen av pelagisk fisk i Nordsjøen.

Kommer fra Rettleidingstjenesten

Svein Munkejord er født, oppvokst og bosatt i Kopervik. Han er 41 år, gift med fru Åse og har to gutter og tre jenter. Han er utdannet sosialøkonom og entret arbeidslivet som konsulent hos Fiskerisjefen i Rogaland der han etterhvert ble kontorets sjef. Han har også i høyeste grad vært innom departementet tidligere og er på ingen måte ukjent med arbeidsrutinene der i gården. Først var han personlig sekretær for fiskeriminister Thor Listau i Willoch-regjeringen, så ble han statssekretær under samme minister. Innimellom dette har han også vært Norges fiskeriråd ved ambassaden i Brussel. Munkejord ble så fiskerisjef i 1986 og har skjøttet denne jobben på en meget tilfredsstillende måte.

Etterspurt foredragsholder

Og dette med foredrag i Spania gir en viss pekepinn om legning og kunnskaper til den nye fiskeriministeren. Svein Munkejord har gjennom tidene holdt mange foredrag om norsk fiskerinæring rundt omkring i verden og har vært mye etterspurt i slike sammenhenger. Han har utmerkede språkkunnskaper og en glimrende fremstillingsevne, noe som vil komme departementet til gode. Ikke bare i utlandet. Den aller første reisen som fiskeriminister gikk til Finnmark hvor han møtte fylkets ordførere og fylkespolitikere på høstsamlingen til Kommunenes Sentralforbund i Lakselv. Våre utsendte kunne berette at han gjorde en utmerket innsats fra talerstolen i et forum som ikke a priori kan kalles for ren hjemmebane.

Bryne seg

Tidligere i høst fikk han virkelig bryne seg under Prymnesium-algeoppblomstringen i Ryfylke. Da måtte han legge alt til side og lede det lokale beredskapsarbeidet dag som natt. Hans håndtering av denne krisen – under sterkt press fra alle kanter, ikke minst fra media – ga han nok god trening til å kunne møte en skeptisk og hårdt prøvet næring. Det er nok ikke mange som misunner han ministerposten i disse tider.

Godt skussmål

Det skussmål vi har innhentet lyder slik: språkmektig, klart-tenkende, poentert, kreativ, jovial, åpen, gode lederegenskaper og nærmest ekvilibrist når det virkelig gjelder fra talerstolen. Han kommer fra et fiskerimiljø og kjenner næringen så godt som noen. Så basis for å kunne kommunisere med fiskerne og de andre representantene fra næringen er så absolutt til stede.

Formann i Fagforeningen

Svein Munkejord er en ressursperson i Høyres fiskerirutvalg og er også formann i det lokale Høyre. Men det ikke alle vet, er at han sto i fronten da fagforeningen for de ansatte i Rettleidingstjenesten skulle bygges opp i slutten av 70-årene. Dette er en NTL-forening; med andre ord en forening tilsluttet Landsorganisasjonen! Og han ble selvfølgelig foreningens første formann!

Ragnar Sandbæk

Rettleidingstjenesten rekrutterer

Rettleidingstjenesten i fiskerinæringen er etterhvert blitt en av de viktigste rekrutteringskildene for fiskeripolitikere og sekretariatsledere av fiskeriorganisasjoner.

Dersom vi bare ser på den politiske ledelsen i Fiskeridepartementet gjennom tidene, finner vi fort ut at dette utsagnet holder mål.

Fiskerisjefen i Nordland – Sven Olsen – var statssekretær under Hoem. Fiskerisjefen for Skagerrakkysten – Birger Larsen – var statssekretær under Bolle. Generalsekretær i Norske Fiskeoppdretteres Forening – Paul Birger Torgnes – tidligere fiskeriretleder i Brønnøy, var personlig sekretær for Listau. Organisasjonssekretær i

samme forening – Anne Breiby – tidligere oppdrettskonsulent hos Fiskerisjefen i Nordland, var personlig sekretær for Mørk Eidem. Fiskerisjefen i Troms – Asbjørn Rasch jr. – var statssekretær hos Mørk Eidem. Fiskerisjefen i Rogaland – Svein Munkejord – som nå er fiskeriminister, var også tidligere både personlig- og statssekretær hos Listau.

Og er det ikke symptomatisk: Mandag 16. oktober var det to fra Rettleidingstjenesten som var hovedaktører i 6. etasje i Øvre Slottsgate 2. Da ga fiskerisjef Asbjørn Rasch jr. nøklene til fiskerisjef Svein Munkejord!

Nordsjøens «helsetilstand» skal kartlegges på ny

– Vi prøver å få til en sterkere koordinering av innsatsen mot forurensning og når det gjelder andre sider ved havmiljøet. Det er helt klart sterkt sammenfallende interesser mellom fiskeri – og miljøvernsektoren og i dette bildet fungerer arbeidsgruppen som en brobygger.

Forsker Hein Rune Skjoldal er Havforskningsinstituttets representant i den internasjonale arbeidsgruppen North Sea Task Force (NSTF), som har både Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) og Oslo/Paris-kommisjonene som moderorganisasjoner. I 1993 skal NSTF legge fram en ny statusrapport om Nordsjøens «helsetilstand». Gruppen tar sikte på å dekke bedre de store åpne havområdene. Ikke bare konsentrere seg om kystfarvatnene, slik man stort sett har gjort til nå.

– Når man snakker om Nordsjøen og forurensning fokuseres ofte de hardt belastede områdene i sør og glemmer de store delene som består av friskt inntømmet atlantisk vatn. Derfor er det viktig nå å presentere en helhetlig kvalitetsstatus, mener Skjoldal.

NSTF ble opprettet i 1987 i kjølvatnet av konferansen om Nordsjøen der miljøvernmyndighetene i de åtte nordsjølandene deltok. Statens Forurensningstilsyn er den offisielle norske representanten. I tillegg møter en representant fra Norsk institutt for vannforskning (NIVA) og også en fra Havforskningsinstituttet. Statusrapporten om Nordsjøen blir laget på bakgrunn av spesifikke studier av 10 ulike delområder (se fig.) Det er viten om vannutskifting i ulike deler av Nordsjøen som ligger til grunn for inndelingen. Norge har ansvaret for den sentrale nordlige delen, kystområdene fra Stad og sørover, samt Skagerrak og Kattegat. Det betyr at man skal ta seg av koordineringen av datainnsamlingen og dataanalysene. Meningen er at dette ar-

Forsker Hein Rune Skjoldal advarer mot overfokusering av næringsfaller. Miljøgifter er trolig et større problem, mener han.

beidet skal vurderes og kontrolleres av undergrupper av ICES og Oslo/Paris-kommisjonene. Til slutt blir man også sittende igjen med en helhetlig rapport om Nordsjøen på bordet.

Storbritannia vegrer seg

Det er imidlertid fritt fram for alle land til å være med i vurderingen av hvert enkelt delområde. En slags garanti mot at enkeltland på egenhånd velger å vurdere sine områder som ikke problematiske. Vi vet at Storbritannia nylig har gitt uttrykk for at de anser sine egne utslipp av næringsfaller for ikke å ha noen innvirkning på tilstanden i Nordsjøen, bortsett fra nære kystfarvatn. De akter da heller ikke å følge opp med noen reduksjon av sine utslipp, til tross for at det er helt klart at utslippene er betydelige.

Bekymring

Da den siste miljørapporten om Nordsjøen ble lagt fram i 1987 var det særlig tre ting som vakte bekymring. Først de store tilførselene og oppbygningen av miljøgifter i de grunne kystområdene i den sørlige Nordsjøen. Her er det bl.a. påvist negative effekter på sel – og sjøfuglbestandene. Videre de store tilførselene av næringsfaller i det samme området og tildels i Skagerrak og Kattegat. Endelig ble det fastslått at ulovlige oljeutslipp representerte et mye større problem enn man hadde vært klar over. Når det gjelder de to første problemene førte dette til at nordsjølandene samlet seg om det historiske vedtaket om 50 prosent reduksjon av utslippene innen 1995. For miljøgifter gjelder dette generelt for hele Nordsjøen. For næringsfaller var man klar over at disse stort sett var regionale innen Nordsjøen og en ble enige om

at vedtaket skulle gjelde i områder der disse saltene hadde hatt, eller kunne få, skadelige følger.

Ikke flinke nok

– Det er vel her våre egne miljøvernmyndigheter ikke har vært flinke nok til å identifisere problemområdene. Når hele strekningen fra svenskegrensen til Rogaland blir definert som , i beste fall, potensielt forurenset, får vi faglige vansker med å forholde oss til den politiske målsettingen om en halvering av utslippene, sier Skjoldal. Han viser til at det utmerket godt går an å slippe ut en god del nærings-salter uten at det vil ha noen virkning – et strømsystem kan f.eks hjelpe til med dette. Men poenget er at disse utslippene bidrar til den totale mengden. Det er dette som er hovedproblemet, mener han. – Selvsagt betyr det noe at vi renser opp lokalt, men det er viktig å huske at dersom utslippene som skal halveres ikke representerer noe problem er de også pr. definisjon ikke forurensende.

– Uansett blir det vel vanskelig å følge opp dette 50 prosent-vedtaket?

– Det er kommet signaler fra en del av EF-landene om at dette blir vanskelig. Man jobber seriøst med å få det til, men det er store utfordringer det er snakk om. Det er samtidig klart at denne 50 prosenten er satt mer eller mindre tilfeldig for i det hele tatt å ha en målsetting. Alle reduksjoner vil hjelpe , men det som bekymrer oss er dette med fosfor/nitrogen-separasjonene. Vi har renseteknologi for fosfor. Med nitrogen er det mye vanskeligere. Fosfor er f.eks det stoffet som begrenser veksten av planteplankton. Får vi en skjev balanse i sammensetningen av fosfor og nitrogen er også faren tilstede for algeoppblomstringer. Det er klare indikasjoner på at giftige algeoppblomstringer er mer hyppige under forhold med fosforbegrensninger enn med nitrogenbegrensninger. Derfor ser vi med en viss bekymring på selve rensingen. Den må skjje balansert for både fosfor og nitrogen. Det er viktig å understreke at det ikke bare er mengden av nærings-salter som betyr noe, men også den relative sammensetningen.

– Kan man si noe om hva de praktiske konsekvensene av rensingen vil bli?

– I dag vet vi for lite. Fra forskerne sin side er det påpekt at vi som et prinsipp trenger en bedre kunnskapsbasis for å vurdere effektiviteten av tiltakene. Nå vil man investere milliarder på rensing uten å vite noe særlig om dette. Som et eksempel har nederlenderne i NSTF presentert en vurdering av hvilken effekt en 50 prosent re-

duksjon av nitrogen og fosfor vil ha i sine områder. De er kommet til at virkningen vil bli langt mindre – kanskje ikke mer enn 10–15 prosents reduksjon i biomassen av planteplankton. Disse vurderingene er usikre. Vi kan ikke si om tiltakene vil være tilstrekkelige , om det er behov for ekstratiltak osv. Vi kan på faglig grunnlag heller ikke si at tiltakene f.eks. er unødvendige. Alt i alt et glimrende eksempel på at det å satse på forskning i seg selv kan spare oss for mange penger, mener Skjoldal.

NSTF samles to ganger i året . Her blir det bl.a. tatt stilling til hvilke områder som trenger forskning.

– På det siste møtet nå i høst stod et nytt punkt på dagsorden, nemlig hvilken innvirkning fiskerierne har på økosystemet i havet. Man erkjenner at selve fisket har følger på to forskjellige måter. Først den rent mekaniske – at trålfisket kan forstyrre økosystemet på bunnen – og at en griper inn i systemet ved å ta ut fisk. Det er et stort behov for å kjenne mer til hva denne virksomheten medfører. Dette er en ønskelig utvikling. At vi ser ressursutnyttelsen og vern om ressursene i en sammenheng. Ikke bare de som blir kommersielt utnyttet, men også sjøfugl. I det hele tatt miljøet disse lever i, sier Skjoldal.

– Åtte medlemsland i NSTF betyr vel store motsetninger?

– Det blir selvsagt en del motsetninger som reflekterer miljøpolitikken i det enkelte land. Tradisjonelt har vel Storbritannia vært et godt eksempel på akkurat dette. I høst gikk de ut og gjorde det klinkende klart at de ikke hadde planer om å rense utslippene for nærings-salter. De ser kun disse høye verdiene av nærings-salter utenfor elvemunningene sine. Lenger ute er de riktig nok knapt påviselige, men faktisk er jo at de inngår i havstrømmen til den sørlige Nordsjøen og videre inn i Skagerrak/Kattegat og opp langs norskekysten. Engelskmennene er ikke villige til å godta den etter vår mening gode dokumentasjonen på sammenhengen mellom nærings-salter og skadelige algeoppblomstringer. I det store og hele kommer vi likevel fram til samla vurderinger. Selv om det er uungåelig at politiske undertoner kommer til syne. Tross alt er det store økonomiske aspekter som knytter seg til forurensning. Det er en høy pris på både skadevirkninger og mottiltak. Men dette må vi alle være med å betale.

– Nærings-salter er altså et åpenbart problem i følge forskerne?

– Vi mener at den største kilden til overgjødning i Kattegat er tilførselene fra den

sørlige Nordsjøen. Vi får helt spesielle miljøforhold i Skagerrak/Kattegat ved at lett brakkvann fra Østersjøen blander seg med tilførselene fra sørlige Nordsjøen og som igjen danner den norske kyststrømmen. Det var bl.a. dette som førte til oppblomstringen av chrysocromulina i fjor. Dette er et problem som i svært liten grad skyldes våre egne utslipp. Men når det er sagt så tror jeg det er viktig å understreke at nærings-salter ikke er det største problemet. Det ligger en fare i å fokusere for mye på nettopp dette – at det blir en sovepute som hindrer oss i å ta for oss f.eks miljøgifter. Trolig er dette et mye større problem. Generelt vet vi at organiske miljøgifter er tilstede, men vi aner lite om hvilke konsekvenser de har miljømessig og helsemessig i de belastede områdene. Sel som spiser fisk og får problemer med reproduksjonen kan f.eks være en følge.

Men Hein Rune Skjoldal mener likevel at man må holde et klart skille mellom de ekstremt forurensete kystområdene i sør og de store åpne delene av Nordsjøen som består av friskt atlantisk vann. – Denne sammenblandingen blir ofte gjort. Det er ikke det minste rart at tyskerne ser ut elvemunningene sine og påstår at Nordsjøen er død innen 5 år. Det ser jo jævlig ut. Men det er et viktig poeng at disse områdene ikke er representative for Nordsjøen som helhet, sier Skjoldal.

Lovende for den første norske bomtråleren

Den første norske bomtråleren, nybygget «Henk Senior», har gjort gode erfaringer så langt etter at den gikk inn i aktivt fiske i Nordsjøen i midten av oktober. Et snitt på 35 tonn pr tur, hovedsakelig rødspette, lover godt for dette spesielle fisket som i norsk sammenheng best kan karakteriseres som upløyd mark.

Det var i 1988 at Fiskeridirektoratet ga to konsesjoner til nybygg for bomtrålfiske etter flatfisk. Konsesjonene ble gitt til Wopke Roukema, Furnes og Oddvar J. Majala, Havøysund. Førstnevnte reder er altså nå igang med fisket, Majala får sitt fartøy levert i mars neste år. Det er snakk om to helt identiske trålere, bygget ved Maaskant Shipyards, Stellendam, Nederland. I konsesjonsvilkårene er det sagt at hensikten er å utvikle bomtrålfiske i norske områder, samt norsk mottak og industri for tilvirking av flatfisk. Fangstene skal leveres i Norge. Kravet er dessuten at båtene bygges slik at de også kan brukes til bomtrålfiske i Barentshavet.

Pådriver

Det er ingen hemmelighet at Fiskerisjefkontoret for Skagerrakkysten har vært en svært viktig pådriver for å få i gang dette fisket.

– Vi mottok de første søknadene om tilatelse til å drive bomtrålfiske etter flyndrefisk i Nordsjøen /Skagerrak i begynnelsen av 1987, sier fiskerisjef Birger Larsen. – På det tidspunktet hadde vi ikke tilstrekkelige kunnskaper til å gi prosjektene en skikkelig faglig vurdering. Samme år ble det gjennomført en studietur til Nederland og Storbritannia for å få mer informasjon om driftsform, fangstmuligheter og markedsforhold. Spesielt nederlenderne har drevet lenge med dette. Etterhvert som det ble kjent at vi var i gang med en vurdering av utviklingsmulighetene for et norsk bomtrålfiske, registrerte vi da også en økende interesse fra norske fiskere, forteller Larsen.

Ressursene tilstede

Ressursgrunnlaget for et norsk bomtrålfiske bør så avgjort være tilstede. Ifølge Larsen konsentrerer de nederlandske bomtrålerne sin innsats om fangst av tunge i Kanalområdet og rødspette i den sydlige delen av Nordsjøen. Det er forekomster av rødspette i hele Nordsjøen og bestanden forvaltes av Norge og EF i fellesskap. Norge har rett på 7 prosent av totalkvoten som fastsettes ved forhandlinger hvert år. I år ble totalkvoten satt til 185.000 tonn. Norges andel er 12.300 tonn. Fra norsk side er det til nå kun ilandført noen få hund-

re tonn rødspette i året, hovedsakelig som bifangst. I praksis har dermed hele den norske kvoten blitt overlatt til EF-fiskerne. Som en følge av bomtrålprosjektet er det i år avsatt en kvote på 2.300 tonn for norske fiskere. Det blir ellers hevdet at rødspetten som fanges i norsk økonomisk sone er større og dermed bedre betalt enn den som taes lenger sør. I tillegg finnes det en norsk kvote på 300 tonn i Skagerrak.

6–8 Bomtrålere

Birger Larsen mener at det vil være fangstgrunnlag for 6–8 norske bomtrålere dersom en regner med en fangst på 1.500–2.000 tonn pr. fartøy i året. Bifangstene til dette fisket kan også vise seg å være lønnsomt med fisk som piggvar, steinbit, breiflabb og skate.

– Det er klart at vi har betydelige flatfiskressurser i våre farvatn. Andre land har utnyttet disse på en gunstig måte. Også i nordlige farvatn, i Norskehavet og Barentshavet, bør det være mulig å utnytte flatfiskbestandene. Det er spesielt bestandene av rødspette og gapeflyndre som er interessante. Her trenger vi imidlertid grundige ressursundersøkelser. Videre vil vi undersøke mulighetene for en videreforedling av flatfiskene her i Norge. I første omgang blir den eksportert i fersk, iset tilstand, sier Larsen.

Base for begge bomtrålerne blir Flekkefjord, hvor også fangstene blir levert. Eksporten går til Nederland. Bomtrålerne vil etter planen operere med sjøvær på 6–7

Fiskerisjef Birger Larsen flankert av fornøyde redere Wopke Roukema til v. og Oddvar J. Majala.

døgn. Da kan det gå transporter til Nederland en gang i uken. Fartøyene vil ha 1 1/2 mannskap slik at hver mann får en fritur etter to turer på sjøen. Totalt vil hvert mannskap utgjøre 14–15 mann. Etter en prøveperiode på 2 år vil en ta antall konsesjoner for bomtrål opp til ny vurdering.

FG Per-Marius Larsen

«Henk Senior» VA-260-F Spesifikasjoner

Eier: Wopke Roukema
Byggested:
Maaskant Shipyards,
Stellendam, Nederland

Største lengde:	45,70 m
Største bredde:	9,00 m
Dybde i rommet	5,10 m
Tonnasje:	552 brt.
Hovedmaskin:	Duetz, 4460 HK.
Bunkerskapasitet:	130,00 m ³
Ferskvannskapasitet:	61,00 m ³
Fiskeromskapasitet:	325,00 m ³

Fartøyet er bygget med isklasse B, Det Norske Veritas.

Pris: Ca. 33 mill. kroner, inkl. redskaper og utstyr.

Manglende forståelse for forskernes metoder!

– Det er helt klart en manglende forståelse for metodene vi bruker for å beregne fiskebestandene. Dette gjelder også hos forskere, til tross for at metodene ikke er av ny dato og finnes som basis i de fleste studier som har med dette å gjøre. Men vi kan ikke forlange at fiskerne skal sette seg inn i dette. Da bør vi heller være flinkere til å forklare dem det. Da vil det også bli lettere å forstå hvorfor vi må gjøre revurderinger underveis. Det er forsker Knut Sunnanå ved Havforskningsinstituttets avdeling for bunnfisk nord som sier dette til Fiskets Gang. Han mener dessuten at forvaltningsapparatet bør ha bedre kunnskap om hvordan forskningsresultatene blir til. Videre er manglende data for f.eks utkast et problem når fiskebestandene skal beregnes, hevder Sunnanå.

I dag foregår bestandsberegninger ved toktvirksomhet - altså direkte observasjon - og etter den såkalte VPA-metoden som er en matematisk utregning av bestandsstørrelsen gjort i ettertid. Dette er en form for tilbakeberegning. Starter med siste tilgjengelige fangstdata for inneværende år og summerer seg bakover årsklasse for årsklasse. Man legger sammen fangstene som er tatt av en årsklasse tilbake til 3-års stadiet og plusser på med antagelser av naturlig dødelighet. Altså den dødeligheten man tror finner sted som ikke er knyttet til fiske. F.eks regner man med at en årsklasse som er 15 år gammel er utfisket. Da er regnestykket enkelt. Summen av fangsten bakover gir det som var totalt tilgjengelig. Men når samme metoden skal brukes på 8- åringer vet man at det er mye igjen av årsklassen, slik at en ikke får noe bilde av hele bestanden ved å summere bakover til 3- årsstadiet. Da får man kun et bilde av det som er fanget. Det er her toktobservasjonene kommer inn i bildet. Gir forskerne startposisjonen for beregningene.

forklare at vi må vente svingninger i bestandsberegninger på grunn av metodene vi bruker, sier Sunnanå.

Utkast er et problem når fiskebestandene skal beregnes, mener forsker Knut Sunnanå.

Utkast

– En av tingene som gjør at beregningene endrer seg underveis er bl.a. at den naturlige dødeligheten varierer. Det kan også være andre årsaker enn dette, f.eks utkast. Ved å bruke de metodene vi gjør så vil vi også få resultater som varierer noe fra år til år. Vi ser flere årsaker til variasjonene, men problemet er at vi mangler data for å forklare dem. Da tenker jeg spesielt på utkast, fordi ingen vil fortelle oss noe om hvor stort dette er, sier Sunnanå. Han mener dessuten at forvaltningsapparatet bør ha en bedre faglig kompetanse til å vurdere forskernes anbefalinger.

– I dag er det vi som sitter med bukten og begge endene. Vi har gjort beregningene, vi anbefaler og vi sier vi har rett. Man har ingen kontroll. Kunnskapen til å kontrollere oss er det bare vi som sitter med. Det er ikke bra. Derfor bør kanskje forvaltningsapparatet styrkes med faglig kompetanse som bedre kan vurdere det vi presenterer. Det er ikke alltid så lett å

Enkle forutsetninger

– Dersom vi hadde hatt alle kunnskapene vi trenger så ville f.eks VPA-metoden kunne bekrefte at det vi gjør er riktig. Men fordi vi ikke har disse vil vi alltid få variasjoner når vi regner bakover med enkle forutsetninger. Denne forskjellen kan fortelle oss noe om hvor mye dette betyr. Går det riktig galt så forteller det oss veldig godt at måten vi ser det på ikke dekker alt vi trenger å vite.

– *Hva mer trenger dere å vite da?*

– Vi trenger å vite hva naturen selv hører av havet -hvem som spiser hvem osv. Vi vet at både dyreplankton og planteplankton er en viktig matkilde. Det ser også ut til at en del yngel og småfisk er det samme. Vi vet at enkelte fiskeslag er god mat for andre - at torsk beiter på sild og lodde f.eks. Men vi vet veldig lite om følgene av at torsk produserer store årsklasser som igjen blir spist av torsk. Vi vet lite om torskbestandens tjener på eller taper på at den spiser sine kommen-

de generasjoner. Videre ønsker vi å vite mer om systemet i havet - hvordan fisken flytter seg og hvordan maten flytter seg. Velger fisken f.eks gunstig temperatur i stedet for områder med mye mat? Flerbestandsprosjektet og forskningen ved miljøsenenteret er svært viktig for å øke våre kunnskaper om dette.

– *I 1986 var det mye torsk og lite sild og lodde i nord. Allerede da mente enkelte forskere at det ville gå nedover med torskbestandene...*

– Det er lett å tenke seg at når lodden forsvant så ville torken bli mager og konsekvensene dramatiske. Vi prøvde også få dette inn i reguleringssystemet ved å nedskrive veksten på torsk. Men problemet er at vi må ha data på disse tingene. Vi må ha undersøkelser og dokumentasjon. Vi har aldri hatt så grundige målinger av torskbestandene som vi har hatt de siste årene. Men vi har ikke samme gode målinger som går langt nok tilbake til å kunne se hva som hendte i tidligere tilsvarende situasjoner. I det øyeblikket

vi hadde data for at det gikk nedover hadde nedgangen allerede startet. Vi har ikke helt greid å ta igjen det tapte forspranget. Den eneste muligheten vi har til å være noenlunde på høyden er den halvårlige revurderingen på bakgrunn av toktdata.

- Vi har visse problemer med å se inn i fremtiden p.g.a. manglende kunnskaper og data om systemets langsiktige svingninger. Også her kommer de store forskningsprosjektene på flerbekstand og miljø til å bety veldig mye.

God årsklasse

Knut Sunnanå mener ellers at torskebestanden tåler et fiske på opp til 150.000 tonn neste år, men det er ennå ikke mulig å si noe om når bestanden vil ta seg opp igjen.

- Det vil den gjøre når vi får en god årsklasse. 1989 årsklassen er dårlig og vi vet ennå ikke hva vi får til neste år. I alle tilfelle vil denne ikke komme inn i fiske før i 1995. Men med en ny god årsklasse vil vi også få forpliktelser og vi vil selvsagt trekke paralleller til den situasjonen vi har hatt med et par sterke årsklasser som hele bestanden skal hvile på. Vi vil mane til forsiktighet. Fisker vi da orsiktig vil bestanden bygge seg opp i løpet av 5 år fra den gode årsklassen er et faktum. Vi har tross alt en hel del informasjon vi kan bruke hvis vi vil. Vi må bl.a. venne oss til at det går fisk i havet som ikke bør fiskes fordi senere vil veie mer og bli betalt bedre. Kort og godt må vi kunne ha denne "kapitalen i banken" i lengre tid enn vi har greid til nå, mener Knut Sunnanå.

Per-Marius Larsen.

Nytt fra Fiskeridepartementet

Fiskeridepartementet har i samråd med Fiskeindustriens Landsforening innvilget inntil kr. 1.825.000,- til en stipendieordning for ansatte i fiskeindustrien, etter forslag fra Opplæringstiltak innen Fiskeindustrien (OIF). OIF har fått det administrative koordineringsansvar for gjennomføringen av ordningen. Midlene til ordningen skal tas fra posten Effektiviseringstiltak i årets fiskeriatvtale, der det også er satt av midler til kompetansehevede tiltak i fiskerinæringen.

Fiskeridepartementet har opprettet en stipendieordning for kvinner i fiskerinæringen. Departementet ønsker å satse på kvinner som ønsker å ta etter/videreutdanning over grunnskolenivå. Stipendierne kan søkes av avgangselever fra grunnskolen og av offentlig eller privat ufaglært personell som arbeider i fiskerinæringens ulike ledd eller i tilknyttet virksomhet.

Stipendiene har en øvre grense på kr. 10.000,-. Hver person kan få et slikt stipend bare en gang.

Søknader vil bli behandlet to ganger årlig, med søknadsfrist henholdsvis 1. juni og 1. desember.

Bakgrunnen for ordningen er at andelen av kvinner innen fiskeriuutdanningen varierer på de ulike nivåer og linjer, men er gjennomgående lav. Den er spesielt lav når det gjelder den videregående skolen. Det er et klart mål for Fiskeridepartementet å øke tilgangen på kvinner til fiskerifaglig utdanning. Departementet ønsker å bidra til å stoppe «kvinneflukten» fra lokalmiljøene, og vil støtte kvinner slik at de kan utdanne seg til jobber i fiskerinæringen.

Bifangstprosenten for torsk økt

Fiskeridepartementet har vedtatt at bifangstprosenten av torsk ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62 grader nordlig bredde er økt fra 25 til 40 prosen, regnet i rund vekt av hele fangsten ved hver landing. Dette vil gjelde inntil den resterende del av årets kvote av norsk arktisk torsk avsatt til fiske med konvensjonelle redskaper er beregnet oppfisket. For fiske etter kvoteregulerte fiskeslag utenom torsk gjelder det inntil de respektive kvoter er tatt.

Den nye bifangstbestemmelsen vil gjøre det mulig å holde kystflåten i nord aktivisert videre framover. Den vil også bedre råstoffsituasjonen for fiskeindustrien.

«Tiranna»

Fiskeridepartementet har bedt Kystdirektoratet vurdere om forholdene som angår lokaliseringen av vraket av «Tiranna» i Lenvik kommune i Troms kan ha endret seg i forhold til farvannet, slik at det kan være grunnlag for å kreve vraket fjernet ut fra farvannsmessige betraktninger. Dersom dette er tilfelle, vil departementet vite om slike endrede forutsetninger kan anses å være dekket av reglene i havne- og farvannsloven.

Bakgrunnen er en henvendelse fra Lenvik kommune med krav om fjerning av vraket.

Dersom farvannsbetraktninger kan medføre at vraket bør fjernes, ber Fiskeridepartementet om at Kystdirektoratet foreslår hvordan kostnader ved fjerningen skal dekkes.

Lån og løyve

Trål

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte konsesjonstype og hvilke fiskearter den omfatter.

Reder	Fartøy/Reg nr	Konsesjonstype
Labrador AS, Kvamsøy c/o Ervik Marine Services AS Ålesund	Juvel M-102-S, LAMY	Trål
AS Ramoen v/Knut Vartdal Vartdal	Ramoen M-83-VD, LAQF	Trål
Honningsvåg Fiskebåtrederi AS	Hasselnes F-40-NK	Trål
Honningsvåg Edmund Strøm Torsken	Stig Magne T-7-TK	Trål

Personlig sekretær i fiskeridepartementet

Ligningssekretær Britt Skinstad Nordlund (48) fra Harstad tiltrer 1. november som personlig sekretær for fiskeriminister Svein Munkejord. Britt Skinstad Nordlund er utdannet gjennom ligningsetaten. Hun er gruppeleder for Høyre i Harstad kommunestyre og formannskap, og midlertidig leder av teknisk hovedstyre. I 12 år har hun vært medlem, og delvis leder av administrasjonsutvalget og forhandlingsutvalget i Harstad. Hun har også delvis funget som ordfører.

Ernæringsforskninga sin olympiade:

Det 14. internasjonale ernæringskongress

Av Amund Måge

Fiskeridirektoratets ernæringsinstitutt

Den 14. internasjonale ernæringskongress viste at denne kongress-serien er sjølv flaggskipet innan ernæringsforskninga. Med nærare 3000 deltakarar frå 89 nasjonar var det eit stort løft for det koreanske selskap for ernæring å stå som arrangør av møtet. Undertittelen for møtet, «New era. Global harmony through nutrition», viste òg at arrangørane har større ambisjonar med kongressen, enn dei reint faglege.

Snegler og skalldyr selges på markedet i Seoul, Korea.

Kongressen

Desse store mønstringane av det som foregår innan ernæringsforskning skjer kvart fjerde år. Ernæring som vitenskap er eit så breitt og mangearta fagfelt at det ikkje er unaturleg at mange deltek. Utenom dei store felles forelesningane var det ikkje mindre enn 10 parallelt gåande sesjonar. Det vart halde ca. 200 halvtimes seminar-inlegg, ca. 350 ti-minutters frie innlegg i tillegg til ca. 900 plakat-(poster-) presentasjonar, mange opne arbeidsgrupper og ulike utstillingar.

Kongressen vart halden i det moderne kongress- og hotellsenteret, bygd opp til sommarolympiaden i 1988. Dette ligg i ein nyare del av Seoul nær den breie Han-elva som flyt stille gjennom storbyen der det bur 10 millionar innbyggjarar. Det var tydelegvis lagt stor prestisje frå høgaste hald i kongressen ettersom den koreanske statsministeren Young Hoon Kang var til stades under opninga og ynskje lykke til i arbeidet.

Faglege innlegg

Faget ernæring famnar alt frå konkret bruk av ulike diettar i behandling av sjukdom, via rein næringsmiddelkjemi og teknologi, til kva endringar som skjer med kosthald og ernæring under ulike politiske, økonomiske og sosiale tilhøve og politiske tiltak.

På mitt eige fagfelt, sporelement i ernæring, var møtet svært godt med eigne sesjonar på generell omsetnad av sporelement, selen i kosten, jern og anemi for å nemna dei mest sentrale. Fiskeridirektoratets ernæringsinstitutt var representert med poster i to av sesjonane ved hennholdsvis Marit Espe og Gro Ingunn Hemre.

Arbeidsgruppe på fiskeernæring

Den sesjonen som tiltrekte seg dei fleste i den norske kontingenten var arbeidsgruppa på feltet fiskeernæring. Av dei totalt tretten norske deltakarane på møtet,

Dei som deltok i denne arbeidsgruppa vart og invitert på ein dagstur for å få innblikk i koreansk oppdrettsnæring med vekt på innlandsoppdrett av karpe.

Amund Måge

16. august i år dro en gruppe ansatte ved Fiskeridirektoratets Ernæringsinstitutt i Bergen ut på en studiereise som brakte deltakerne til fjerne himmelstrøk. I løpet av fem hektiske uker besøkte gruppen Korea, Japan, Hawaii, Seattle og Hallifax i Kanada. Turen ble gjort mulig takket være en kombinasjon av ekstern finansiell støtte, og bruk av egne midler.

Fiskets Gang bringer i dette nummeret den første av to artikler skrevet av deltakerne på denne reisen. Artikkelen omhandler inntrykk fra den store ernæringskongressen som ble avholdt i Seol i Korea. I neste nummer skal vi til Japan, der det også ble avholdt et stort fiskeernæringsmøte.

arbeider og dei flesta av desse innen feltet fiskeernæring. Både Kjartan Sandnes og Øivind Lie frå Fiskeridirektoratets ernæringsinstitutt var blant dei som leverte faglege bidrag i dette arbeidsmøtet.

Vi besøkte ein offentlig forsøks- og mønsterstasjon som dreiv forskning på mange artar, bl.a. tre karpeartar og regnbogeaure. Der hadde dei i eit anlegg eit så godt renseanlegg med biofilter at dei berre skifta vatn kvar tredje måned. Vidare var vi på matfiskanlegg for israelsk karpe på den store Choong Ju-demningen og settjefiskanlegg for same art i grønne jorddammar i eit landbruksdistrikt like ved.

Koreansk mat

Når så mange ernæringsforskarar var samla var det ikkje til å unngå at koreansk mat kom i fokus. Arrangørane la og opp til dette i og med ein stor utstilling av koreansk mat og mattradisjon.

Korea har lange tradisjonar for risdyrking, og ris er for mange hovedenergikjelda. Ellers førte deira religiøse tradisjon med å prøva å vera i balanse med omgjevnadane til at også kosten er balansert, og store måltid er sett saman av mange smårettar som skal vera i balanse.

Oppdrett av israelsk karpe i innlandsdemning i Korea.

Der er ellers ikkje råd å omtala koreansk mat utan å nemna kimchi som er fermentert kål med ulike krydder og raud pepper. Den er så sterk at ein må ta litt av den i kvart tygg og ikkje ta eit tygg berre av den. Den vart stort sett servert til alle måltid og det er ikke til å koma frå at mange etter kvart sneik seg avgårde for å få seg litt hamburger med pommes frites i ein av avleggjarane av dei mange amerikanske gatekjøkkenkjedene som fanst rundt om i Seoul. Ellers kunne ein ut frå det som vart seld i dei mange markeda sjå at fisk, skalldyr, sneglar og tørka insekter var populære proteinkjelder i koreansk mat.

Takk !

Eg vil til slutt retta ein takk til Meltzers Høgskulefond og Fiskeridirektoratets ernæringsinstitutt som gjorde det mogeleg for meg å delta på kongressen.

Neste internasjonale kongress i denne serien er om fire år i Adelaide, Australia, så det er berre å byrja sparinga.

Fordeling av prosjektmidler

Fiskeridepartementet har i samråd med Norges Fiskarlag vedtatt å innvilge en søknad fra Havforskningsinstituttet om 370.000 kroner av effektiviseringsmidlene for 1989 til prosjektet «Produksjon av torskeyngel i store plastposer».

Sildolje- og Sildemelindustriens Forskningsinstitutt har fått innvilget en søknad om kr. 435.000 til prosjektet «Kolmule som råstoff for spesialmel».

Fiskeprodusentenes Fellessalg har fått innvilget inntil kr. 220.425 til prosjektet «Prøveproduksjon av tandurifisk».

Statens biologiske stasjon, Flødevigen, har fått innvilget inntil kr. 500.000 til prosjektet «Kulturbetinget fiske. Utsetting av torsk i fjord 1990».

Manntek A/S har fått innvilget inntil kr. 85.000 til prosjektet «Forprosjektering av fiskerartøyer».

Departementet har innvilget inntil kr. 1.429.000 til Norges Fiskarlag til prosjektet «Kompetanseheving - regnskap og økonomistyring». Denne bevilgningen tas av posten «Kompetansehevede tiltak i fiskerinæringen» i fiskeriatvaten for 1989.

Forsømte sjøkart

Meldinger som Sjøfartsdirektoratet har mottatt kan tyde på at førere av fartøyer fortsatt forsømmer å ajourføre kartene samt at de ikke sørger for at adekvate farvannsbeskrivelser m.v. finnes om bord.

Sjøfartsdirektoratet finner derfor grunn til å minne om bestemmelsen i SOLAS

Lån og løyve

Oppdretter
Odd-Bjørn Kvalvaag
Fiskeoppdrett AS
Lepsøy

Lokalisering
Os kommune

Prod.volum
12 000 m³

Midlertidig tillatelse til utvidelse av laks og aure på eksisterende lokalitet

Oppdretter
AS Sandtorvlaks
Storebø

Lokalisering
Austevoll kommune

Prod.volum
12 000 m³

Midlertidig tillatelse til utvidelse av laks og aure på endret lokalitet

Oppdretter
AS Bolaks
Eikelandssosen

Lokalisering
Fusa kommune

Prod.volum
12 000 m³

Etablering av laks og aure på endret lokalitet

Oppdretter
AS Hausneslaks
Torangsvåg

Lokalisering
Austevoll kommune

Prod.volum
5000 m³

Midlertidig tillatelse til etablering av laks og aure på endret lokalitet

Oppdretter
Hestholmen Fiskeoppdrett AS
Litlekalsøy

Lokalisering
Tysnes kommune

Prod.volum
8000 m³

1974, kapittel V, regel 20, om nautiske publikasjoner, som lyder: «Ethvert skip skal ha om bord tilstrekkelige og ajourførte kart, farvannsbeskrivelser, fyrlyster, meddelelser til sjøfarende og alle andre nautiske publikasjoner som er nødvendige for den påtenkte reise».

For skip, som ikke er er fiske- eller fangstfartøyer, er regelen gjort gjeldende i Forskrift av 30. juni 1987 om navigasjonshjelpemidler for bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip § 21.

Når det gjelder fiske- og fangst fartøyer, finnes tilsvarende bestemmelse i Forskrift av 18. august 1978 om navigasjonshjelpemidler m.v. på fiske- og fangstfartøyer § 19.

Sjøfartsdirektoratet vil presisere at føre av alle typer fartøyer må forholde seg i samsvar med bestemmelsene når det gjelder ajourførte karter, farvannsbeskrivelser m.v., da dette er grunnleggende for navigeringens sikkerhet.

Nybygg, kjøp og salg av fiskefartøyer

Av Thor B. Melhus

Nybygg

Mai 1989

H-22-B «TEIGLAND»

16,93 m, 64 brt, stål, LAQX 367 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. 102 ved Nauta Shipyard, Gdynia, Polen for Johannes I. Møgster, Mosterhamn/Haugesund.

Juni 1989

F-155-M «STAURFJELL»

14,97 m, 24 brt, GRP, LK3764, 245 bhk Nogva/Scania motor. Bg.nr. 201 ved Sandøy Plastindustri A/S, Sandøy, skrog bygd ved Sandy A/s, Midsund, for Gerhard Olsen, Havøysund/Hammerfest.

ST-520-F «MÅØYBUEN»

14,99 m, 24 brt, stål, 324 bhk Mercedes Benz motor. Bg.nr. 114 ved Vågland Båtbyggeri A/S, Vågland for Harald Berge, Mausundvær/Trondheim.

ST-104-H «VALKYRIEN»

14,98 m, 24 brt, stål, 367 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. 129 ved Aas Mek. Verksted A/S, Vestnes for Valkyrien A/S (Oddvar Selvåg), Knarrlagsund/Trondheim.

M-34-FI «ORMSUND»

14,99 m, 24 brt, stål, LK3781, 400 bhk Nogva/Scania motor. Bygd ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet for Knut Ole Kvernen, Frei/Kristiansund.

August 1989

T-4-KD «SYNSRAND»

27,41 m, 264 brt, stål, LAUS, 710 bhk motor. Bg.nr. 32 ved Moen Slip A/S, Koleid for Willy Hestan, Kåfjord/Tromsø.

NT-133-V «STRØMSNES»

14,98 m, 24 brt, stål, LK 3653. 343 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. 4 ved Langsundet Mek. Verksted, Austafjord for Paul Arild Johansen, Austafjord/Namsos.

H-33-B «SEISKJÆR»

14,99 m, 24 brt, stål LK3785, 367 bhk Volvo Penta motor. Bg.nr. 103 ved Nauta Shipyard, Gdynia for Magnus Larsen, Espevær/Haugesund.

Innkjøpt fra utlandet

Mai 1989

H-32-AV «GERDA MARIE»

65,00 m, 1648 brt, stål, LAOP, 4185 bhk MWM motor. Bygd 7.1986 ved Flekkefjord Slip & Maskinfabrikk A/S, Flekkefjord (136) skroget bygd ved Kvina Verft, Kvinesdal, for P/F Kronborg (Eilert Jacobsen), Torshavn, Færøyane. Opprinnelig kontrahert for Tor Østervold P/R, Torangsvåg. Solgt 5.1989 til P/R Gerda Marie ANS (Lars Johan Mellingen), Torangsvåg/Bergen og omdøpt «GERDA MARIE».

Solgt til utlandet

Juni 1989

N-132-LN «M. YTTERSTAD»

56,27 m, 741 brt, stål, LFXC, 2250 bhk Bergen Diesel motor. Bygd 9.1977 ved Ejnar S. Nielsen Mek. Verksted A/S, Harstad (27), skroget bygd ved Harstad Stålindustri A/S, Harstad, for Magnus Ytterstad, Lødingen/Harstad. Forlenget 1980. Overtatt 1981 av K/S A/S Magnus Ytterstad (Magnus Ytterstad), Lødingen/Harstad. Solgt 6.1989 til Chile.

M-46-H «SEIKO»

42,00 m, 440 brt, LAEK, stål, 1100 bhk MaK motor. Bygd 7.1965 ved Smedvik Mek. Verksted A/S, Tjørvåg (5) som M-46-HØ «SJØBRIS» for Knut Håheim P/R, Rimøylandet/Ålesund. Forlenget og forhøyd 1968. Solgt 1977 til P/R Seiko (Knut Kjerstad), Kjerstad/Ålesund og omdøpt «SEIKO». Overtatt 1981 av P/R Lep-søy (Elias Kjerstad,) Kjerstad/Ålesund. Solgt 6.1989 til Chile.

H-90-AV «STOREKNUT»

59,16 m, 750 brt, stål, JXTN, 1750 bhk Wichmann motor fra 1972. Bygd 2.1949 ved H.C. Stulcken Sohn, Hamburg (747) som D/tråler «MAX BRAUER» for Gemeinwirtschaftliche Hochseefischerei A.G., Kiel. Solgt 1962 til Brødrene Drønen (Kristoffer Drønen), Torangsvåg/Bergen og ombygd 1963 ved Fitjar Mek. Verksted, Fitjar til ringnotsnurper og omdøpt «STOREKNUT». Overtatt 1967 av Ole Drønen P/R, Torangsvåg/Bergen. Nytt forskip påbygd 1977 ved A/S Trondhjems Mek. Verksted, Trondheim. Overtatt

M-34-FI «ORMSUND»

1.1981 av P/R Storeknut (Knut Drønen), Torangsvåg/Bergen. Solgt 6.1989 til Chile.

Solgt innenlands

Mai 1989

T-60-K «HAVFANGST II»

26,69 m, 121 brt, stål, LGOD, 575 bhk Callesen motor. Bygd 9.1969 ved Langsten Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden (46) som N-77-SG «LEIRANGER» for Idar Pettersen, Leines/Bodø. Reder flyttet 1974 til Tromsø og fartøyet reg. T-757-T. Solgt 1978 til John Kristiansen, Havøysund og reg. F-52-M. Solgt 4.1982 til P/R Br. Kristiansen (Guttorm Kristiansen), Stakkvik/Tromsø og omdøpt «HAVFANGST». Omdøpt 1987 til «HAVFANGST II». Solgt 5.1989 til Nordbyfisk A/S (Per Nordbye), Eidkjosen/Tromsø og omdøpt «STENBAKKEN» og reg. T-90-T.

T-10-LK «TROMSLAND»

42,95 m, 260/668 brt, stål JXDH, 2210 bhk B&W Alpha motor fra 1987. Bygd 5.1986 ved Aas Skipsbyggeri A/S, Vestnes (126) for P/R Fritjof Jørgensen, Finnsnes/Tromsø. Overtatt 5.1989 av P/R Tromsland ANS (Fritjof Jørgensen), Finnsnes/Tromsø.

SF-221-V «VÅGSØYGUTT»

18,81 m, 43 brt, tre, LCWJ, 300 bhk GM motor fra 1982. Bygd 1955 ved Moen Slipp & Reparasjonsverksted A/S, Kolvareid som N-204-BØ «SUNDSGUTTEN» for Håkon Wessel, Eidet. Solgt 1963 til Arne Tobiassen, Sund. Solgt 1970 til

Evald Karlsen, Burøysand og reg. T-41-K. Solgt 8.1980 til P/R Olsen & Berg (Ole D. Olsen), Værøy og reg. N-121-VR. Overtatt 1981 av Ole D. Olsen alene. Solgt 6.1984 til P/R Rolf Aare & Gunnar Refvik (Rolf Aare), Deknepollen/Måløy og omdøpt «VÅGSØYGUTT». Solgt 5.1989 til Knut Skjong, Vigra/Ålesund og omdøpt «ELLI CHRISTIN» og reg. M-221-G.

Juni 1989

T-22-I «FRANTSEN JUNIOR»

46,48 m, 442 brt, stål, LMTP, 1700 bhk Normo motor fra 1978. Bygd 2.1941 ved A/S Moss Værft & Dokk, Moss (93) som D/S «POLARSTERN» for Die Deutsche Kriegsmarine. Overtatt 1947 av A/S Kos-

N-132-LN «M. YTTERSTAD»

mos (Anders Jahre), Sandefjord og omdøpt «KOS 37». Solgt 1962 til Per og Rolf Vartdal, Vartdal/Ålesund og ombygd 1963 ved Hjørungavaag Verksted A/S, Hjørungavåg til linefartøy og omdøpt «PE-RO» og reg. M-28-VD. Forlenget 1963. Solgt 1966 til Gurvikdal Partrederi (Nils Værnes), Gurvikdal/Trondheim og omdøpt «LUMA» og reg. ST-42-F. Ombygd 1967 til ringnotsnurper. Solgt 1974 til Håkon Hansen, Harstad og omdøpt «SISSEL MARIANNE» og reg. T-23-H. Forlenget 1976. Solgt 7.1982 til P/R Frantsen (Oddleif Frantsen), Hamnvik/Harstad og omdøpt «FRANTSEN JUNIOR». Overtatt 6.1989 av A/S Reginafisk, Hamnvik/Harstad.

T-60-K «HAVFANGST II»

T-330-L «RADIN»

25,14 m, 88 brt, stål, LDUJ, 495 bhk GM motor fra 1975. Bygd 10.1955 ved Sørstrandens Båtbyggeri A/L, Vestnes (1) for Kåre H. Fjørtoft P/R, Fjørtoft/Ålesund og reg. M-89-H. Forlenget 1961. Solgt 2.1983 til Arne Hanssen, Hennes/Sortland og reg. N-55-H. Solgt 1986 til Jan Eirik Pettersen, Nord-Lenangen/Sortland. Overtatt 6.1989 av A/S Radin, Nord-Lenangen/Sortland.

T-74-T «HARMONI»

44,65 m, 497 brt, stål, LAIJ 1500 bhk Deutz motor. Bygd 2.1960 ved A.M. Liaaen Skipsverft & Mek. Verksted A/S, Ålesund (99) for Brødr. John og Halfdan Jakobsen P/R, Tromsø. Overtatt 1974 av P/R Harmoni (Halfdan Jakobsen), Tromsø. Overtatt 6.1989 av P/R Harmoni (Karl Magnus Pettersen), Eidkjosen/Tromsø.

T-303-T «ALFON JUNIOR»

41,25 m, 321 brt, stål, LCZD, 900 bhk Wichman motor. Bygd 10.1967 ved Kaarbøs Mek. Verksted A/S Harstad (57) som «GIGJA» for Runar Olafsson, Reykjavik, Island. Overtatt 1970 av Einar Gudfinnsson H/F, Reykjavik og omdøpt «SÆRUN». Solgt 1972 til Leifar H/F, Reykjavik og omdøpt «THORSTEINN». Solgt 1976 til P/R Teigland (Ivar Møgster), Mossterhamn/Haugesund og omdøpt «TORSTEIN». Omdøpt 8.1976 til «TEIGLAND» og reg. H-108-B. Solgt 5.1981 til P/R Alf Corn. Hansen, Eidkjosens/Tromsø. Overtatt 6.1989 av Trono A/S, Tromsø og omdøpt «VIKING I».

N-180-L «TUNFISK»

19,60 m, 49 brt, tre, LNEL, 545 bhk Cummins motor fra 1972. Bygd 1953 ved Hans & Einar Nordtveit Skipsbyggeri, Nortveitgrend for Kristian Karoliussen, Sleneset/Sandnessjøen. Solgt 6.1989 til Magne Sjø P/R (Johnny Magne Sjø), Halsnøy Kloster/Bergen og reg. H-180-K.

ST-1-HE «THEVIK»

59,89 m, 1197 brt, stål, LFMR 3400 bhk MaK motor. Bygd 8.1977 ved Smedvik Mek. Verksted A/S, Tjørvåg (58), skroget bygd ved Myklebust Mek Verksted A/S, Gurskebotn, som N-7-ME «MELØYVÆR» for K/S A/S Meløyvær (Ole Torrisen & Sønner, Halså/Bodø. Solgt 1.1987 til Johan Thevik & Sønner A/S, Hellandsjøen/Trondheim og omdøpt «THEVIK». Solgt 6.1989 til K/S Maurfinn (Åge Majala), Havøysund/Hammerfest og omdøpt «OSVALDSON» og reg. F-222-M.

M-14-AK «SEA STAR»

21,20 m, 143 brt, aluminium, LNWQ 2 x 368 bhk Iveco Fiat motorer. Bygd 7. 1985 ved Furnes & Sønner A/S, Syvikgrend (8), utrustet ved Søviknes Verft A/S, Syvikgrend, fullført ved Ørjavik Industrier

A/S, Ørjavik (2) som M-14-M «FRISCO STAR» for Jostein Størksen, Molde. Solgt 2.1988 av kreditorene til P/R Sea Star (Halvdan Falkhytten), Aukra/Molde og omdøpt «SEA STAR». Solgt 6.1989 til A/S Linholm, Valderøy/Ålesund og omdøpt «LINHOLM JUNIOR» og reg. M-142-G.

M-205-G «HAVSTEIN»

17,20 m, 49 brt, stål, LLJE, 328 bhk Volvo Penta motor. Bygd 1981 som «SARAH JANE W» for Scanland Ltd, Penzance, England og reg. PZ677. Tatt tilbake av kreditorene 9.1982 og reg. på A/S Kreditt-Finans (Bergen Bank), Bergen og omdøpt til «SNEGRI». Solgt 8.1983 til Jens og Terje Vedvik P/R (Terje Vedvik), Vanylven/Ålesund og omdøpt «SARAH JANE» og reg. M-15-VN. Forlenget 2.1985. Overtatt 3.1985 av A/S Sarah Jane (Sandøy Regnskapskontor, Lars-

SF-221-V «VÅGSØYGUTT»

nes), Eidså/Ålesund. Solgt 3.1986 til Runar Ellefsen A/S, Ålesund og reg. M-75-A. og omdøpt «Havstein» Solgt 3.1987 til Havstein A/S (Arne Breivik), Godøy/Ålesund. Solgt 6.1989 til A/S Roaldnes, Valderøy/Ålesund.

M-353-H «NEPTUGES»

64,34 m, 1032 brt, stål, LDCM, 2400 bhk MWM motor. Bygd 1.1976 ved Mandal Slip & Båtbyggeri A/S, Mandal (49), utrustet ved A/S Trønderverftet, Hommelvik, som «STELLA CARINA» for Astor Bengtsson P/R, Öckerö/Göteborg. Omdøpt 1976 til «STELLA MARINA». Solgt 1976 til Alf Vestre, Fosnavåg/Ålesund og omdøpt «NEPTUGES». Overtatt 4.1980 av P/R Neptuges (Alf Vestre & Co. (Sæbjørn Vestre)), Fosnavåg/Ålesund. Forlenget 1987. Overtatt 6.1989 av P/R Neptuges ANS (Sæbjørn Vestre), Vatne/Ålesund.

M-10-HØ «HAVFLORA»

17,94 m, 47 brt, stål, LNGH, 368 bhk Volvo Penta motor. Bygd 1984 ved Longva mek. Verksted, Larsnes (17) som «SØRØYTRÅL» for P/R Sørøytrål (Arve Teige), Kvalsvikøy/Ålesund. Solgt 1987 til P/R Havflora ANS (Roy Skår), Kvalsvikøy/Ålesund. Solgt 6.1989 til Espen Jørgensen, Selvær/Sandnessjøen og reg. N-5-TN.

M-19-HØ «NORDSJØFISK»

36,58 m, 299 brt, stål, LJKG, 1050 bhk Bergen Diesel fra 1973 innsatt 1978. Bygd 1.1956 ved Thales Mek. Verksted

T-74-T «HARMONI»

A/S, Avaldsnes (3) som ST-104-S «MOFLAG» for P/R Olaf Moflag, Stokkøy/Trondheim. Forlenget 1957. Solgt 1971 til Rasmus Sangolt P/R, Haugesund og omdøpt «NORDSJØFISK» og reg. R-33-H. Overtatt 1971 av Magne Hauge P/R, Haugesund. Solgt 1973 til Johannes Nerland P/R, Kvalvikøy/Ålesund. Overtatt 11.1988 av P/R Nordsjøfisk ANS (Johannes Nerland), Kvalvikøy/Ålesund. Overtatt 6.1989 av A/S Kvalskjær, Fosnavåg/Ålesund og omdøpt «KVALSKJÆR».

M-35-HØ «REITEBRIS»

19,64 m, 82 brt, stål, LKAL, 328 bhk Volvo Penta motor. Bygd 8.1981 ved Skålvikfjordens Båtbyggeri A/S, Halsanaustan (12) som M-19-AK «TORNADO» for John Rindarøy, Aukra. Forlenget 1984 med 3,5 m ved Brødr. Hukkelberg A/S, Aukra. Solgt 1.1985 til P/R Reite (Selmar Reite), Leinøy/Ålesund og omdøpt «REITEBRIS». Overtatt 6.1989 av P/R Reitebris ANS (Selmer Reite), Leinøy/Ålesund.

M-199-HØ «ROLLON»

31,63 m, 181 brt, stål, JWVW, 550 bhk Grenaa motor fra 1976. Bygd 3.1968 ved Brastad Skipsbyggeri, Vestnes (313) som M-18-H «TINGANES» for Sverre Farstad, Kjerstad/Ålesund. Solgt 1972 til Charles Klinge P/R, Kristiansund og omdøpt «SMØLAGUT» og reg. M-53-SM. Solgt 1974 til John Sunde P/R, Molde og omdøpt «ROLLON» og reg. M-22-F. Solgt 1977 til Harald Torgnes P/R, Toftesundet/Brønnøysund og reg. N-119-BR. Solgt 1981 til Arne Røyseth P/R, Deknepollen/Måløy og reg. SF-11-V. Solgt 5.1987 til

P/R Ivar Moltu (Ivar Moltu), Moltustranda/Ålesund. Overtatt 6.1989 av P/R Rollon ANS (Ivar Moltu), Moltustranda/Ålesund.

M-347-HØ «HERØYTRÅL»

49,34 m, 694 brt, stål, LKQD 1800 bhk Wichmann motor. Bygd 9.1977 ved Th. Hellesøy Skipsbyggeri A/S, Løfallsstrand (96) som H-47-AV «KAROLØS» for Karsten Østervold P/R, Bekkjær/Bergen. Utflagget 1.1980 til Dublin, Irland i forbindelse med charter og reg. D 41. Tilbake 9.1981 og reg. H-347-AV for P/R Karoløs (Odd Karsten Østervold), Bekkjær/Bergen. Solgt 8.1984 til P/R Herøytrål (Rolf Ervik), Bølandet/Ålesund og omdøpt «HERØYTRÅL». Overtatt 6.1989

N-180-L «TUNFISK»

av P/R Herøytrål Rolf Jarle Ervik, Bølandet/Ålesund.

M-350-HØ «EBONY LADY»

50,88 m, 607 brt, stål, LNLH, 2200 bhk SACM motor. Bygd 1975 ved Ateliers & Chantiers de la Manche, Dieppe (1240) som «CAP BOJADOR» for France-Afrique S.A., Concarneau, Frankrike. Solgt 8.1984 til K/S Ebonyco Ltd A/S (Leidulf Håheim), Ålesund og omdøpt «EBONY LADY» og reg. M-42-A. Overtatt 9.1986 av P/R Ebony Lady (Leidulf Håheim), Leinøy/Ålesund. Overtatt 6.1989 av P/R Ebony Lady ANS (Leidulf Håheim), Leinøy/Ålesund.

M-353-H «NEPTUGES»

SF-30-S «RØYRBUEN»

34,35 m, 218 brt, stål, LFXK, 690 bhk Callesen motor. Bygd 4.1974 ved Frostad Verft A/S, Tomrefjorden (37) som «KALLUR» for P/F Kallur, Runavik, Færøyaner. Solgt 1977 til P/F Eilif Sandvær, Brønnøysund og omdøpt «SANDVÆR SENIOR» og reg. N-500-BR. Solgt 4.1979 til P/R Bjarne Rundereim, Selje/Måløy og omdøpt «RØYRBUEN». Overtatt 6.1989 av A/S Røyrbuen, Selje/Måløy.

H-115-B «NYSTRAND»

21,86 m, 49 brt, tre, JWOC, 275 bhk Caterpillar motor fra 1965. Bygd 1957 på Ådnanes i Bremnes for Jonas K. Alfvåg P/R, Alfvåg/Haugesund og reg. H-56-B. Omreg. 1.1965 til H-115-B. Overtatt 1980 av P/R Nystrand (Martin K. Alfvåg), Bremnes/Haugesund. Overtatt 6.1989 av P/R Nystrand ANS (Martin K. Alfvåg), Bremnes/Haugesund.

M-35-HØ «REITEBRIS»

H-222-B «BØMMELØY»

69,90 m, 1136 brt, stål, LEBS, 2984 bhk Wichmann motor fra 1984. Bygd 12.1971 ved Smedvik mek. Verksted A/S, Tjørvåg (34), skroget bygd ved Molde Verft A/S, Hjelset (65) for K/S A/S Bømmeløy & Co. (Lauritz Eidesvik), Bømlo/Haugesund. Forlenget 1973 med ca. 10 m ved Mjellern & Karlsen, Bergen. Ombygd 1985 ved A/S Eidsvik Skipsbyggeri, Uskedalen. Solgt 6.1989 til K/S A/S Dronen Havfiske, Torangsvåg/Bergen og omreg. til H-28-AV.

H-440-B «SOLVÅR»

64,43 m, 1261 brt, stål, LIWO, 2400 bhk MWM motor fra 1971. Bygd 11.1952 ved A/S Moss Værft & Dokk, Moss (126) som M/hvalbåt «ENERN» for A/S Odd m.fl. (A/S Thor Dahl), Sandefjord. Solgt 1970 til P/R Trønderbas (Ivan Ulsund), Rørvik/Namsos og omdøpt til «TRØNDERBAS» og reg. NT-444-V. Ombygd 1971 til ringnotsnurper ved Trønderverftet A/S, Hommelvik. Solgt 11.1981 til P/R Alvsvåg (Magne Alvsvåg), Bremnes/Haugesund og omdøpt «SOLVÅR». Solgt 6.1989 til K/S Hargun (Jonny Garvik), Lepsøy/Bergen og omdøpt «HARGUN» og reg. H-5-O.

VA-96-K «BUNTY

18,73 m, 49 brt, tre, LHMC, 365 bhk GM motor fra 1983. Bygd 1966 ved Lista Tre-skipsbyggeri A/S, Borhaug for Arvid Andreassen P/R, Hellvik/Egersund og reg. R-71-ES. Solgt 5.1980 til Andor Simonsen, Flekkefjord og reg. VA-159-F. Solgt 11.1981 til P/R Bunty (Steen Inge Knutsen), Korshamn/Farsund og reg.

VA-67-LD. Solgt 2.1986 til P/R Bunty (Harald Høiås), Utgård, Vesterøy/Fredrikstad og reg. Ø-100-H. Solgt 11.1987 til Ole Kristian Finstad, Flekkerøy/Kristiansand. Solgt 6.1989 til P/R Sigmund Wareberg ANS (Sigmund Wareberg), Skudeneshavn og reg. R-140-K.

Juli 1989

F-574-M «CHRISTINA JOHNSEN»

44,55 m, 599 brt, stål, LHWO, 1125 bhk Caterpillar motor. Bygd 2.1979 ved Langsten Slip & Båtbyggeri A/S, Tomrefjorden (91), skroget bygd ved Tomren Verft, Tomrefjorden for Torstein Johnsen, Havøysund/Hammerfest. Forlenget 1983. Overtatt 6.1986 av K/S A/S Christina, Havøysund/Hammerfest. Forkortet 8.1987. Solgt 7.1989 til Willy Brochmann, Havøysund/Hammerfest og omdøpt «HAVBAS».

F-156-V «HOLMØY»

37,50 m, 245/362 brt, stål, LAGB, 1100 bhk Alpha motor fra 1987. Bygd 7.1963 ved A.M. Liaaen Skipsverft & Mek. Verksted A/S, Ålesund (103) som M-44-H «RØNSTAD» for Toralf Rønstad, Kjerstad/Ålesund. Solgt 1966 til Båtsfjord Havfiskeselskap A/S (Brødr. Aarsæther A/S), Båtsfjord/Ålesund og reg. F-46-BD og omdøpt 1967 til «BÅTSFJORD I». Omdøpt 1975 til «BÅTSFJORDTRÅL». Ombygd 1975. Solgt 10.1977 til P/R Jensen/Henriksen (Kjell Jensen), Vardø og omdøpt «HOLMØY». Solgt 1982 til Asgeir Grytten, Vardø. Solgt 4.1986 til Eilif Molund, Vardø. Solgt 7. 1989 til A/S Havreker, Vardø og omdøpt til «POLARTRÅL».

N-132-L «AASGRUND»

19,51 m, 46,66 brt, tre, LNIX, 180 bhk Alpha motor fra 1969, innsatt 1976. Bygd 1954 ved Bjørn Storeslettens Båtbyggeri, Kysnesstrand for Kristoffer Kristoffersen P/R, Bratland/Sandnessjøen. Overtatt 1976 av Rich. Kvitvær, Bratland/Sandnessjøen. Overtatt 1982 av P/R Aasgrund (Lars Eilert Kvitvær), Bratland/Sandnessjøen. Solgt 7.1989 til P/R Aasgrund (Oddmund Sjø), Halsnøy Kloster/Sandnessjøen og reg. H-132-K.

N-159-MS «KARL ANDERS»

18,42 m, 256 brt, tre, LCXH, 270 bhk Volvo Penta motor fra 1972. Bygd 1950 ved Kleppholmen i Os som SF-1-K «STRAUMBAS» for Hans Strømmen, Berekstadlandet i Kinn/Florø. Forlenget 1953. Ombygd 1956. Solgt 2.1964 til Ørnulf Nilsen og Harry Syvertsen P/R, Spangereid og reg. VA-149-LD. Solgt 4.1967 til Arnulf Jensen, Stokmarknes/

H-115-B «NYSTRAND»

Sortland og reg. N-75-H. Overtatt 1.1974 av Nils Jensen, Stokmarknes/Sortland. Solgt 3.1984 til P/R Kjell Anders Olsen, Sørvågen/Sortland og omdøpt «KARL ANDERS». Solgt 7.1989 til Geir T. Kristensen, Eidkjosen/Sortland og reg. T-143-T.

N-160-VV «STRATOS»

22,85 m, 115 brt, stål, LLMJ, 300 bhk Callesen motor fra 1963. Bygd 1954 ved Leirvik Sveis, Stord for Odd I. Fjørtoft P/R, Fjørtoft/Ålesund og reg. M-79-H. Overtatt 11.1960 av Knut R. Fjørtoft P/R, Fjørtoft/Ålesund. Solgt 10.1975 til Eilif Larsen, Seløy/Sandnessjøen og reg. N-5-HR. Overtatt 6.1978 av Statens Fiskarbank avd. Bodø. Solgt 9.1978 til Arne og Bjørn A. Stensen P/R, Ballstad/Svolvær. Overtatt 7.1989 av Tore Stensen, Ballstad/Svolvær.

M-6-H «SOMMARØYBUEN»

19,98 m, 49 brt, stål, LHVW, 470 bhk Cummins motor. Bygd 1979 ved Erling Johansen Mek. Verksted, Leinstrand, utrustet ved Trønderverftet A/S, Hommelvik, som T-12-T for Helge Johansen, Sommarøy/Tromsø. Solgt 1.1981 til Richard Richardsen, Hansnes/Tromsø og reg. T-1-K. Flyttet 8.1983 til Krokeldalen, Tromsø og reg. T-81-T. Solgt 11.1985 til P/R Husevåg (Kjell Arne Husevåg), Longva/Ålesund. Solgt 7.1989 til P/R Hadseltrål ANS (Odd Jarle Jensen), Melbu/Ålesund og omdøpt «GULLSTAD» og reg. N-9-H.

M-70-H «GUNNARSON»

26,52 m, 148 brt, stål, LNCR 800 bhk Blackstone Mirrlees motor. Bygd 1977 ved Herd & Mackensie, Buckie (265) som

M-6-H «SOMMARØYBUEN»

«GREEN FIELD» for Victor & William Chambers., Annalong, Nord Irland. Solgt 4.1984 til P/R Otto Gullaksen, Fedje/Bergen og omdøpt «GULLAKS» og reg. H-26-FE. Solgt 1.1987 til K/S Nessefjord A/S (Olav Pollen), Alversund/Bergen og reg. H-21-L. Solgt 9.1987 til P/R Husevåg (Kjell Arne Husevåg), Longva/Bergen og omdøpt «BRØDRENE HUSEVÅG». Omdøpt 1989 til «GUNNARSON». Solgt 7.1989 til Peder Sandøy, Molde og reg. M-70-M.

M-98-H «LONGVANES»

40,88 m, 242/341 brt, stål, LCFW, 840 bhk Normo motor fra 1963, innsatt 1972. Bygd 5.1951 ved A.M. Liaaen Skipsverft & Båtbyggeri A/S, Ålesund (85) som M-191-A «OLE SOLBJØRG» for Ingolf Solbjørg, Ålesund. Solgt 1964 til P/R Støbakk (Noralf Støbakk), Godøy/Ålesund og

H-222-B «BØMMELØY»

omdøpt «STØBAKK SENIOR». Solgt 1966 til Oliver Drønen P/R, Rostøy/Bergen og omdøpt «FOKUS» og reg. H-21-AV. Solgt 1973 til Karsten Ovesen P/R, Vedavågen/Kopervik og reg. R-75-K. Solgt 5.1984 til P/R Fokus (Einar Wage), Fitjar/Kopervik og reg. H-75-FJ. Solgt 1986 til P/R Hjalmar Longva m.fl. (Hjalmar Longva), Longva/Ålesund og omdøpt «LONGVANES». Solgt 7.1989 til P/R Veatrål DA (Jens Egil Vea), Vedavågen/Ålesund og omdøpt «VEATRÅL» og reg. R-21-K.

M-3-S «LABRADOR»

67,63 m, 974 brt, stål, JWZN, 2700 bhk Deutz motor. Bygd 11.1974 ved A.M. Liaaen A/S, Ålesund (123), skrog bygd ved Hasund Mek. Verksted A/S Ulsteinvik (16), for I/S F/T Labrador (Asbjørn Støylen), Bringsinghaug/Ålesund. Overtatt 1978 av Labrador A/S, Ålesund. Overtatt 7.1989 av A/S Opal, Ålesund. Utgått som registreringspliktig fiskefartøy.

M-18-SØ «MYREBAS»

33,19 m, 284 brt, stål, LLUC, 1075 bhk Caterpillar motor fra 1985. Bygd 4.1963 ved Bolsønes Verft, Molde (193), skrog bygd ved L.H. Salthammer Båtbyggeri, Vestnes (91) som N-410-VV «J.O. STENSEN» for Olav Stensen, Leknes/Svolvær. Forlenget 1966. Solgt 1971 til Gunnar E. Kristoffersen, Myre/Svolvær og omdøpt «MYREBAS» og reg. N-124-Ø. Solgt 1974 til Ståle Rønstad P/R, Lepsey/Ålesund og reg. M-7-H. Solgt 1.1980 til P/R Myrebas (Harald Harneshaug), Harøy/Ålesund. Overtatt 7.1989 av P/R M/S

M-18-SØ «MYREBAS»

Myrebas ANS (Jan Olav Harneshaug), Harøy/Ålesund. Ombygd 1988.

SF-7-V «KORAL BANK»

35,07 m, 198 brt, stål, LGTS, 990 bhk Alpha motor fra 1986. Bygd 7.1968 ved Søby Motorfabrikk og Staalskibsvært A/S Søby, Danmark (34) som HG 275 «ELLEN PEDERSEN» for Fredrik Rasmussen P/R, Hirtshals. Solgt 11.1978 til Tor Milfred Nygård P/R, Sirevåg/Egersund og omdøpt «SØLVI KARIN» og reg. R-7-HA. Solgt 9.1985 til P/R Bjønnes & Maudal (Niis Bjønnes), Egersund og omdøpt «KORALBANK» og reg. R-9-ES. Solgt 9.1986 til A/S Koralfisk (Per T. Rutledal), Måløy og omdøpt «KORAL BANK». Solgt 7.1989 til Koral A/S, Vedavågen/Måløy og reg. R-17-K.

R-30-ES «SKJÆRPING»

19,60 m, 42 brt, tre, LFBA, 220 bhk Alpha motor fra 1962. Bygd 1956 ved Flekkefjord Slip & Motorfabrikk A/S, Flekkefjord for Karl Johan Johnsen P/R, Hellvik/Egersund. Solgt 7.1989 til Didrik G. Berntsen, Vedavågen/Egersund og omdøpt «DENTALI» og reg. R-60-K.

August 1989

N-500-ME «LINN-THERESE»

19,80 m, 99brt, stål, JXIX, 540 bhk Mercedes Benz motor. Bygd 1.1987 ved Halsanaustan (21) for Leif Normann Hansen, Ørnes/Bodø. Solgt 8.1989 til A/S Tanja Marie, Havøysund/Hammerfest og omdøpt «TANJA MARIE» og reg. F-505-M.

M-72-H «TORELL»

25,05 m, 88 brt, stål, LNPW, 656 bhk Caterpillar motor fra 1967. Bygd 1962 ved M. Kleven Mek. Verksted, Ulsteinvik for

Magne Otterlei P/R, Fjørtoft/Ålesund. Solgt 5.1987 til Verpeide Trål A/S, Fjørtoft/Ålesund. Solgt 8.1989 til Rune Severin Hatlehol, Harøy/Ålesund og reg. M-72-SØ.

M-180-HØ «POLAR SEA»

58,70 m, 449/746 brt, stål, LCGX, 2 x 1550 bhk Alpha motorer. Bygd 2.1976 ved Hjørungavaag Verksted A/S, Hjørungavåg (23) som supplyskip «STAD GIRL» for Mithassel & Co A/S (I/S Stad Supply Ships, Ålesund), Oslo. Overtatt 1985 av P/R Offshore Transport II (Mithassel & Co. A/S), Oslo. Solgt 2.1986 til A/S Polar Trading Ltd (Inge Nærø), Leinøy/Ålesund og omdøpt «POLAR SEA» og ombygd til skjellskraper. Overtatt 1988 av K/S Polar Sea A/S, Ålesund. Solgt 8.1989 til Eide Shipping Ltd A/S, Høylandsbyggs/Ålesund og utgår som fiskefartøy etter lengre tids opplag i Ålesund.

M-344-HØ «ESPEVÆR»

55,15 m, 594 brt, stål, LAEI, 1750 bhk Wichmann motor fra 1976. Bygd 10.1950 ved Smiths Dock Co. Ltd., Middlesbrough

(1207) som D/hvalbåt «THORBRIS» for A/S Thor Dahl, Sandefjord. Solgt 1965 til Lauritz Eidesvik P/R, Bømlo/Haugesund og omdøpt «BØMMELØY» og ombygd 1966 til ringnotsnurper og reg. H-44-B. Solgt 1971 til P/R Bjarte og Malvin Rogne (Bjarte Rogne), Leinøy/Ålesund. Overtatt 8.1989 av P/R Espevær ANS (Bjarte Rogne), Leinøy/Ålesund.

V-10-L «AUMAR»

18,07 m, 34 brt, tre, 3YIH, 270 bhk Cummins motor fra 1982. Bygd 1959 ved Lista Treskipsbyggeri, Borhaug som R-76-A «VEAHAV» for Daniel Hansen Veia, Vedavågen/Kopervik. Forlenget 1962. Omreg. 1.1964 til R-26-K. Solgt 1972 til Jostein Tveiterå P/R, Jelsa/ Stavanger og reg. R-40-SD. Solgt 11.1981 til P/R Aumar (Ingebjørn Vingen), Kvitsøy/Stavanger og omdøpt «AUMAR» og reg. R-6-KV. Solgt 1.1984 til Odd W. Vik, Farsund og reg. VA-68-FS. Solgt 6.1986 til P/R Aumar (Morten Kruse), Østre Hal-

R-30-K «PATCHBANK»

33,68 m, 236 brt, stål, LKAJ 825 bhk Wichmann motor. Bygd 1976. Sigmund Stava, Stol/Kopervik, ommålt til 236/341 brt, forlenget til 35,49 m.

Innført som fiskefartøy

Juli 1989

N-182-DA «TAFTØY»

182, brt, tre, LLSL, 400 bhk Callesen motor fra 1968, innsatt 1979. Bygd 1944 i England som minesveiper for The Royal Navy (ukjent byggested og nummer). Solgt ca. 1947 til P/R K.G. Longva, Haram/Ålesund og omdøpt «SKULØY» og ombygd til lasteskipp. Solgt 1951 til P/R Taftøy (Erling Taftøy), Hellandsjøen/Trondheim og omdøpt «TAFTØY» og reg. ST-4-HE. Solgt 1975 til Ole Jensen, Glein/Trondheim.

SF-7-V «KORAL BANK»

sen/Sandefjord og reg. V-10-TL. Omreg. 1.1988. Solgt 8.1989 til Per Kristian Henriksen, Larvik/Sandefjord.

**Omdøpt
Mai 1989**

T-1-L «MEFJORDBUEN»

24,51 m, 99 brt, stål, LCMM, 550 bhk Alpha motor fra 1978. Bygd 1968/85. Kjell Karlsen, Svensby/Tromsø, omdøpt til «HAVFISK».

Juli 1989

R-41-TV «SJANNØY»

62,71 m, 999 brt, stål, JXNS, 1925 bhk Wichmann motor. Bygd 1975/88. Egil Østebøvik, Muslandsvåg/Haugesund, omdøpt «BORGØYGUTT».

Ommålt

Juli 1989

M-26-HØ «SVANODD»

35,75 m, 304 brt, stål, LAXT, 1200 bhk Caterpillar motor fra 1988. Bygd 1958/67/88. Odd Olsen, Tjørnvåg/Ålesund, ommålt til 300 brt.

H-21-B «EIDEFISK»

33,80 m, 169 brt, stål, LATK, 1000 bhk Caterpillar motor. Bygd 1979/88. P/R Eide (Lars Eide), Bømlo/Haugesund, ommålt til 169/335 brt.

H-58-B «ROGØYSUND»

29,16 m, 130 brt, stål, LFAU, 650 bhk MAK motor. Bygd 1961. P/R Nordtun & Krogsether (Ole Mikal Nordtun), Bremnes/Kopervik, ommålt til 130/155 brt.

R-30-K «PATCHBANK»

M-180-HØ «POLAR SEA»

Kondemnert

Juli 1989

N-160-F «HARIETH CARIN»

16,76 m, 35 brt, tre, LLXY, 242 bhk GM motor fra 1972. Bygd 1954 ved J.M. Kleivset Båtbyggeri, Bårdset for Jan Pettersen, Ballstad/Svolvær som N-48-VV. Solgt 1977 til Inge Markussen P/R, Napp/Svolvær. Kondemnert og strøket i Skipsmatrikkelen 19.7.1989.

VA-80-F «BRUHOLM»

17,42 m, 40 brt, tre, LGOP, 242 bhk GM motor fra 1974. Bygd 1951 ved Flekkefjord Slip & Maskinfabrikk A/S, Flekkefjord som VA-20-H for Ingvald, Leander og Bernhard Midtbø P/R, Åna Sira/Flekkefjord. Omreg. 1.1985 til VA-80-F. Solgt 11.1969 til Trygve og Sverre Jekteberg P/R, Hidrasund/Flekkefjord. Kondemnert og strøket av Skipsmatrikkelen 12.7.1989.

Forlist

Mai 1989

T-24-T «POLARBAS»

61,69 m, 722 brt, stål, LCSE, 1500 bhk Deutz motor fra 1967. Bygd 9.1951 ved Bergens Mek. Verksteder A/S, Bergen (394) som D/hvalbåt «ODD XIII» for A/S Odd (A/S Thor Dahl), Sandefjord. Solgt 1966 til Ivar Knudsen, Fosnavåg. Solgt 1967 til Sverre Åkerøy P/R, Stavseng/Sandnessjøen og omdøpt «AAKERØY SENIOR» og reg. N-158-DA. Ombygd 1967 til ringnotsnurper ved A/S Trondhjems Mek. Verksted, Trondheim. Solgt 1972 til Ole Torrissen & Sønner (Johs. Torrissen), Halså/Bodø og omdøpt «TORRIS» og reg. N-8-B. Solgt 1979 til Karl Helmer Pettersen, Tromsø og omdøpt «POLARBAS». Overtatt 10.1986 av A/S Polarbas (Karl Helmer Pettersen), Tromsø. Forlist 1988. Strøket av Skipsmatrikkelen som forlist 23.5.1989.

Juni 1989

N-35-H «ANKI»

29,71 m, 129 brt, stål, LLXK, 780 bhk Caterpillar motor fra 1985. Bygd 1954 ved Brattvåg Skipsinnredning og J. Johansen Sveiseverksted, Brattvåg (2) som M-75-H «REMEGG» for Johan K. Remme P/R, Vatne/Ålesund. Forlenget 1962. Ombygd 1971. Overtatt 1972 av Kåre Remme P/R, Vatne/Ålesund. Overtatt 1981 av P/R Remegg (Johan Remmereit), Vatne/Ålesund. Solgt 4.1984 til Atle Pedersen Hennes/Sortland og omdøpt «HINDARFISK» i 5.1984. Solgt 1986 til A/S Sjøprodukter (Terje Østgaard), Stokmarknes/Sortland og omdøpt «ANKI». Forlist 1987. Strøket av Skipsmatrikkelen 23.6.1989.

Muligheter for norsk skjellnæring

Innen utgangen av 1995 er det realistisk med en produksjon av norske skjell til en verdi av om lag 100 millioner kroner. Innenfor et tidsperspektiv på 15–20 år vil det være mulig å mangedoble både produksjon og omsetning.

Dette går fram av en rapport om norsk skjellnæring som er utarbeidet av Svanøy Stiftelse, Faggruppe Skjell og Norske Fiskeoppdretteres Forening. Prosjektet ble finansiert av Norges Teknisk Naturvitenskapelige Forskningsråd, Industrifondet og Distriktenes Utbyggingsfond. I rapporten settes det opp status for produksjon av skjell i Norge i dag. Videre vurderes markedsmuligheter og økonomi, og det foreslås en strategi for næringa.

Skjell er av de aller største oppdrettsarter i verden i dag. I EF alene vil det i år bli produsert 640.000 tonn skjell, hovedsakelig blåskjell, østers og teppeskjell. Til tross for den store produksjonen har EF-landene behov for en betydelig import av skjell.

Produksjonen

I Norge vil det i år bli produsert 400–500 tonn blåskjell, vesentlig fra Møre og Romsdal og nordover. Kvaliteten på de norske blåskjellene er meget god, og det er marked for både ferske og konserverte skjell særlig i Norden. Best vekstvilkår har skjellene på Vestlandet og Sørlandet. Toksinproblemer reduserer imidlertid muligheten for produksjon i disse områdene. Lengre nord har man ikke de samme vansker med toksiner, men produksjonstida er lengre. Produksjonen av salgsklare yngel av flatøsters vil i år bli på 5 millioner. Over 90 prosent eksporteres. Etterspørselen etter flatøsters-yngel og for «storyngel» som har et år i oppdrett er stor i Mellom- og Sør-Europa hvor sykdommer og forurensning har begrenset produksjonen. Av matøsters er salget beregnet å bli 2 millioner. Også her er markedsmulighetene gode. Det dyrkes i tillegg stillehavsøsters, men prisen på markedene i Europa er vesentlig lavere.

Haneskjell er en ny oppdrettsart i Norge. Skjellet dør ved 17–18 grader, og produksjonen begrenses dermed til Nord-Norge og dypere vann lengre sør. Det forventes en produksjon på 3–4 millioner haneskjell vinteren 1989–90.

Også stort kamskjell og teppeskjell er aktuelle oppdrettsarter. Det drives fortsatt forsknings- og utviklingsarbeid for produksjon av kamskjell, som gir høye priser. Teppeskjell som vokser nedgravd i sand ble importert til Norge i 1986. Yngelproduksjonen vil i år bli på 40 millioner. Etterspørselen etter skjellet er god, særlig i Spania hvor behovet for yngel er økende.

«Lokomotivmiljøer»

I rapporten om skjellnæringa går man inn for at det i løpet av de neste fem-seks årene blir satset på å styrke levedyktige skjellbedrifter, det man kaller «lokomotivmiljøer». Eksisterende kommersielle anlegg gjøres til referanseanlegg som ved hjelp av forsknings- og utviklingsarbeid kan bli slagkraftige enheter som kan danne mønster for andre. I rapporten legges det videre vekt på at den offentlige kontrollen

500 tonn blåskjell kan bli resultatet av årets produksjon i Norge.

av skjellene bedres, og at det settes inn tiltak for å bedre produksjonsteknologien, markedsføring og omsetning, og avl. Ved en slik satsing vil produksjon av skjell kunne bli en viktig næring i distriktene.

Rapporten om skjell skal nå følges opp av faggruppa for skjell i Norske Fiskeoppdretteres Forening.

Spanske fiskebåtredere misfornøyd med EF-støtte

Tekst og foto: Ingebjørg Jensen

Da Spania ble medlem av EF i 1985, ble felleskapets fiskeflåte ved ett slag doblet. Samtidig måtte EF innstille seg på å måtte forhandle med land de så langt ikke hadde hatt fiskeriavtaler med, som Marokko, Angola, Namibia og Kongo. I årtier har spanjolene visst å utnytte Afrikas rike fiskeressursene, i takt med at Spanias eget hav ble for lite for landets enorme fiskeflåte.

I 1982 utgjorde den spanske flåten vel 740.000 tonn og sysselsatte over 100.000 fiskere. På samme tid var den samlede EF-flåten 757.450 tonn, med 106.000 sysselsatte direkte i fisket. Italia var EFs største fiskerinasjon før spansk medlemskap, med 317.000 tonn og 34.000 fiskere. De 1,3 milliarder tonnene den spanske flåten fisker, medregnet 230.000 tonn hjemmeproduserte blåskjell, er ikke nok til å dekke spanjolenes behov for havprodukter. Vel 600.000 tonn må importeres hvert år.

Departementet fornøyd, fiskerne misfornøyd

I april fikk Spania 40,4 prosent av de EF-midlene som er tilgjengelige for bygging av nye båter, og 33,7 prosent av midlene til modernisering. I praksis betyr det støtte til 34 nye båter og 80 moderniseringer, mens Frankrike fikk 17,5 prosent av midlene til nybygging og 2,2 prosent av dem avsett til modernisering. Totalt får den spanske flåten 113 millioner kroner i EF-støtte i år. Det spanske jordbruks- og fiskeridepartementet er fornøyd, og håper at «man i løpet av året vi er inne i skal løse de problemene som oppsto på grunn av stansen i EF-hjelpen i 1988.»

Men organisasjonen for spanske fiskebåtredere mener tallene egentlig slettes ikke er særlig løfterike for den spanske flåten. De peker på at bare 34 (8 prosent) av de 339 spanske søknadene om tilsammen en milliard kroner i EF-støtte til nybygging, ble innvilget. De 34 prosjektene fikk en gjennomsnittsstøtte på 2,5 millioner. Når det gjelder modernisering, ble 86 prosent av søknadene innvilget, men Danmark og Belgia fikk til sammenligning gjennomslag for alle sine søknader, Frankrike 96 prosent av dem, og Italia 99 prosent. Selv om den spanske flåten får den største prosentdelen av EF-midlene, peker de spans-

ke rederne på at de får adskillig mindre enn de andre medlemslandene i forhold til størrelsen på flåten. Spanske fiskebåtredere tolker årets bevilgninger som et uttrykk for at EF vil gradvis men sikkert vil redusere det forspranget den spanske flåten har på de andre fiskerinasjonene i fellesskapet.

Da Spania ble medlem av EF i 1985, ble felleskapets fiskeflåte ved ett slag doblet. I 1982 utgjorde den spanske flåten vel 740.000 tonn og sysselsatte over 100.000 fiskere. Her er kystfiskere i Asturias i Nord-Spania. (Foto: Ingebjørg Jensen)

Nå opplever den spanske flåten også økt konkurranse på hjemmemarked, og billig import holder prisene nede tross fiskestans. Her blir torskeshoder kappet av og kassert hos engrosfirmaet Isidro de la Cal i La Coruña. (Foto: Ingebjørg Jensen)

Import holder prisene nede

De to siste årene har den spanske fryseflåten vokst, samtidig som mulighetene for å hente opp råstoff i fjernere farvann har blitt færre. Nå opplever den spanske flåten også økt konkurranse på hjemmemarked - blant annet fra norsk oppdrettslaks, som fram til i det siste har konkurrert om kundene til de dyreste fiskeslagene lysing, piggvar, havabbor og gullbrasme. Da Fiskets Gang i sommer besøkte fiskeriregion nummer 1, Galicia, var det fiskes-topp. Likevel lå prisene svært lavt, det sørger økt import for. I sommer kom det flere fisketrailere til stormarkedet MercaMadrid enn noen gang tidligere.

Bildet blir litt mindre negativt når vi tar med at EF har bevilget halvparten av 1,2 milliarder kroner som skal brukes til opprustning av de spanske fiskehavnene. Den spanske staten står for 15 prosent av kostnadene, resten må utbyggerne selv bidra med.

De spanske regionene blir delt inn etter økonomisk styrke og behov, noe som betyr at noen av dem får opp til 75 prosent i støtte, mens de som kommer dårligst ut får mellom fem og 25 prosent.

EF har bevilget halvparten av 1,2 milliarder kroner som skal brukes til opprustning av de spanske fiskehavnene. Her er Camarinas havn, en av de 69 havnene med fiskemottak i Galicia. (Foto: Ingebjørg Jensen)

PROSENTVIS FORDELING AV EF-MIDLER PÅ MEDLEMSLANDENE, 1989:

Land	bygging	modernisering	havbruk	totalt
Belgia	-	1,55	3,04	0,31
Danmark	-	15,80	3,04	4,06
Vest-Tyskl.	4,29	1,12	0,53	2,54
Hellas	8,41	3,37	16,46	9,78
SPANIA	40,43	33,77	21,19	33,38
Frankrike	17,54	2,25	8,41	11,82
Irland	-	4,15	6,83	2,85
Italia	14,82	11,23	24,40	16,93
Holland	-	0,26	1,11	0,38
Portugal	14,52	9,33	10,92	12,40
Storbritt.	-	17,18	7,12	5,55

Kilde: Det spanske jordbruks- og fiskeridepartementet

ANTALL SØKNADER INNVILGET SAMMENLIGNET MED ANTALL FRAMLAGTE PROSJEKTER :

Land	antall søknader	antall% av søknadene innvilget	innvilget
Belgia	17	6	8,4
Danmark	58	56	96,3
Vest-Tyskl.	21	11	35,0
Hellas	166	37	22,1
SPANIA	611	143	12,0
Frankrike	303	47	12,0
Irland	73	23	16,2
Italia j.	199	75	15,2
Holland	8	5	49,0
Portugal	130	54	26,0
Storbritt.	197	91	13,1
TOTALT	1.021	548	15,0

Kilde: Det spanske jordbruks- og fiskeridepartementet

Spansk fiskebåtreder om EFs fiskeripolitikk:

– Spania grep ikke sjansen til å stake ut kursen

EF bryr seg for lite om fiskeriene

Tekst og foto: Ingebjørg Jensen

(La Coruna) – 800 millioner ECUS(seks milliarder kroner) på fem år til nybygging og modernisering er ikke nok hverken for den spanske eller den portugisiske flåten, skal vi klare den vanskelige tilpasningen til EF. Men fordi den spanske regjeringen ikke har grepet sjansen til å ta en ledende rolle i EFs fiskeripolitikk, må vi i dag finne oss i å spille annenfiolin, sier Juan Antonio Tovia, ledekr for foreningen for spanske fiskebåtredere, (Federacion de armadores de buques de pesca) til Fiskets Gang.

Tovia begrenser seg ikke til å syte over tingenes tilstand. Han har også visjoner om hvordan fiskerienes evige problemer kunne vært løst. Til daglig leder han fiskeengrosfirmaet Interpesco i La Coruna. La Coruna har Europas største ferskfiskhavn, i Galicia, nord for Portugal. Galicia er Spanias største fiskeriregion – med 40.000 fiskere og 100.000 fiskeriavhengige arbeidsplasser. Tovia mener dette burde få det folkevalgte regionsstyret i Galicia til å spille en aktiv rolle i utformingen av den spanske fiskeripolitikken, selv om styret formelt bare har myndighet over det som ligger innenfor 12-mils. sonen, inkludert elvefiske og havbruk. Han har utfordret regions politikerne til å danne et rådgivende organ som kan virke som en «lobby» overfor sentrale myndigheter i fiskerispørsmål. Han tror fiskerne kan oppdras til å bli de beste allierte i kampen for å verne ressursene i havet, men da må de se at reguleringsene fungerer rettferdig.

Fiskeriene betyr lite

Tovia vil ikke gi Francos støtteordninger og billige lån i 50 og 60-årene skylden for at Spania i dag har en flåte som ikke samsvarer med egne ressurser:

– Riktignok ble det gitt støtte og billige lån, med bare to prosents rente, til bygging av fiskebåter fra 1956. Men årsaken til «boomen» i fiskeriene var det frie havs politikk. Først etter 1965 kom de første begrensningene, og med 200 miles sonene i 1976 begynte slutten på det vi kan kalle «fiskerikolonialismen». I dag opplever vi at det blir stadig vanskeligere å fiske i fremmede farvann. I Marokkanske farvann har vi for eksempel måtte redusere vårt nærvær betraktelig, i takt med at marokkanerne har bygget opp sin egen flåte, og Angola gir nå færre fisketillatelse til EF-land i sine farvann.

– Spanske redere hevder at EF ikke gir tilstrekkelig støtte til den spanske flåten nettopp fordi de vil redusere den. Er du enig?

– Ja, men forklaringen er mer komplisert enn som så. Fiskeriene betyr lite i EF, det viser tallene: bare 0,02 prosent av EFs samlede produksjon kommer fra fiskeriene. Fiskeriene er lite viktig for Italia og Hellas, de betyr ingenting for Tyskland og Belgia, og er bare relativt viktige for Frankrike og Danmark. Industrien er hovedsaken i alle disse landene, og det samme er tilfellet for størsteparten av Spania. Men fiskeriene er et permanent problem for EF, som mener det blir lettere hvis fisket kan holdes innen kontrollerbare grenser.

Flåtereduksjon eller fiskestopp

– Selvfølgelig er det positivt at EF nå har satt i gang studier for å få en oppdatert statistikk over EF-flåten, men jeg er redd statistikken heller blir brukt som et redskap for å redusere enn for å styrke fiskeriene.

– EF må gi mer penger til nybygging og modernisering av fiskeflåten i Spania, skal vi klare den vanskelige tilpasningen til EF, mener Juan Antonio Tovia, fiskebåtreder i La Coruna og leder for de spanske fiskebåtrederes forening. (Foto: Ingebjørg Jensen)

– Har medlemskapet gitt spanske fiskere større eller mindre muligheter til å fiske i EF-farvann?

– Før vi gikk inn i EF, minket våre muligheter til å fiske i EF-farvann fra år til år. Etterpå har det stabilisert seg på det nivået det var like før, og delvis økt, slik tilfellet er for lysingfisket. Mens vi før 1985 fisket 8–9000 tonn lysing årlig, har vi etterpå fått fiske 18.000 tonn, og mens vi før fisket i to-tre måneder i EF-farvann, får vi nå fiske i seks. Men samtidig er kvotene for breiflabb og rokke blitt mindre, uten at begrensningene bygger på vitenskapelige undersøkelser. Jeg vil hevde at 40 prosent av den statistiske informasjonen vi får fra EF, er feilaktig!

Overfiske bekymrer Tovia, men han tror ikke botemiddelet er reduksjon av flåten:

En oversikt over fiskernes fangst og redskaper, vil være et godt utgangspunkt for bedre kontroll av ressursgrunnlaget, mener Tovio. Her bøtes garn ved havnen i La Coruna. (Foto: Ingebjørg Jensen)

– Hvis jeg kunne bestemme, ville jeg at alle i 1990 skulle oppgi fangst og størrelse på garnene. Fra 1991 ville jeg så foreslått en reduksjon på 10 prosent, gjennom en to-måneders fiskestopp. Da hadde vi hatt sammenligningsgrunnlag. I 1993 ville jeg utvidet fiskestoppen til tre måneder, og vise at fiskerne likevel tjente det samme som før. Så i 1994–95 ville vi sannsynligvis sett at bestandene hadde bygget seg opp. Jeg tror dette kan oppnås uten å skape arbeidsløshet og sosiale problemer. Staten, men også de som kan fortsette fiske og dermed nyte godt av begrensningene, må bidra.

Britisk fra Galicia

På havnen i La Coruna ligger den ene fiskebåten etter den andre med spanskklingende navn som Nuestra Senora de Gardotza, men med britisk flagg og byer som Aberdeen og Lovestoft malt under navnet. De vitner om at den spanske «EF-tilpasningen» har foregått som en uoffisiell form for utflaggning av en del av fiskeflåten, også før landet ble medlem. Felles spansk-britiske fiskeforetak, «joint ventures», som ble løsningen for mange spanske redere i 1978–79, da EF utvidet 200 mils grensen og gjorde det enda vanskeligere for de spanske fiskerne.

– I britisk farvann var mange fiskefelt lite utnyttet, og da det ble mulig å importere spanske båter, var det mange som benyttet seg av muligheten. Kravet er at i det minste skipperen skal være britisk, men som regel er det 50–50 spansk og britisk mannskap. På denne måten kan de fortsette å fiske breiflabb og røkke, og situasjonen ble stabilisert, sier Tovio.

De britiske båtene leverer lasten i La Coruna, men Tovio vil ikke være med på at disse leveransene burde telles med som spansk fangst:

– De leverer der det beste fiskemarkedet er, og det er i Spania.

Eget fiskeridepartement

– Den spanske regjeringen har ikke tatt på seg det ansvaret den burde hatt etter at vi gikk inn i EF. Vi burde vært ledende både når det gjelder fiskeripolitikk og forskning. Det brukes ikke nok penger til forskning på fiskeressursene, der har nordmennene og islendingene vært langt flinkere enn oss. Jeg etterlyser, planlegging, forståelse og en klar politikk. Vi burde hatt et eget fiskeridepartement, eller i det minste en egen statssekretær for fiskerier, istedenfor som nå, å være i sammen med jordbruket. Før det har fiskeriene har gått runden innom både transportdepartementet og handelsdepartementet! Jordbruket er svært viktig for Spania, og når vår minister også skal representere det, kommer fiskeriene lett i andre rekke. I Norge vurderes fiskeriene som så viktige at dere har eget fiskeridepartement. Slik burde det også være i her!. I dag har fiskerisektoren en latterlig lavt budsjett, altfor lite til å få til en aktiv fiskeripolitikk i framtiden.

Tovio reagerer også på at fiskeridministrasjonen er sentralisert til Madrid, uten avdelinger på kysten og uten direkte kontakt med fiskerisektoren:

– Fiskerisektoren er ikke ensartet. I 1984 utarbeidet jeg grunnlagsmatriell for det galisiske regionsstyret om hvilken virkning EF-medlemskap ville ha for fiskeriene, og min hovedkonklusjon var nettopp at det ville være ulikt for trålerne, ringnotflåten, båtene som fisker i fjernere farvann og skjellindustrien. De eneste problemene de har felles, er prisøkning på drivstoff og høyere skatter. Ulike «sykdommer» krever forskjellige behandlingsformer!

Den spanske statsministeren Felipe Gonzalez (bildet) og hans regjering burde spilt en ledende rolle i EFs fiskeripolitikk, men har latt sjansen gå fra seg, mener fiskebåtreder Tovio. (Foto: Ingebjørg Jensen)

Pizza istedenfor fisk

Nordmennene har vært flinke til å få opp fiskeprisene gjennom sine kampanjer for laksen rettet mot restaurantene i og den vanlige forbruker for å konkurrere med lysingen, mener Tovio, som tror at flere enn hans familie brøt tradisjonen med lysing til julemiddag sist jul: De byttet den ut med ovnstekt norsk laks. Men relativt høye fiskepriser kan også få Europas flittigste fiskepisere til å gå over til annen og enklere mat, mener han. Med et gjennomsnittskonsum på vel 40 kilo fisk pr. år, er Tovio redd toppen er nådd:

– Jeg tror nok hamburgere, pølser og pizza vil bli en stadig større konkurrent til fisken, og presse prisene ned. Det er lettere å lage hamburgere til ungene, de slipper å plukke ut fiskebein!

Skal det drives kampanje for å få folk over på fisk, bør det ikke være i form av statlige fjernsynsreklamer for billige sardiner og makrell, mener han:

– Folk er opptatt av merkevarer, det gjelder alt fra klær til biler og mat. Det betyr at det er bedre med informasjon fra private firma, sier Tovio.

Selv i den mest bortgjemte avkrok på den spanske høysletten, 50 mil fra kysten, kan man få fersk fisk. Tovio peker på at det velutviklede distribusjonssystemet har historiske åraker:

– Etter Borgerkrigen ble det nødvendig å få til en god distribusjon av fisk. Tusenvis av husdyr var drept, jordbruket rasert, og att på til kom det flere år med tørke. Etter flere års krig var derimot fiskeressursene gode. Derfor ble det bygget ut et godt kommersielt nettverk for salg av fisk. Men i dag bør vi kanskje se nærmere på om ikke dette nettverket har for mange fordyrene ledd.

Negative EF-signaler til norsk oppdrettskapital i Spania:

Mindre EF-støtte til norsk-spanske firma

Tekst og foto: Ingebjørg Jensen

Norske investeringer i spansk havbruksnæring vil ikke lenger bli mottatt like hjertelig som før. De gyldne årene, der norsk-spanske foretak ble stilt på lik linje med helspanske ved tildeling av EF-penger, er definitivt forbi. Nå vil EF-kommisjonen sette norsk-spanske foretak lengre ned på prioriteringslisten. av flere grunner. En svært viktig grunn er at Norge ikke er medlem av EF og derfor ikke bør få del av midlene fra Fiskefondet, tidligere administrert under EFs jordbruksavdeling, under navnet FEOGA.

Norsk-spanske oppdrettsbedrifter har fått signalene, og er bekymret for videre investeringer. Selv om lederen for det statlig-regionale råd for havbruk, Eladio Santaella, overfor Fiskets Gang understreker at det ikke foreligger noen skriftlig forordning fra EF om en slik nedprioritering, ble det gitt utvedtydige signaler om en slik endring da Santaella og representanter fra EF besøkte norsk-spanske anlegg tidligere i sommer. Fiskets Gang har snakket med José Rodríguez Pena, fiskeridirektøren i Galicia, Spanias viktigste oppdrettsregion. Han bekrefter at norsk-spanske søknader vil bli nedprioritert, så sant ikke Norge gir spanske fiskere lettere tilgang til norske fiskeressurser i bytte.

Ikke spiskammers

– Vi har mange naturressurser. Likevel har vi måtte se tusenvis emigrere. Nå vil vi ikke lenger være spiskammers for andre. Derfor vil vi også utvikle vårt eget havbruk, ikke lenger dominert av norsk kapital, sier Rodríguez Pena.

Da vi snakket med regionens daværende fiskeridirektør, Valenzuela, i 1984, lovtte han åpne armer for norske og utenlandske investeringer. Da satt det konservative partiet ved makten i Galicias regionsstyr, og fiskeoppdrett i Galicia var et ubeskrevet blad. Utenlandsk kapital, som i galisisk fiskeoppdrett har vært nesten utelukkende norsk, har fått del i gode støtteordninger, blant annet opp til 50 prosents investeringsstøtte fra EF. Rodríguez Pena representerer nasjonalistpartiet PNG i en koalisjon med sosialistpartiet, og kan nå oppsummere tre-fire års erfaringer med nordmenn i galisisk havbruk. – Da vi kom til makten høsten 1987, sto vi overfor en situasjon som vi ikke likte, men som vi ikke kunne kjøre i revers. Vi reagerte på hvor lett det forrige regionsstyret hadde gitt konsesjoner til store anlegg, og for så lenge som ti år av gangen.

Heller små anlegg

– Vi ønsker en annen modell, med mindre anlegg, noe som er mer i tråd med næringsstrukturen både i det eksisterende havbruket og andre virksomheter her. Modellen med fiskeoppdrett som storindustri som nordmennene har innført, hindrer utvikling av eget, galisisk fiskeoppdrett, sier Rodríguez Pena, som også har diskutert situasjonen med Norges Eksportråd. Men samtidig som det nye regionsstyret er misfornøyd med den retnings utviklingen har tatt, har de forsikret at de ikke vil skape vansker for det som er gjort.

Mens den norske havbruksmodellen i Norge er små enheter, betyr « den norske modellen» i Galicia store enheter med en produksjon på minst 200 tonn årlig, og investeringbehov på 30.40 millioner kroner, mens de lokale interessentene heller vil utvikle mange små anlegg som ikke overstiger 3.4 millioner kroner i investeringer, men som sammen kan stå for det samme oppdrettsvolumet som ett gigantianlegg. Dette kom fram da 20 galisiske pigvareoppdrettere i juli dannet sin egen forening. Rodríguez Pena var tilstede, og uttrykte bekymring for nordmennenes viktige rolle i galisisk fiskeoppdrett.

Støtte til ikke-medlemmer

– *Ville den norske tilstedeværelsen vært mer akseptabel hadde vi vært medlemmer av EF?*

– Det er umulig for oss å til en hver tid ha oversikt over hvor store de utenlandske aksjekapitalen er i den enkelte bedrift. De som søker om EF-støtte, søker som galisiske selskaper. Men er et selskap 90 prosent norsk eid, betyr det i praksis at den EF-støtten bedriften får, går til et ikke-medlemsland. Det skaper en unormal situasjon, fordi det alltid også foreligger søknader fra hel-galisiske selskaper, og folk protesterer selvfølgelig på det.

– Det foreligger ikke noen skriftlig forordning om at ikke-medlemsland skal nedprioriteres, sier lederen for det statlig-regionale råd for havbruk, Eladio Santaella, som like før ga oppdrettere ved norsk-spanske anlegg i Galicia signaler på at nettopp det vil skje. (Foto: Ingebjørg Jensen)

Rodríguez Pena mener fortsatt norsk tilstedeværelse i Galicia, under like gunstige forhold som nå, til syvende og sist er et forhandlingsspørsmål.

– Vi har en stor torskeflåte. Selv om vi ikke vil være spiskammers, tåler vi mer press på våre ressurser fordi vi har torskeflåten som fisker i andre farvann. Men nå er det blitt vanskeligere for oss for eksempel i Svalbardsonen, og folk spør seg hvordan vi kan være så liberale med nordmennene, når Norge er så striks med torskeflåten vår.

Jeg mener vi i så fall må byttehandle. Vi som andre har historiske retter i andre farvann, og vi liker ikke at det snakkes om «galisisk piratvirksomhet»!

Mangler aggresivitet

– Vil Galicia nå bli like striks med konseksjoner og støtte til norsk-spanske foretak som dere synes Norge er med den spanske torskflåten?

– Nei, det kan ikke sammenlignes helt. Vi er først og fremst bekymret for størrelsen på de norsk-spanske anleggene. Resten er et politisk forhandlingsspørsmål. Vi gir fra oss en del av våre omgivelser, mot å få teknologi og kunnskap. Vi mangler for eksempel piggvaryngel, og den galisiske oppdrettsnæringen er avhengig av import, blant annet fra Norge, sier Rodriguez Pena, som innrømmer at det galisiske samfunnet har manglet aggresivitet i næringslivet. Aggresiviteten har til nå kommet utenfra, men han er ikke enig i at norske investeringer har vært grunnleggende betydning for å få galisisk fiskeoppdrett i gang:

– Pionerene var Insuina, et 100 prosent galisisk selskap, som begynte med matfiskanlegg for piggvar. Men vi lå tilbake på forskningssiden. Nå prøver vi å bedre forskningen.

Fiskeridirektør Rodriguez Pena mener Norge må være villig til å bytte fiskerettigheter mot fortsatt gode vilkår for norske investeringer i galisisk havbruk. Her ligger en stor del av den havgående flåten ved kaien i La Coruna, mens de venter på at fiskestoppen skal bli opphevet. (Foto: Ingebjørg Jensen)

– Nå vil vi ikke lenger være spiskammers for andre. Derfor vil vi også utvikle vårt eget havbruk, ikke lenger dominert av norsk kapital, sier fiskeridirektøren i Galicia-regionen, Jos5÷5 Rodriguez Pena. (Foto: Ingebjørg Jensen)

Nye utdanningsveier

Regionsstyret vil ta tiden til hjelp for å få fram en sterk, galisisk havbruksnæring, først og fremst gjennom å bedre utdanningsmulighetene:

– Vi må øke kunnskapen hos de som allerede driver med havbruk på en tradisjonell måte, i skjellsanking og skjelloppdrett. Så langt har vi ikke hatt noen utdanningsmuligheter under biolognivå. Men samtidig må vi styrke spesialiseringen av biologene, og få til samarbeid med bedriftene. Vi må også få bedre oversikt over ressursene av fisk, skjell og krepsdyr, også de ressursene som ikke er blitt utnyttet så langt, og få hånd om salgsledet, ikke minst for å unngå spiskammerseffekten.

– Har galisiske næringsdrivende mulighet, og ikke minst interesse for å satse på fiskeoppdrett?

– Nå opplever vi at det blant galisiske næringsdrivende for første gang er interesse for å investere i havbrukssektoren. Men vi må holde igjen tendensene til monopolisering, som også er tilstede blant galisiske næringsdrivende.

Høyeste lønnsevne for fartøy fra Sørlandet/Østlandet og Rogaland.

Lønnsevnen pr. årsverk gikk ned fra kr. 49 476 i 1987 til kr. 19 421 i 1988.

Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gikk i samme tidsrom ned fra kr. 79 401 til kr. 57 909.

Gjennomsnittlig garantiutbetaling pr. årsverk opp fra kr. 11 985 til kr. 22 513.

Høyeste gjennomsnittlige lønnsevne pr. årsverk for fartøy fra Sørlandet/Østlandet og Rogaland, med en lønnsevne på henholdsvis kr. 41 704 og kr. 35 254 pr. årsverk i 1988.

Størst nedgang i lønnsevnen for fartøy fra Nordland og Finnmark.

Fartøy fra Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Hordaland hadde i gjennomsnitt den laveste lønnsevnen pr. årsverk.

Gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk gikk ned fra kr. 49 476 i 1987 til kr. 19 421 i 1988. Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gikk i samme tidsrom ned fra kr. 79 401 til kr. 57 909.

I disse tallene inngår ikke garantiutbetalinger, som pr. årsverk i gjennomsnitt gikk opp fra kr. 11 985 i 1987 til kr. 22 513 i 1988.

Førstehåndsverdien av samlet ilandbrakt kvantum i de norske fiskerier gikk ned med omlag 20 pst. fra 1987 til 1988. Årsaken var dels en nedgang i pris dels en nedgang i oppfisket kvantum.

Tallmaterialet i Budsjettnemdas lønnsomhetsundersøkelse for helårsdrevne fiskefartøy i denne størrelsen samt samtaler med fiskerirettere langs kysten tyder på at kystflåten ble spesielt hardt berørt av nedgangen i kvantum og pris fra 1987 til 1988. Utbetalt statstøtte gikk i samme tidsrom ned.

Høyest lønnsevne pr. årsverk hadde fartøy fra Sørlandet/Østlandet og Rogaland.

Laveste lønnsevne pr. årsverk hadde fartøy fra fylkene Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Hordaland. Fartøy fra Hordaland hadde også lav lønnsevne i 1987.

Dette går frem av lønnsomhetsundersøkelsen som Budsjettnemnda for fiske-næringen har foretatt for helårsdrevne fartøy i størrelsen 8,0-12,9 meter lengste lengde for 1988. Konsulent Anders Østreim har vært daglig leder av undersøkelsen, og har også stått for utarbeidelsen av dette sammendraget.

Lønnsomhetsundersøkelsen bygger på opplysninger fra 441 innsendte regnskap. Det totale antall helårsdrevne fiskefartøy i denne størrelsen var anslagsvis 1350 i 1988.

Kystflåten ble spesielt hardt rammet av nedgangen i kvantum og pris fra 1987 til 1988.

Resultater på landsbasis.

Som tidligere nevnt gikk gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk ned fra kr. 49 476 i 1987 til kr. 19 421 i 1988. Som tabell 1 viser var denne dramatiske nedgangen hovedsakelig et resultat av en sterk nedgang i de gjennomsnittlige fangstinntektene. Også de gjennomsnittlige kostnadene gikk ned, men ikke nok til å kompensere for nedgangen i inntektene.

Nedgangen pr. fartøy var henholdsvis kr. 54 240 på inntektsiden og kr. 7 821 på kostnadssiden.

Tabell 1 viser at de totale kostnader gikk ned med omlag 5 pst.

Driftsutgiftene gikk ned omlag 12 pst. mens kapitalkostnadene økte med 3 pst. Blant driftsutgiftene var det spesielt vedlikeholdsutgiftene til redskap og fartøy som gikk ned fra 1987 til 1988, mens utgifter til assurance gikk noe opp. Når det

gjelder kapitalkostnadene viser det seg at betalte gjeldsrenter økte sterkt fra 1987 til 1988. Økningen var på omlag 23 pst. Også kalkulert rente på egenkapitalen gikk noe opp i dette tidsrommet. De økte renteutgiftene kombinert med økning i den kalkulerte rente på egenkapitalen kan ha sammenheng med en økning i kortsiktede lån (likviditetslån, kassakreditt) fra 1987 til 1988. Betalte gjeldsrenter økte sterkt også fra 1986 til 1987.

Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gikk ned fra kr. 79 401 i 1987 til kr. 57 909 i 1988. Det vil si en nedgang på 29 pst. Lønnsevnen pr. årsverk gikk til sammenlikning ned med 61 pst.

Forskjell etter fartøystørrelse

Av tabell 1 ser en at lønnsevnen og arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk i gjennomsnitt har gått sterkt ned for alle størrelses-

Laveste lønnssevne pr. årsverk hadde fartøy fra Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane og Hordaland.

grupper. For de minste fartøyene, under 10 m l.l., var faktisk lønnssevnen pr. årsverk lavere enn gjennomsnittlig mottatt garantilott pr. årsverk.

Nedgangen i lønnssevnen pr. årsverk var sterkest for de store fartøyene i denne undersøkelsen.

Som i de fleste år Budsjettnemnda har drevet lønnsomhetsundersøkelser for helårsdrevne fiskefartøy i denne størrelsen var allikevel lønnssevnen pr. årsverk også i 1988 økende med økende størrelse på fartøyene.

Geografiske – og driftsmessige forskjeller

Høyeste lønnssevne pr. årsverk i 1988 hadde fartøy fra Sørlandet/Østlandet. I 1988 hadde disse fartøyene også den høyeste arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk. Det er grunn til å tro at det forholdsvis stabile rekefisket på Skagerrakkysten har medvirket til dette. Av tabell 1 ser en også dette var den eneste regionen hvor fartøyene i gjennomsnitt opplevde en økning i inntektene.

Også fartøy fra Rogaland hadde en lønnsomhet som i gjennomsnitt lå klart over landsgjennomsnittet i 1988. I 1987 hadde disse fartøyene derimot en lønnsomhet som var betydelig lavere enn landsgjennomsnittet.

Etter fartøy fra Rogaland og Sørlandet/Østlandet var det fartøy fra Finnmark som hadde den høyeste lønnssevnen pr. årsverk. Dette på tross av en sterk nedgang i fangstinntektene fra 1987 til 1988.

Situasjonen i Finnmark var preget av svikt i kystfisket. Det var lite fisk under land, og den som ble fanget var ofte liten av vekst, noe som førte til lavere priser. I tillegg til dette var det selinvasjon i mai/juni som lammet fisket i mange kommuner. Av tabell 2 kan en også se at resultatet for fartøygruppe 001 «Torskartet fisk Finnmark» var svært dårlig. Enkelte fartøy som drev linefiske, gruppe 004, gjorde det allikevel relativt bra også i 1988. Rapporter viser at linefiske var relativt bra i enkelte perioder i de østlige og vestlige deler av fylket.

I 1987 hadde fartøy fra Nordland fylke både den høyeste lønnssevnen og arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk alle fylker sett under ett.

Utviklingen fra 1987 har imidlertid vært dramatisk med en nedgang i lønnssevnen på rundt 73 pst., mens nedgangen i arbeidsgodtgjørelsen var på rundt 41 pst.

Rapporter viser at situasjonen varierte

nokså mye fra distrikt til distrikt i fylket, men kystflåten hadde gjennomgående store vansker. Det dårlige Lofotfisket på vårparten var nok en av årsakene til det svake resultatet i 1988. I tillegg var resten av året også preget av lite fiske under land.

På høstparten tok seifisket i fjordene seg noe opp. Her ble det imidlertid leveringsvansker etter hvert.

Fartøy fra Troms hadde også en markert nedgang i lønnssevnen og arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk fra 1987 til 1988. Også her var det nedgangen i inntektene som var hovedårsaken.

Rapporter viser at fisket med tradisjonelle redskap i dette fylket har slått totalt feil. Bl.a. var juksafisket det svakeste på lenge. Garn- og linefisket var noe bedre, men også for dette fisket var resultatet dårlig. Selinvasjonen nådde også enkelte distrikt i Troms fylke og var nok medvirkende til svikt i fisket i enkelte perioder. Enkelte fartøy la om til rognkjeksfiske. Dette ga relativt bra utbytte for enkelte fartøy.

Av tabell 1 ser en at resultatet for fartøy fra og med Trøndelag til og med Hordaland var svært dårlig i 1988. Ressurssituasjonen samt svært dårlig vær på høstparten var hovedårsaken til dette resultatet.

I Trøndelag var drivgarnsfiske etter laks bra sommeren 1988, mens notfisket etter sild ble delvis spolert av det dårlige været. Krabbefisket, som tradisjonelt har vært viktig i denne regionen, slo også feil i 1988.

På Mørkysten og i Sogn og Fjordane var torskfisket dårlig vinteren 1988,

mens linefisket og seifisket om høsten ble ødelagt av været.

I Hordaland hadde sjarkflåten store leveringsproblemer, noe som kan ha ført til at enkelte fiskere ikke har drevet fiske like aktivt som tidligere. Dette, sammen med dårlig vær og dårlig tilgjengelighet langs kysten av dette fylket, kan forklare den ekstremt lave lønnsomheten for disse fartøyene.

Usikkerhet

Ved bruk av tallene er det forskjellige forhold som tilsier varsomhet.

Usikkerheten knytter seg dels til visse endringer på inntektssiden i 1988-undersøkelsen og til en reduksjon i antall grupper etter driftsform fra 1987-undersøkelsen, dels til de beregnede poster (avskrivninger mm.), dels til tolkningen av tallene sammenliknet med lønnsomhetsundersøkelsen for fartøy over 13 m. Disse forhold vil det bli gjort nærmere rede for i publikasjonen.

En vil allikevel nevne to forhold av mer generell karakter som en bør være oppmerksom på ved tolking av de beregnede størrelser og ved vurderingen av driftsresultatene:

Fartøy under 13 meter benyttes for det første i større grad enn større fiskefartøy til annen virksomhet enn fiske, noe som berører kostnadssiden.

For det andre er mange av båtene i undersøkelsen «enmannsbåter» i hele eller deler av året. Dette medfører at det blir vanskelig å skille mellom kapital- og arbeidsinntekt.

Noen definisjoner

Resultatene presenteres i tabellen 1 og 2. Tabell 2 viser ikke tall for 1987 p.g.a. ombygging/forenkling av fartøygruppene etter driftsform.

En mere detaljert gjengivelse av driftsresultatene for 1988 vil bli presentert i egen publikasjon. Der vil det gjort nærmere rede for beregningsprinsipper og definisjoner av fartøygrupperinger og begreper som er brukt i dette sammendraget. Her vil en bare kort forklare enkelte hovedbegreper.

Antall årsverk om bord gir uttrykk for den veide gjennomsnittlige bemanning på fartøyet i løpet av året. Lengden av et årsverk faller sammen med driftstiden.

Helårsdrift er definert som minimum 30

ukers driftstid pr. år. Den skal normalt også innbefatte minst 120 dager på fiske og eieren skal ikke ha mottatt full alders-, uføre- eller fiskerpensjon i det året undersøkelsen omfatter. Dersom eieren er enefisker må han/hun dessuten kunne klassifiseres som enefisker eller hoveddyrkefisker.

Lønnsevne er definert som sum inntekter minus kostnader inklusiv produktavgift, renter på egenkapital og beregnede avskrivninger. Kostnadene inkluderer derimot ikke arbeidsgodtgjørelse til mannskapet.

Lønnsevne pr. årsverk er fremkommet ved å dividere den totale lønnsevne til fartøyet med antall årsverk utført ombord.

Arbeidsgodtgjørelse er en størrelse som gir uttrykk for den totale arbeidsgodtgjørelse til mannskapet ombord på fartøyet. For fartøy under 13 m som har mer enn en mann ombord, er denne størrelsen i praksis den samme som total lottutbetaling da ekstraløtter og faste hyrer ikke forekommer i nevneverdig grad for såpass små fartøy som denne undersøkelsen omfatter. For enmannsfartøy, der det er vanskelig å skille mellom arbeidsgodtgjørelse og kapitalgodtgjørelse, har en beregnet førstnevnte på grunnlag av Norges Fiskarlags oppgjørsregler for fartøy med to manns besetning som driver samme type fiske og er av samme størrelse som enmannsfartøyet. Arbeidsgodtgjørelsen pr. årsverk gir uttrykk for en samlet arbeidsgodtgjørelse i gjennomsnitt for de av mannskapet som står ombord i fartøyet hele driftstiden.

TABELL 1 Sammendrag driftsresultater 1987-1988 helårsdrevne fiskefartøy 8.0-12.9 meter. Veid gjennomsnitt pr. fartøy.

Fartøygruppe	Antall Fiskedager		Antall Årsverk		Total brutto inntekt kr.		Totale kostn. kr.		Lønns-evne pr. årsverk kr.		Arb. godtgj. pr. årsverk kr.		Antall regnskap		Ant. fart. i kartlagt masse
	1987	1988	1987	1988	1987	1988	1987	1988	1987	1988	1987	1988	1987	1988	
<i>Alle fartøy</i>	180.8	187.2	1.5	1.5	228 573	174 333	152 933	145 112	49 476	19 421	79 401	57 909	589	441	2208
<i>Fartøy i Størrelsen:</i>															
8.0 - 8.9M	187.2	194.7	1.2	1.2	114 699	94 601	88 170	82 478	22 473	10 199	54 400	43 816	172	133	678
9.0 - 9.9M	176.7	181.1	1.4	1.3	202 209	143 322	138 876	123 151	46 604	15 078	79 903	55 986	214	156	735
10.0 - 10.9M	182.7	186.1	1.8	1.8	288 444	211 410	187 518	174 027	55 894	21 068	86 765	58 964	141	111	503
11.0 - 12.9M	175.8	186.5	2.3	2.2	498 809	343 282	298 318	262 809	88 664	37 121	108 746	71 020	62	41	292
<i>Fartøy fra:</i>															
Finnmark	178.7	189.9	1.9	1.9	359 324	273 347	242 706	220 706	62 868	27 176	97 374	66 162	63	37	247
Troms	179.5	180.2	1.5	1.4	241 858	183 156	185 649	161 119	37 527	15 378	86 247	63 638	75	57	343
Nordland	180.0	185.9	1.6	1.5	277 211	168 980	164 240	139 944	70 568	18 755	95 623	55 975	183	140	656
Trøndelag	191.4	191.6	1.5	1.4	171 492	130 533	119 240	107 117	35 723	16 759	62 061	47 543	76	64	239
Møre og Romsdal	173.8	186.0	1.3	1.3	170 937	128 956	124 077	113 415	36 939	11 849	69 731	48 754	72	50	247
Sogn og Fjordane	177.3	189.4	1.5	1.3	174 156	115 262	115 155	98 004	38 216	13 433	56 627	45 337	32	17	110
Hordaland	214.3	199.0	1.5	1.5	150 778	111 038	111 502	108 355	25 778	1 743	50 758	36 280	25	22	118
Rogaland	179.3	183.4	1.5	1.2	120 036	118 411	92 313	75 360	19 018	35 254	41 467	53 413	16	16	85
Sørlandet/ Østlandet	171.9	188.8	1.2	1.4	178 110	188 765	103 423	131 653	60 772	41 704	75 699	70 935	47	38	163
<i>Alle fartøy i «torskefiskeriene»¹</i>	180.1	186.9	1.5	1.5	229 120	175 385	153 031	146 196	50 498	19 335	80 933	58 010	578	431	2145
<i>Alle fartøy i «sildfiskeriene»²</i>	206.7	195.4	2.3	1.3	208 404	138 518	149 311	108 201	25 243	22 729	43 087	54 004	11	10	63

¹ Fiske etter torskeartet fisk, rekefiske, krabbe, hummer og ålefiske samt laks, pigghå og flatfisk.

² Fiske etter sild, makrell og brisling.

TABELL 2. Driftsresultater for helårsdrevne fiskefartøy 8,0–12,9 meter 1988. Gruppert etter driftsform. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	Antall fiskedager	Antall årsverk	Total brutto inntekt kr.	Totale kostn. kr.	Lønns- evne pr. årsverk kr.	Arb. godtgj. pr. årsverk kr.	Antall regnskap	Ant. fart. i kartlagt masse
	1988	1988	1988	1988	1988	1988	1988	1987
001 Torskeartet fisk Finnmark	192.2	1.6	157 001	128 719	17 428	48 508	25	122
002 Torskeartet fisk Troms	180.4	1.5	175 823	156 468	13 240	58 767	50	290
003 Torskeartet fisk Nordland	191.0	1.6	169 143	142 708	17 054	55 994	111	524
004 Linefiske Troms og Finnmark	181.1	2.2	422 424	341 445	37 436	90 111	16	165
005 Linefiske Nordland	159.4	1.5	153 617	122 322	20 354	55 053	25	126
006 Rekefiske Nord-Norge og Trøndelag	184.5	1.5	221 571	155 964	44 529	73 042	6	26
007 Torskeartet fisk Trøndelag	203.0	1.3	132 234	108 111	18 645	50 020	32	150
008 Laksefiske m/komb. Trøndelag	181.4	1.5	126 228	109 538	11 227	46 137	26	79
009 Torskeartet fisk Sør-Norge	191.5	1.3	127 567	108 046	14 573	48 559	126	584
010 Rekefiske Sør-Norge	174.1	1.5	231 686	176 662	35 830	75 127	14	79
011 Makrellfiske hele landet	142.0	1.5	114 945	98 485	10 974	40 897	2	10
012 Sild- og brislingfiske hele landet	205.5	1.3	142 965	110 034	25 283	56 853	8	53

Styret for effektiviseringsmidlene

Fiskeridepartementet har oppnevnt følgende medlemmer og varamedlemmer til styret for effektiviseringsmidlene:

Medlemmer:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Vidar Ulriksen, Norges Fiskarlag
Åge Elvheim, Norges Fiskarlag
Byråsjef Øivind Rue, Næringsdepartementet

Adm.dir. Svein Krane, Fiskeindustriens Landsforening

Byråsjef Tore Riise, Fiskeridepartementet

Varamedlemmer:

Assisterende fiskeridirektør Hallstein Ras-
mussen

Erling Holmeset jr., Norges Fiskarlag
Vigdis Harsvik, Norges Fiskarlag
Tori Hoven, Næringsdepartementet
Kåre Henriksen, Fiskeindustriens Lands-
forening
Terje Flatøy, Fiskedepartementet

Dispensasjon for levering

Fiskeridepartementet har innvilget dispensasjon for Norges Sildesalgslag for levering av inntil 2000 tonn norsk vårgytende sild til polske fabrikkskip. Dispensasjonen gjelder fram til 31. desember i år. Vilkåret er at sildefangstene først tilbys norske kjøpere innenfor gjeldende minstepriser. Ved eventuelle salg under gjelden-

de minstepriser må det gis preferanse til norske kjøpere til ellers like priser. Det er en forutsetning at silda brukes i Polen og at minstemålsbestemmelsene overholdes. Dispensasjonen kan trekkes tilbake dersom forholdene tilsier det.

Norges Sildesalgslag har også fått dispensasjon til å importere inntil 15.000 tonn fersk makrell fra irske og engelske fiskefartøy. Sildelaget har anledning til å regulere importen slik at den ikke kommer i konflikt med leveranser av norsk makrell. Norske kvalitetsregler må følges.

Det norske minstemål på 30 cm må også overholdes. Omsetningen må skje gjennom salgslaget og i samsvar med lagets prisbestemmelser.

J. 133/89

(J. 94/89 UTGÅR)

Lov om endring i lov 14. juni 1985 nr. 68 om fisk, skalldyr m.v. og i en annen lov.

J. 136/89

Forskrift om fangstrapportering m.m. for fartøyer som tilvirker egen fangst av sild og makrell.

J. 137/89

(J. 140/88 UTGÅR)

Forskrifter om regulering av fisket etter sild med garn i Trondheimsfjorden i 1989.

J. 138/89

(J. 98/89 UTGÅR)

Forskrifter om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og i EF-sonen vest av 4° V.L. i 1989.

J. 139/89

(J. 129/89 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om stopp i fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper, unntatt juksafiske, nord for N 62° i 1989.

J. 141/89

(J. 71/89 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om rekefiske. – Stenging av områder i Barentshavet, på kysten og i fjordene av Finnmark.

J. 142/89

(J. 98/89 UTGÅR)

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fisket etter makrell i Nordsjøen og i EF-sonen vest av 4° v.l. i 1989.

J. 143/89

(J. 78/89 UTGÅR)

I Ofoten, Vesterålen, Vågsfjorden, Astafjorden, Salangen, Solbergfjorden, Dyrøysund, Selfjorden og Bergsfjorden innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner:

J. 145/89

(J. 52/88 UTGÅR)

Forskrifter om regulering av fiske med faststående garn på Storegga, Møre og Romsdal fylke.

J. 146/89

(J. 101/87 UTGÅR)

Forskriften om forbud mot bruk av garn og ruser ved Vignesholmane i Rogaland fylke.

J. 147/89

(J. 136/85, J. 156/85 og J. 11/86 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av faststående- og drivende redskaper i Hordaland fylke.

J. 148/89

(J. 42/87 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av notredskaper i Lindåspolle, Lindås kommune, Hordaland fylke.

J. 149/89

(J. 203/84 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av lys ved notfiske i Sogn og Fjordane fylke.

J. 150/89

(J. 56/85 UTGÅR)

Forskrift om fiske med snurrevad innenfor 4-mils grensen i Sogn og Fjordane fylke.

J. 151/89

Forskrift om forbud mot bruk av lys ved notfiske i Hordaland fylke.

J. 152/89

Forskrift om forbud mot bruk av lyster og ålesaks med kunstig lys ved fangst av saltvannsfisk og skalldyr på kyststrekningen f.o.m. Vest-Agder til grensen mot Sverige.

J. 153/89

(J. 58/86 UTGÅR)

Forskrift om regulering av fiske etter torsk i Bremanger kommune, Sogn og Fjordane fylke.

J. 155/89

(J. 61/85 UTGÅR)

Forskrift om fiske med snurrevad innenfor 4-mils grensen i Møre og Romsdal fylke.

J. 157/89

(J. 7/87 og J. 6/87 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av notredskaper i Møre og Romsdal fylke.

J. 158/89

(J. 12/86 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot sportsfiske på søn- og helligdager under vinterfisket i Fosnes, Namsos og Namdalseid, Nord-Trøndelag fylke.

J. 161/89

(J. 20/87 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av rekefiske i Sør-Trøndelag fylke.

J. 162/89

Forskrift om forbud mot bruk av notredskaper m.v. i Nord-Trøndelag fylke.

J. 163/89

(J. 43/88 UTGÅR)

Forskrift om forbud mot bruk av mer enn tre garnlenker i Ballstads oppsynsdistrikt under Lofotfisket, Nordland fylke.

Høyere lønnsomhet innen matfiskoppdrett i 1988

Fiskeridirektoratet legger herved frem resultater fra en landsomfattende lønnsomhetsundersøkelse for matfiskanlegg for 1988. Opplysningene er hentet inn fra 281 anlegg. Tilsvarende undersøkelser har vært utført årlig siden 1982.

Tabellen nedenfor viser en del hovedresultater i gjennomsnitt pr. anlegg, basert på hele utvalgsmengden. Tilsvarende tall for 1986 og 1987 er tatt med for sammenligning.

De fleste fylker har kraftig redusert kostnadene pr. kg. produsert fisk.

	1986	1987	1988
Driftsinntekter (kr)	3 438 885	3 844 906	5 049 862
Driftskostnader (kr)	2 971 834	2 915 794	3 896 582
Driftsresultat (kr)	467 051	929 111	1 153 279
Resultat før ekstra ordinære poster (kr)	140 543	562 846	672 317
Rent overskudd	-49 345	273 350	385 867
Lønnsevne pr. årsverk (kr)	145 555	312 126	363 568
Salg (kg)	89 053	92 878	132 489
Produksjon (kg)	94 069	115 729	188 753
Produksjon pr. m ³ (kg)	14.2	15.8	24.3
Produksjon pr. årsverk (kg)	29 397	42 863	65 087
Antall årsverk	3.2	2.7	2.9

Resultat før ekstra ordinære poster er driftsresultat tillagt renteinntekter og fratrukket rentekostnader.

Verdien av levende fisk i sjøen er satt til minimumskost, som er produksjonskostnaden så langt. Driftskostnadene blir justert med endringer i lagerverdien av levende fisk. Driftskostnadene omfatter også en kalkulatorisk eierlønn for ulønnet arbeidsinnsats utført av eieren.

Det rene overskuddet er differansen mellom totale inntekter, som er driftsinntekter tillagt renteinntekter og verdien av lagerendringen, og totale kostnader, som er alle betalte kostnader i perioden pluss postene kalkulert eierlønn, kalkulert rente på egenkapitalen og kalkulerte avskrivninger.

Lønnsevnen er differansen mellom totale inntekter og totale kostnader bortsett fra lønnskostnader og kalkulert eierlønn.

En generell konklusjon på bakgrunn av

disse tallene er at årets resultat er en oppgang fra 1987. Dette skyldes hovedsaklig en kraftig økning i solgt fisk, en oppgang på hele 42.6 %, og en meget kraftig økning i produksjonen av fisk på 63.1 %. Den store produksjonen slår også naturlig ut i økte kostnader.

Nøkkeltallene nedenfor bekrefter dette inntrykket.

	1986	1987	1988
Totalrentabilitet (%)	11.0	15.7	15.7
Egenkapitalrentabilitet (%)	12.9	28.9	38.8
Likviditetsgrad 1 (%)	140.8	165.2	153.5
Likviditetsgrad 2 (%)	46.1	54.0	44.0
Rentedekning (%)	133.5	214.0	207.8
Egenkapitalandel (%)	21.3	29.0	21.1
Kortsiktig gjeld/aktiva (%)	47.1	41.0	45.5
Langsiktig gjeld/aktiva (%)	31.6	30.0	33.4

Likviditetsgrad 1 er verdien av omløpsmidlene i forhold til samlet kortsiktig gjeld. Likviditetsgrad 2 viser det samme forhold om en i omløpsmidlene ser bort ifra lagerverdien av fisk i sjøen. Rentedekningsgraden viser hvor mange ganger driftsresultatet pluss renteinntekter kunne betale rentekostnadene.

60 % av betingede skattefrie avsetninger er inkludert i egenkapitalen, de resterende 40 % er tatt med i langsiktig gjeld.

Som i fjor finner en de beste resultatene på Vestlandet, mens Finnmark og Troms ligger under gjennomsnittet.

Kostnader pr. kg. produsert fisk. Gjennomsnitt for landet.

		1986	1987	1988
Smolt-/settefiskkostnad	kr	9.42	8.31	7.64
Forkostnad	kr	11.38	10.22	10.92
Forsikringskostnad	kr	1.64	1.38	1.01
Lønnskostnad	kr	5.07	4.60	3.37
Kalkulert eierlønn	kr	0.40	0.32	0.17
Andre driftskostnader	kr	4.93	4.73	3.69
Rentekostnad	kr	4.46	4.26	3.30
Kalkulert rente på egenkap.	kr	1.93	2.38	1.44
Kalkulerte avskrivninger (BL)	kr	1.56	1.69	1.20
SUM	kr	40.79	37.89	32.74

Gjennomsnittskostnadene pr. kg produsert fisk ble fra 1987 til 1988 redusert med 13.6 % til kr 32.74. Smoltkostnadene ble redusert med 8.1 %, de variable kost-

nadene for, forsikring og lønn ble redusert med 5.6 %, mens andre driftskostnader, avskrivninger og kapitalkostnader ble redusert med hele 23.3 %.

Fylkesvis utvikling i kostnader pr. kg. produsert fisk. Gjennomsnitt pr. anlegg.

		1986	1987	1988
Troms og Finnmark	kr	70.11	60.79	47.41
Nordland	kr	41.89	43.45	34.36
Nord-Trøndelag	kr	53.82	41.93	33.33
Sør-Trøndelag	kr	56.90	52.00	35.70
Møre og Romsdal	kr	36.43	37.65	31.14
Sogn og Fjordane	kr	41.88	36.02	31.64
Hordaland	kr	32.67	30.14	30.33
Rogaland og Skagerak-kysten	kr	26.76	27.64	29.66

Den mest markante endringen i forhold til 1987, er at de fleste fylkene har redusert kostnadene pr. kg produsert fisk kraftig. Her er det igjen den kraftige produksjonsøkningen som slår ut.

De fylkene som lå på kostnadstoppen, Finnmark og Troms og Trøndelagsfylkene, har hatt den største reduksjonen. Finnmark/Troms reduserte kostnaden pr. kg produsert fisk med 22.0 %, Nord-Trøndelag med 20.5 % mens Sør-Trøndelag hadde en reduksjon på hele 31.3 %.

Rogaland befester sin stilling som lav-

kostnadsprodusen, tiltross for en økning på 7.3 %. Det er først og fremst i kostnadene for smolt/settefisk og før vi finner økningen.

Av tabellen ovenfor ser en også at differansen mellom de ulike fylkene er mindre i 1988 enn 1987. Dette skyldes igjen den kraftige økningen i produksjonen.

Mer detaljerte lønnsomhetsresultater vil bli offentliggjort i en egen melding. For flere opplysninger: Kontakt Merete Fauske, Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser.

«Forvaltning av sjøpattedyr»

Fiskeridepartementet har foreslått at temaet «Forvaltning av sjøpattedyrene» inngår som en del av temaet «Havmiljø» under den nordiske fiskerikonferansen i Danmark neste år. Bakgrunnen for det norske ønsket er at Norge i regi av Norges Fiskeriforskningsråd har satt i gang et integrert sjøpattedyrprogram som skal gå over en femårsperiode fram til utgangen av 1992. Målet er å øke kunnskapene om havmiljøet som et helhetlig økologisk system. Kunnskapene om samspillet mellom de forskjellige artene skal legge grunnlaget for en flerbestandsforvaltning av havets levende ressurser.

Statssekretær i Fiskeridepartementet

Direktør Arne Eidsmo (48) i Fiskeindustriens Arbeidsgiverforening, Tromsø, er i statsråd 20. oktober utnevnt til statssekretær i Fiskeridepartementet.

Arne Eidsmo er født i Tromsø, og er cand.jur. fra Universitetet i Oslo i 1967. Han har siden 1969 vært ansatt i Norsk Arbeidsgiverforening, Tromsø, der han siden 1974 har vært sjef for Nord-Norgesavdelingen og direktør for Fiskeindustriens Arbeidsgiverforening. Han er nestleder i Moxnes-utvalget og har flere styreverv.

Odelstingsproposisjon trukket

Regjeringen har i statsråd 20. oktober trukket tilbake odelstingsproposisjon nr. 3 (1989-90) Om lov om regulering av fisk og fiskevarer (Fiskeeksportloven).

Fordelte midler

Fiskeridepartementet har i samråd med Norges Fiskarlag vedtatt å innvilge inntil kr. 140.000 av effektiviseringsmidlene for 1989 til Samarbeidsverkstedene i Øksnes til forprosjektet «Nytt lossesystem for fiskefartøy».

Følgende søknader er også innvilget:

Inntil kr. 820.000 til Marine Ferm A/S til prosjektet «Videre utvikling av et prosjekt for framstilling av tilsetningsstoffet Scan-Lysine».

Inntil kr. 700.000 til Havforskningsinstituttet til prosjektet «Utsetting av torsk i fjord».

Inntil kr. 200.000 til Marintek A/S til prosjektet «Sikkerhet og beredskap i fiskeflåten - funksjon i kaldt klima».

Byråsjef i Fiskeridepartementet

Regjeringen har i statsråd 20. oktober utnevnt utredningsleder Torstein Hansen (29) i Fiskeridepartementet til byråsjef i samme departement fra det tidspunkt departementet bestemmer.

Torstein Hansen er født i Utsira, og er siviløkonom fra Norges Handelshøyskole i 1983. Han har vært ansatt i Fiskeridepartementet fra samme år. Der har han vært knyttet til Fiskeriøkonomisk kontor, hvor han har vært utredningsleder fra 1987.

Samfiske

Fiskeridepartementet har endret forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1989. Endringen går ut på at Fiskeridirektøren kan tillate at inntil 3 fartøyer i kystfartøygruppen kan gå sammen om kast, uten hensyn til det generelle forbudet mot samfiske.

Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelser om begrensning i adgangen til samfiske, og bestemmelser om påmelding og tilstedeværelse fram til levering er skjedd.

Fiskerisjefen i Møre og Romsdal:

Årsmelding 1988

Møre og Romsdal mistet 114 fiskefartøy i meldingsåret 1988, viser tall hentet fra årsrapporten for Fiskerisjefen i Møre og Romsdal. Lønnsomheten var god for de fleste fartøygrupper, spesielt for deler av ringnotflåten, hvor flere opplevde en inntektsøkning på tretti prosent. Til tross for sykdom, avsetningsvansker og prispress, ble 1988 som helhet et svært godt år for oppdrettsnæringa i fylket. Situasjonen for nye settefiskanlegg betegnes derimot som svært problematisk.

Fiskets Gang vil i framtiden presentere sammendrag av årsmeldingene fra landets fiskerisjefkontorer. Først ut er altså fiskerisjefkontoret i Møre og Romsdal, som i kortform skisserer de viktigste utviklingstrekk i fiskerinæringa i fylket i 1988.

Sysselsetting i fisket

Møre og Romsdal er no det fylket som har flest fiskarar på blad B, hoved- og eineyrke. 5.130 registrerte utgjer 23,3% av dei 22.048 fiskarane som er oppførde på blad B i Noreg. På blad A, biyrke, har Møre og Romsdal omlag 12% av dei registrerte fiskarane. I alt, blad A og B, har fylket 5.989 fiskarar, dette utgjer 20,4% av alle fiskarane i landet.

Av fiskarane på blad B i Noreg, utanom Møre og Romsdal, er 30,2% under 30 år. For Møre og Romsdal er tilsvarande tal 43,4%, dette kan takast som eit tegn på god rekruttering. Nordland, som tidlegare hadde flest fiskarar på blad B, kjem dårleg ut med berre 29,7% av fiskarane under 30 år.

Møre og Romsdal sine 5.130 eineyrkefiskarar har stor verdi for fylket. Det var i 1987 5.570 statlege arbeidsplassar, 812 sysselsatte i oljerelatert verksemd og 23.421 sysselsatte i industrien i fylket. Ein stor del av industrien i fylket, verkstadindustri og utstyrverksemd, har vakse fram som følgje av fiskerinæringa, desse er i stor grad avhengige av ei framleis sunn fiskerinæring i fylket.

Fiskeflåten

Talet på merkeregistrerte farty fiskefarty var pr. 31.12.88 2.171, dette er ein nedgang på i alt 114 farty i meldingsåret. Gruppa under 10 m minka med heile 111 farty, til 1.665. Dei største endringane ellers finn ein for gruppa 10–14,9 m, som minka med 13 farty, til 244 og for gruppa 15–24,9 m som auka med 12 farty til 86.

Ser ein på dei regionale endringane kjem det fram at det er Nordmøre og Sunnmøre som er hardast råka av nedgangen, Nordmøre har ein nedgang på 70 farty i gruppa under 10 m, tilsvarande tal for Sunnmøre er 42, i tillegg har Sunnmøre hatt ein nedgang på 9 farty i gruppa 10–14,9 m. I alt har Nordmøre ein nedgang på 63 farty, Sunnmøre 52 farty, medan Romsdal har ei auke på 1 farty i meldingsåret.

Fiskekonsesjonar

Talet på torsketrålkonsesjonar auka i meldingsåret frå 30 til 33, industritrålkonsesjonar minka med 6 til 49 medan det i talet på ringnotkonsesjonar var ein nedgang på 4 til 39. I meldingsåret vart det oppretta ein ny konsesjonstype, kolmulekonsesjon, denne låg tidlegare inn under loddetrålkonsesjon, det var ved utgangen av 1988 23 kolmulekonsesjonar i fylket. Det var ellers små endringar i talet på konsesjonar i meldingsåret.

Utviklinga i fiskeria

1988 var eit stabilt og bra år for banklineflåten, dei beste fartya hadde bruttofangs-

tar på 10 mill. kroner. Likevel var det til dels store variasjoner i fangstinntektene. Prisane i meldingsåret var meir på eit «normalt» nivå i høve til i 1987.

Ringnotflåten er ei viktig flåtegruppe i Møre og Romsdal med Herøy kommune som tyngdepunkt. I 1988 auka inntektene betydeleg, både for reine ringnotfarty og kombinerte kolmule-/ringnotfarty. Ei inntektsauke på 30% var vanleg. Bedringa kom av prisauke på råstoffet til sildemjøl og olje og av auka konsumandel, særleg av stor makrell til Japanmarknaden.

Industritrålarflåten i fylket hadde god lønsemd i 1987 då tobisfisket gjekk føre seg heile året. I 1988 varte tobis-fisket i kortare periodar og 1988 vart eit dårlegare år enn 1987.

1988 var eit dårleg år for reke-trålarane som kun dreiv i Barentshavet, medan dei store fartya som drifta ved Grønland hadde god lønsemd.

I 1988 var det kun 3–4 farty som dreiv skjelltråling. Minkande ressursar ved Svalbard og Bjørnøya gjorde drifta lite lønnsam. Styresmaktene stengde dessutan dei beste fangstfelt for å bevare dei gjenværande ressursane.

Fabriktrålarflåten var i 1987/88 gjennom ei sterk fornying, 1987 var eit svært godt år for flåten. I 1988 vart torskektivota reduserte, det same vart lønsemda for den einskilde farty. Flåten er viktig for Møre og Romsdal, ved sidan å vere ei god inntektskilde har flåten og ei desentraliserande effekt på busettinga. Flåten er hardt pressa frå ulikt hald og vil gå ei vanskeleg tid i møte om ressursutviklinga held fram i negativ lei.

Fiskeomsetninga i Møre og Romsdal

Torskesektoren

Fiskeslag	Kvantum -87	Kvantum -88	Endring i t	Endring i %
Torsk	57.469	54.573	÷ 2.896	÷ 5%
Sei	57.067	50.423	÷ 6.644	÷ 12%
Hyse	10.980	12.743	+ 1.763	+ 16%
Lange	11.542	11.034	÷ 508	÷ 4%
Blålange	3.548	3.156	÷ 392	÷ 11%
Brosme	14.301	11.736	÷ 2.565	÷ 18%
Uer	3.955	10.144	+ 6.189	+ 156%
Kveite	424	490	+ 66	+ 16%
Div. fisk	10.102	12.848	+ 2.746	+ 27%
Reker	6.666	5.296	÷ 1.370	÷ 21%
Krabbe	201	213	+ 12	+ 6%
Hummer	8	8	0	0%
Totalt	176.263	172.664	÷ 3.599	÷ 2%

(Kjelder: Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag og Norges Råfisklag)

Småtrålarflåten har hatt ei viss modernisering og nybygging. Dei minkande torskekvotane og minkande seibestand har svekka lønsemda til flåten i meldingsåret.

Sel- og kvalfangstflåten er i ein vanskelig situasjon, hetsen mot selfangsten har utløyst emosjonelle reaksjonar i marknadslanda. Det same gjeld for kvalfangsten, og i 1988 var det berre ein avgrensa forskningsfangst.

Kystfiskeflåten i Møre og Romsdal er stort og variert, eit viktig trekk er at flåten har merka stadig aukande konkurranse frå fritidsbåtar i dei kystnære farvatna.

Tabellen synar at ein finn den største kvantumsinkinga i fisket etter sei, også for torsk og brosme har det i perioden vore ein sterk nedgang.

Rekekvantumet gjekk og kraftig ned i høve til året før. Når det gjeld dei positive kvantumsendingane er det verdt å merkje seg fiske etter uer som hadde ei særskilt god utvikling, langt over ei fordobling i landa mengde.

For hyse og «diverse fisk» (andre artar enn dei som er nemnde i tabellen), finn ein og ei monaleg auke.

Ny ekspedisjonsjef i Fiskeridepartementet

Jan Wessel Hegg (51) er i statsråd 6. oktober konstituert som ekspedisjonsjef i utredningsavdelingen i Fiskeridepartementet for det tidsrom departementet bestemmer.

Jan Wessel Hegg er siviløkonom, og har erfaring fra Norges Eksportråd og Utenriksdepartementet. Han er nå underdirektør i skipsfartsavdelingen i Utenriksdepartementet. I sin tid i departementet har han arbeidet med utenriksøkonomiske og handelspolitiske spørsmål.

Sildesektoren

Fiskeslag	Kvantum -87	Kvantum -88	Endring i t	Endring i %
Nordsjøisild	37.072	16.325	÷ 20.747	÷ 56%
Norsk v.g.s.	5.858	9.393	+ 3.535	+ 60%
Makrell	57.601	74.584	+ 16.983	+ 29%
Hestmakrell	2.346	10.915	+ 8.569	+ 365%
Kolmule	79.572	86.330	+ 6.758	+ 8%
Kvitlaks	592	4.443	+ 3.851	+ 651%
Øyenpål	5.023	5.736	+ 713	+ 14%
Tobis	7.591	5.494	+ 2.097	÷ 28%
Totalt	195.655	213.220	+17.565	+ 9%

(Kjelder: Feitsildfiskernes Salslag, Ålesund)

Dei og minkande ressursar gjorde 1988 til eit heller dårlig år for fartygruppa.

I meldingsåret var det ifølgje tabellen størst kvantumsending i negativ lei for Nordsjøisild og Tobis, nedgangen var h.h. v. 21.000 tonn og 2.000 tonn.

For dei andre fiskeslaga finn ein auke i omsatt mengde. Makrell skil seg ut med ei auke på heile 17.000 tonn, medan tilsvarande tal for hestmakrell, kolmule og kvitlaks er 8.600, 6.800 og 3.900 tonn.

Fiskeindustrien

Fiskeindustriverksemdar i aktiv drift i fylket er i underkant av 150 anlegg, det har vore ein reell nedgang i talet på anlegg i meldingsåret. Fiskerisjefen er i ferd med å kartlegge industrien i fylket, statistikkgrunnlaget er ikkje ferdig bearbeidd, det utgjer i dag 83 foredlingsverksemdar og 38 ombordproduserande farty.

På dei 83 registrerte landanlegga er det 1.159 sysselsatte, av desse er 523 kvinner (45,1%). Tilsvarande tal for dei 38 ombordproduserande fartya er 823 og 62 (7,5%). Til saman vert dette 1.991 sysselsatte, av desse er 585 kvinner (29,4%).

Truleg utgjorde samla sysselsetting i fiskeindustrien, medrekna den ombordproduserande flåten, omlag 3.000 personar i meldingsåret.

Oppdrettsektoren

Møre og Romsdal produserte i 1988 kring 18,5% (16.539 tonn) av total mengd laksefisk. 14.465 tonn av dette var laks og 2.074 var aure. Sunnmøre produserte 7.667 tonn av fylkestotalen, Nordmøre 5.549 tonn og Romsdal 3.320 tonn.

I fylket var det pr. 31.12.88 96 konsesjonar for oppdrett av laks og aure. 79 konsesjonar for settefiskproduksjon, 156 konsesjonar for oppdrett av skaldyr og 69 konsesjonar for oppdrett av andre artar.

31.12.88 var det i overkant av 900 personar sysselsatt i oppdrettsnæringa i Møre og Romsdal, i tillegg kjem sysselsatte i avledda verksemdar.

Trass i sjukdom, vanskar med avsetnad og prispres, vart 1988 eit svært godt år for oppdrettsnæringa totalt sett. Men ein skal vere klar over at det er store variasjonar innan produksjonsledda og mellom ledda (matfisk/settefisk).

For matfiskanlegga ser det ut til at dei sterke og veldrevne styrkar si stilling medan dei dårleg utbygde har fått større problem. Verst er stoda for nye settefiskanlegg, dette gjeld og dei som må kunne karakteriserast som teknisk veldrevne, desse vil får store problem med å overleve.

Forskrift om kostnadsdekningen ved havneavgiftene

Regjeringen har i statsråd 6. oktober fastsatt forskrift om hvilke kostnader m.v. som de forskjellige havneavgifter skal dekke. Forskriften er fastsatt ut fra Lov om havner og farvann bygger på at havneavgiftene skal kreves opp etter kostnadsansvarsprinsippet. Den skal tre i kraft 1. januar 1992.

Havneavgiftene skal, sammen med eventuelle vederlag og øvrige inntekter, innbringe det som er nødvendig for at havna skal dekke sine betalingsforpliktelser. De skal dekke følgende kostnadsbærere: farled, kaifront, kaiarealer, isbryting og passasjerbequemmeligheter. De skal også dekke utgifter til administrasjon, og det skal være anledning til å bygge opp fonds i rimelig utstrekning.

Fiskeridepartementet eller den departementet bemyndiger kan fravike forskriften i særlige tilfeller, bl.a. når hensynet til havnas forretningsmessige drift og tilpassning til markedsforholdene gjør det nødvendig.

Departementet kan også bestemme at avgiftene ikke skal dekke kostnadene helt eller delvis for visse typer fartøyer. Norske og utenlandske orlogsfartøyer er fritatt for å betale havneavgifter. Fiskefartøyer har hittil betalt lavere avgifter enn andre fartøyer. Fiskeridepartementet mener at spørsmålet om avgiftsbelastningen for denne fartøygruppen må vurderes nøyer. Når arbeidet med Norsk fiskerihavneplan er avsluttet, vil spørsmålet om avgiftsbelastningen for fiskefartøyer bli avgjort. Departementet vil derfor bestemme at inntil videre skal fiskefartøyer betale havneavgifter som før.

Torskestammene på Newfoundland er i fare

Tekst og foto: Ola Sletten

Det er ikkje berre Noreg som har problem med torskebestanden for tida. Også Canada slit i høgste grad med slike.

Fiskets Gang har tatt ein prat med Cabot Martin i provinshovudstaden St. John's. Martin er formann i «Newfoundland Inshore Fisheries Association» (NIFA) og var rådgivar for provinsregjeringa under forhandlingane om 200-mils økonomisk sone i 1977. Dessutan var han representant for Canada på «Law of the Sea Conference» i Geneve og New York.

Newfoundland Inshore Fisheries Association

Organisasjonen NIFA blei starta i august 1986 og tar sikte på å ta vare på interessene til kystfiskarane, arbeidarane og eigarane til foredlingsbedriftene. Som ein naturleg del av dette programmet, er det viktig å kartlegge forekomstane av den nordlige torskestammen. Denne stammen har størst utbreiing og er den mest verdifulle «groundfish»-stammen i Nordvestatlantaren. I North Atlantic Fish Organization (NAFO)-terminologien ligg dette området i 2J3KL-feltet.

Ferske «tagging» studier tyder faktisk på at her er emne frå fire ulike stammar og at kvar enkelt medverkar spesielt til kystfisket. Dette gjeld The Hamilton Bank, The Belle Isle Bank, The Funk Island Bank og The Grand Bank.

«Den nordlige torsken» danna grunnlaget for busetnaden på austkysten av Newfoundland tidlig på 1600-talet, og heldt fram med å spele ei sentral rolle for økonomien til fleire hundre landlige småsamfunn inntil midten av sekstialet. I dag står denne «stammen» for omlag 40% av det

Cabot Martin som var rådgivar for Canada under 200-mils forhandlingane i 1977.

totale fisket på Newfoundland. Norge tok til å forsyne seg av desse herlegdomane i 1965 i lag med Island og Storbritania.

Når ein snakkar om fiskeripolitikk med Cabot Martin, forstår ein raskt at ein har å gjere med ein som har eit utrulig engasjement for det han er opptatt av. Cabot Martin tar fram eit kart og feier over dei viktigaste fiskestammene på Newfoundland med ein penn. Han viser også dei små franske øyane Miquelot og St. Pierre som ligg like ved kysten av Newfoundland. Det er ikkje ein einaste stamme som ikkje er trua. Her får trålarflåten og regjeringa gjennomgå. Cabot Martin fortel:

Røykteppe

– Regjeringa lagar eit røykteppe for å legge all skulda for overfisket på utlendingane. (Eit typisk eksempel på dette er måten ein spansk trålar blei brukt på då den blei tatt for ulovlig fiske innafor 200-mils sone i slutten av august. Rederiet blei dømt til å betale over 2 millionar norske kroner og hendinga blei slått stort opp i avisene.)

Den nordligaste fabrikkjen til Fishery Products International i St. Anthony.

Filetering av torsk i fabrikk til Fishery Products International i St. Anthony.

Dette er eit falskspel. Shakespeare sa: – «Busy idle minds» i samanheng med framande krigar. Løysinga på problemet er tvert i mot å stoppe trålarane frå plyndringa av fiskestammene. – Regjeringa har to muligheter: Kvotane må bli mindre og fisket etter torsk og andre arter må stoppast i gyttesesongen. I dyreverda har ikkje menneska lov til å massakrere eller korsfeste dei ulike artene når dei formerer seg. Slik er det heller ikkje med laksen i elvane.

Fishery Products International og National Sea

– *Korleis ser du på dei to største fiskeforedlingsbedriftene Fishery Products International (FPI) og National Sea (NS)?*

(FPI har den største tildelinga av fisk på Austkysten. Selskapet har 61 trålarar og 19 foredlingsbedrifter på Newfoundland, Nova Scotia og Massachusetts. Dette kompaniet sysselset 8 600 og tar i mot fisk frå 2 500 uavhengige kystfiskarar på Newfoundland. Somme seier: «As FPI goes, so goes much of Newfoundland.»)

– Desse gigantane jobbar i så nær kontakt med regjeringa at ein ikkje veit når den eine parten stoppar eit prosjekt og den andre begynner eit nytt. Tre tidligare toppsjefar er no representantar for provinsregjeringa, og dette fortel i grunn alt.

– *Utover dette; kva er så spesielt med desse selskapa?*

– Problemet med FPI og NS er at dei overfiskar ressursane med regjeringa si velsigning. Dette har dei gjort med stor suksess på fiskebankane ved Nova Scotia og Newfoundland. No har dei sugd seg på den nordlige delen av øya.

200-mils sona

– *Korleis samsvarar dette med intensjonane med 200-mils sona som du var med på å få i boks?*

– I forhold til det vi gjorde i 1977 er det lite som stemmer. Det har vore eit forferdelig misbruk av kvotane sidan 200-mils grensa tredde i kraft og det er regjeringa som står bak.

– Før 1977 hadde ikkje trålarane nokon nemneverdig effekt innafør grensa. I 1976 var den kanadiske offshorekvoten på bare 1500 tonn. Dei ti tidligare åra tappa den store utanlandsflåten ein masse av ressursane. I 1968 blei 65% av den totale biomassen hausta og fisket kollapsa straks etterpå.

– Tradisjonelt blei det tatt mellom 200–250 000 tonn per år. I 1974 var torsk kvoten nede i 35 000 tonn, og dette var ein av

dei virkelige grunnane til at Canada ville ha 200-mils sona. Men regjeringa snudde på flisa. Den har aldri brydd seg om kva som skjer med kystfiskarane og subsidierte store kompani.

– *Kva er det største problemet no?*

– Det største problemet no er overfisket som kanadiarane står for sjølve. Vi må prøve å kutte ned kvotane for trålarane som fiskar kysten vår tom for fisk, og stoppe fisket av torsk i gytetida. Samtidig som offshoreflåten av trålarar ønsker ein biologisk trygg kvote, må vi sikre oss at forde-

linga av ressursane mellom offshore- og kystfiskarane samsvarar med dei faktiske forholda. Mange av småsamfunna er fullstendig avhengige av torsk fisket og dette må myndighetene ta omsyn til.

Til slutt spør vi Cabot Martin kva han meiner om sjansane for Norge til å få tildelt kvotar innafør 200-mils sona. Han ser med eitt rart på meg og vil ikkje svare. I det eg nemner at nokre norske båtar fiska lodde utanfor grensa i juni og at dei gjerne vil kome tilbake, klarer han ikkje å halde seg. – Nemn det ikkje til meg ein gong. Eg blir sjuk.

Foreløpig skisse over møter/forhandlinger høsten 1989

x ACFM	København	31. oktober–8. november
xx Møte i Arbeidsutvalget		10. november
xx Norge–EF, 2. runde	Brussel	16.–17. november
x Norge–Sovjet	Jalta	20.–24. november
xx Skagerrak, 2. runde	Brussel	28.–29. november
xx NEAFC	London	28. november–1. desember
xxx Norge–EF, 3. runde	Oslo	30. november–1. desember
xxx Skagerrak, 3. runde	Oslo	primo desember
xxx Norge–Færøyene	Oslo/Bergen	primo desember
xxx Norge–Sverige	Oslo	primo desember

x = fastsatt/avholdt
 xx = tentativt
 xxx = åpent

Loddefiske på Newfoundland

Tekst og foto: Ola Sletten

Månadane juni og juli betyr noko spesielt for folket på Newfoundland, for då kjem lodda inn på strendene for å gyte. Unge som eldre vandrar i hopetal ned på strendene med plastposar og bøtter for å forsyne seg av dei små sølvglinsande laksefiskane som sprellar i fjøresteinane. Steikt lodde med løk er kjempegodt, anten det er til middag eller som knas. Kystfiskarane smiler og håper at den slunkne lommeboka vil bli fylt med daler.

Capelin

Her borte kallar dei lodda for *capelin* eller bare caplin. For lenge sidan gjekk ein ut frå at atlantehavs- og stillehavslodda høyrde til ulike arter. No kjem dei derimot under det same namnet *mallothus villosus*. Det latinske namnet betyr ganske enkelt noko som er hårete eller «lodden» på engelsk. Dermed har vi altså lodde. Lodda har ein grann kropp med små reist. Fire til fem veker før gytetida begynner hannen som er større enn hoa, å utvikle frynsete reist i to rekker langs sidene. Resten av året er det nesten umulig å skjelne mellom kjønn. Fullstendig utvikla kan dei bli mellom 13 - 23 centimeter lange. Krøking eller *American smelt* er ein nær slektning til arten.

Fem hovudstammar

På austkysten av Nord-Amerika er lodde utbreidd frå Hudson Bay til Nova Scotia. Den største konsentrasjonen er rundt Newfoundland som har fem hovudstammar med følgande fangstar frå i fjor:

- Labrador-Northeast Newfoundland (26380 tonn)
- Northern Grand Bank-Avalon (53640 tonn)
- South Grand Bank (South-East Shoal) (6000 tonn)
- St. Pierre-Green Bank (2000-3000 tonn)
- Gulf of St. Lawrence (2000-3000 tonn)

Brian Nakashima er forskar ved den pelagiske seksjonen ved «The Northwest Atlantic Fisheries Centre» i St. John's.

Nokre av desse stammene kan også bli delt inn i mindre stammar igjen. Nortre Dame Bay er kjent som overvintringssenter for ein del av Labrador-Northeast Newfoundland's stammen. I 1972 begynte fisket etter lodde offshore for alvor og 70 000 tonn blei tatt. Fangstmengdene blei raskt auka og toppa seg i 1976 med 370 000 tonn. Etter dette året har volumet gått nedover.

På denne tida var både den sovjetiske og norske flåten involvert. Fisket starta som oftast i mars eller april på fisk som skulle begynne (that were beginning to form feeding schools) på Northern Grand Banks. Fiskeflåten følgde lodda etterkvart som den flytta seg til gytteplassane. Den utanlandske flåten hadde vel og merke ikkje lov til å kome i kanadisk farvatn. Når gyttesesongen var over, stoppa fisket til seint i august eller tidlig i september.

Den utanlandske kvoten og den japanske etterspørselen

For å få nærare greie på kvotene for den utanlandske flåten og korleis japanarane ønsker lodda, har *Fiskets Gang* besøkt Brian Nakashima. Han er forskar i den pe-

Norsk-kanadiaren John Birklund frå Skodje på Sunnmøre ved ei capelin-not som ligg til tørking langs vegen. Dette er typisk for Newfoundland.

Japansk frysebåt som tar imot capelin ved hamna i St. John's.

lagiske seksjonen ved «The Northwest Atlantic Fisheries Centre» i St. John's og har foreldre som kom frå Japan. Senteret er regionalt hovudkvarter for det kanadiske fiskeridepartementet.

– Forvaltninga av loddestamma er kompleks. Enkelte meiner at ein ikkje bør fiske etter lodda på kommersielt grunnlag av di den er mat for anna fisk. Endringar i loddestamma kan få alvorlige innvirkningar på torskefisket langs kysten.

– Lodde blei først kvoteregulert i 1974 då grensa blei sett til 250 000 tonn. Denne kvoten blei auka året etter til 500 000 tonn og av dette kunne ein ta 200 000 tonn om våren og sommaren. I 1979 kunne forskarane bevisje at rekrutteringa til loddestamma hadde gått drastisk ned. Dermed blei kvoten for den sørlige delen sett til 10 000 medan ein kunne ta 75 000 tonn i det nordlige området.

– Først på denne tida begynte kystfiskarane på Newfoundland å fiske lodde i gytetida for å møte japanarane sitt ønske om meir rogn. Som ein konsekvens av dette blei det tatt 10 000 tonn inne ved land. På grunn av at forekomstane framleis var lave i 1980, blei fisket offshore forbudt.

– Har utlendingane vore med i fisket etter lodda dei seinare åra Brian Nakashima?

– I fjor var russerane og japanarane i aktivitet på South East Shoal med respektive 4 736 tonn og 1 395 tonn. Japanarane var utanfor 200 mils sona. Kanadiarane tok ikkje del her. Det var ingen båtar frå dei nordiske landa. I år var vel og merke seks norske båtar med og fisket blei sett på som eventyrlige.

– Kva slags lodde er japanarane ute etter?

– Japanarane er utelukkande ute etter holodda og kvaliteten må vere førsteklasses. Det er først og fremst rogn dei er interesserte i. Holodda blir frosen i 10 kilos kartongar og frakta med store frysebåtar. I Japan selger importkompania den så på den opne marknaden. Deretter blir den salta og tørka. Her er det snakk om lite salt og ikkje full tørking.

Shishamo

Det endelige produktet blir kalla *shishamo* og er uhyre populært som snackmat. Holodda med høgt innhald av rogn blir konservert i ei mild saltlakeoppløysing, halvtørka eller sett steikespidd i. Deretter blir det kokt og spist. Ein kan godt seie at det blir som å kjøpe sardinar på ein snackbar. Japanarane elsker smaken av olje og egga.

– Kva skjer med hannlodda?

– Her borte et folk stort sett hannlodda og den blir seldt i butikkane. Prosentvis er salget av hannlodde lav. Noko blir seldt til oppdrett av torsk og til minkfarmar. Dessutan blir den brukt i silasjeprodukt og som fiskemjøl. Industrien og regjeringa prøver stadig å finne marknader for hannlodda, men hittil er det ikkje blitt nokon særlig suksess.

– Korleis blir mottaket av lodda organisert på Newfoundland?

– Lodda blir landa i kvar hamn og ført til fabrikkane der blant anna holodda blir sortert. Dessutan blir det organisert mottak på forskjellige frysebåtar som er plasserte i St. John's, Harbour Grace og Bay of Islands på vestkysten. Dei to siste åra har fisket vore så godt at ein har hatt ein frysebåt som har ambulert mellom forskjellige hamner.

Tiltaksplan mot forurensing

Fiskeridepartementet har underrettet Nordisk Ministerråds sekretariat om at det slutter seg til det forslaget til uttalelse som Ministerrådet har utarbeidet til Nordisk tiltaksplan mot forurensing av det marine miljøet. Departementet anser det som viktig at omtalen av miljøforurensningen ved utslipp av næringsstoffer fra akvakulturanlegg nedtones i tiltaksplanen og gis en omtale som står i forhold til problemets omfang.

Fiskeridepartementet ser ikke noen ge-

vinst ved å innføre påbud om høyenergifor innen 1990. Departementet tar også forbehold om miljøforurensning fra akvakulturanlegg når det gjelder beskrivelsen av Norskehavets tilstand. Denne type forurensning er bare problematisk lokalt. Departementet ber om at det i utkastet til uttalelse tas inn en merknad om at følgende forhold bør fokuseres sterkere i planen:

De havområdene som omgir Norden er svært viktige områder for fisk, og er av stor betydning for fiskerinæringen og dermed bosettingen i distriktene. Forurensning av disse områdene kan få store konsekvenser for fiskebestandene, og

også ha konsekvenser for fiskens kvalitetsrenommé. Det bør etter Fiskeridepartementets syn understrekes at man skal samarbeide etter det såkalte «føre-var-prinsippet». Man kan ikke ta seg tid til å vente på alle forskningsresultater om biologisk/økologiske konsekvenser av forurensninger før man setter inn tiltak.

Det er vesentlig at fiskerienes betydning i Norden synliggjøres i samarbeidsprogrammet. Dette er spesielt viktig fordi Vest-Norden skal gis prioritet i det framtidige regionale samarbeidet i Norden, mener Fiskeridepartementet. Dette framgår også av Nordisk Ministerråds forslag til uttalelse.

lån og løyve

Midlertidig tillatelse til å sette ut 89-generasjonen på ny lokalitet og utvidelse av laks og aure

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Golten Laks AS Glesvær	Lindås kommune	12 000 m ³

Omdisponering av torskekonsesjon til sei

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Andersen Jan og Bjarne v/Jan Andersen Leines	Steigen kommune	8000 m ³

Laks og regnbueørret

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Svensby Fisk AS Lyngseidet	Lyngen kommune	12 000 m ³

Midlertidig tillatelse til landsbasert oppdrett av røye i brakkvann

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
AS Jøvik Sildolje og Kraftfabrikk Jøvik	Tromsø kommune	300 m ³

Midlertidig tillatelse til oppdrett av røye i poll

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Skardsfjord Aquaculture AS Tromsø	Tromsø kommune	500 000 m ³

Tillatelse til å etablere å drive landbasert anlegg for oppdrett av laks, ørret og regnbueørret i ferskvann til undervisningsformål

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Veterinærinstituttet Oslo	Oslo kommune	500 m ³

Midler fordelt

Av de 2 mill. kr. som Fiskeridepartementet stilte til disposisjon til kvinnerettede tiltak i fiskerinæringen i 1989, er hittil brukt nesten 1,9 mill. kr. Midlene er disponert til følgende formål med følgende beløp:

- Drøyt 1 mill. kr. til Norges Fiskarkvinne-lag.
- 41.000 kroner til en workshop for kvinner i fiskeriene.
- 100.000 kroner til en likestillingskonferanse.
- 100.000 kroner til reisestipend.
- 100.000 kroner til utdanningsstipend.
- 25.000 kroner til prosjektet «Yrkesrett-leiing for jenter i kystkommunane».
- 300.000 kroner til prosjektet «Kommune-planlegging på kvinners vilkår».
- 200.000 kroner til dataregister for syn-liggjøring av kvinner i fiskerinæringen.

Fiskeridepartementet vil mot slutten av året bestemme hva de resterende

drøyt 100.000 kroner av bevilgningen skal brukes til.

Fiskeridepartementet har i samråd med Norges Fiskarlag vedtatt å bevilge inntil kr. 970.000 av effektiviseringsmidlene for 1989 til Havforskningsinstituttets prosjekt «Storskala utsettingsprogram av hummeryngel for styrking av hummerbestanden». Bevilgningen forutsettes å dekke driftskostnadene for produksjonsanlegget for hummeryngel på Kyrksæterøra.

Departementet og Fiskarlaget forutsetter at det opprettes en styringsgruppe for utsettingsprogrammet.

Fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet komme med en orientering om hva som er eller blir gjort for å følge opp rapporterte episoder vedrørende neddreping/utkast i seinotfisket.

Fiskeridepartementet har ansatt John Erik Hagen som distriktssjef i Kystverkets 2. distrikt.

Fiskeridepartementet har oppnevnt medlemmer og varamedlemmer i Eksportutvalget for sildemel og sildeolje med

funksjonstid inntil videre, men ikke utover 31.12.1990. Som medlemmer er oppnevnt:

Disponent Thor Giæver, Tromsø, formann.

Disponent Tinney Rasmussen, Hauge-sund, formann.

Styremedlem Benedicte Berg Schil-bred, Tromsø.

Stortingsrepresentant Inger Kopper-næs, Ålesund.

Disponent Harald Sirnes, Hagesund. Direktør Martin C. Widnes, Måløy.

Direktør Jonas Hetland, Egersund.

Administrerende direktør Arne B. Hest-vik, Bergen.

Administrerende direktør Kåre Ankjær Jensen, Bergen.

Fisker Charles Remø, Leinøy.

Som varamedlemmer er oppnevnt:

Disponent Leif Torrissen, Bodø.

Disponent Johan Rasumssen, Hauge-sund.

Direktør Per Clausen, Tromsø.

Kontorleder Per Sortehaug, Ålesund.

Assisterende direktør Harald Røkenes, Egersund.

Disponent Helge Blålid, Måløy.

Disponent Odd Smørholm, Egersund.

Disponent Halvor Hansen, Lysøysun-det.

Fiskebåtredere Inge Halstensen, Bek-kjarvik.

Administrerende direktør Finn Berge-sen jr., Bergen.

Fiskeridepartementet støtter Norges Fis-karlag i synet på at det bør foretas en ny fiskeritelling for å framskaffe et bedre statistisk materiale om fiskerinæringen. I et brev til Statistisk Sentralbyrå sier de-partementet at det er ønskelig at byrået foretar en slik ny fiskeritelling.

På grunn av overgang til ny stilling løser Fiskeridepartementet ekspedisjons-sjef Kjell Raasok fra vervet som departe-mentets representant i styringsgruppen for organisering av Kystverkets admini-strative virksomhet. Som ny representant oppnevnes underdirektør Thomas A. Hazeland. Som ny varamann er opp-nevnt byråsjef Ulf Øines.

Kondemnering av kystfartøy

Fiskeridepartementet og Norges Fiskar-lag er enige om å avsette ytterligere inn-til 1 mill.kr. til ordningen med tilskudd til kondemnering av kystfartøy, slik at alle søknader om tilskudd som kom inn før søknadsfristens utløp kan realitetsbe-handles.

Lån og løyve

Oppdrettskonsesjoner

Det opplyses nedenfor hvem som har fått ovennevnte løyve, lokalisering av anlegg og størrelsen på produksjonsvolum.

Laks og ørret

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
K/S Burøylaks Vannareid	Karlsøy kommune	8000 m ³
Tranøylaks AS v/Odd V. Ingebrigtsen og Bjørn Takøy Vangsvik	Tranøy kommune	8000 m ³

Utvidelse av laks og ørret

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Dahl Nusfjord AS v/Jens F. Jentoft Ramberg	Flakstad kommune	12 000 m ³
Brønnøylaks AS v/Stein Estensen Brønnøysund	Brønnøy kommune	12 000 m ³
Follalaks AS v/Martin Sivertsen Nordfold	Steigen kommune	12 000 m ³
Vestfjordlaks v/Odd Fredriksen Henningsvær	Vågan kommune	12 000 m ³
Bee Bee Seafarm AS v/Bjørn Bech Skrovkjosen	Tysfjord kommune	12 000 m ³
Polarlaks AS v/Helge Zahl Husvær	Vevelstad kommune	12 000 m ³
Ravlaks AS Hamneidet	Nordreisa kommune	12 000 m ³

Tillatelse til alternativ lokalisering av laks og ørret.

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Einar Nilsen AS v/Einar Nilsen Hesstun	Vevelstad kommune	8000 m ³

Tillatelse til å etablere og drive forskningsanlegg for oppdrett av laks, ørret og regnbueørret i lukket merd i sjø.

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Giga AS c/o Ingvik Vik Tertnes	Masfjorden kommune	8000 m ³

Torsk

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Gullesfjordfisk v/Torstein Hartviksen og Nikolai Ludvigsen Bogen i Kvæfjord Frank Jakobsen Tromsø	Kvæfjord kommune	1000 m ³
	Lenvik kommune	1000 m ³

Arbeidsgruppe skal vurdere kystkrisen i Nord-Norge

Regjeringen har vedtatt å nedsette en hurtigarbeidende arbeidsgruppe som skal vurdere situasjonen og konsekvensene for utsatte kystdistrikter i Nord-Norge i lys av de nye bestandsvurderingene fra havforskerne. Arbeidsgruppen skal fremme forslag om tiltak som kan bidra til at aktiviteten og sysselsettingen kan opprettholdes i kystområdene i Nord-Norge, selv om fangstgrunnlaget i fiskeriene blir vesentlig redusert.

Arbeidsgruppen skal ledes av Kommunal- og arbeidsdepartementet, og skal ellers ha representanter fra Fiskeridepartementet, Næringsdepartementet og Finansdepartementet. Tidsfristen for å legge fram en innstilling er satt allerede til 15. november i år, fordi det haster med å komme fram til tiltak for å avhjelpe krisen. Mulige tiltak bør etter regjeringens mening være klare i god tid før årsskiftet.

Fiskeridepartementet ber om presisering

Fiskeridepartementet har bedt Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) om å forklare så langt det er mulig forskjellen mellom de nasjonale landingsstatistikkerne og de fangsttallene arbeidsgruppen (ACFM) opererer med. Bakgrunnen er et stadig tilbakevendende problem i fiskeriforvaltningen, spesielt i Nordsjøen og Skagerrak, med at det er uoverensstemmelse mellom de offisielle landingsstatistikkerne som innrapporteres til ICES av medlemslandene og de fangststatistikkerne som brukes av ACFM.

I fangststatistikkerne er det ofte påplussinger til landingstallene. Fiskeridepartementet skriver i brevet til ICES at så lenge slike uoverensstemmelser finnes, er det av avgjørende betydning for en skikkelig forvaltning å få en forklaring på disse påplussingene. Departementet ber derfor ICES om å vurdere hvorvidt det er mulig i framtida å spesifisere de ulike mengdene som er plussert på, som for eksempel utkast, bifangst osv.

Fiskeridepartementet ber også ICES om å be medlemslandene legge fram en beskrivelse av de nasjonale prøvetakings-systemene i alle blandede fiskerier. Fra norsk side anser man det som svært verdifullt om disse systemene kan evalueres av ICES med tanke på å komme fram til et standard system for alle medlemslandene.

Lån og løyve

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Solsem Laks AS v/Hallvard Solem Leka	Leka kommune	12 000 m ³
Hansen Fisk AS v/Willy Hansen Leka	Leka kommune	12 000 m ³

Utvidelse og etablering av laks og ørret på alternativ lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Hitramat AS v/Anton Fjeldvær Ansnes	Hitra kommune	12 000 m ³
Astor Canning v/Torleif Strøm Hestvika	Hitra kommune	12 000 m ³

Laks og ørret på alternativ lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Akva Industrier AS v/Johan Andorsen Træna	Træna kommune	8000 m ³

Midlertidig tillatelse til etablering laks og ørret på alternativ lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Nor-Fisk AS Svellingen	Frøya kommune	8000 m ³

Tillatelse til bruk av alternativ lokalitet samt utvidelse av laks og ørret

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Halsa Lakseoppsett v/Konrad Fjellgaard Ørnes	Bodø kommune	12 000 m ³

Utvidelse av laks og aure

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Stekkafisk AS Tørvikbygd	Kvam kommune	12 000 m ³
Bolstad Fiskeoppdrett AS Eikelandsosen	Jondal kommune	12 000 m ³

Utvidelse av laks og aure på ny lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Hennø Laks AS Hernar	Øygarden kommune	12 000 m ³

Utvidelse og etablering av laks og aure på alternativ lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Osen Fisk AS Eikelandsosen	Fusa kommune	12 000 m ³

Utvidelse av laks og aure på eksisterende lokalitet

Oppdretter	Lokalisering	Prod.volum
Hardangerfisk AS Steinstø	Kvam kommune	12 000 m ³
Stokksund Fisk AS Rubbetadneset	Bømlo kommune	12 000 m ³
Bjørøy Laks AS Bjørøyhamn	Fjell kommune	12 000 m ³

Fritidsfiske

Fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager er fritidsfiske i sjøen begrenset til fiske med stang, dorg, håv, oter og håndsnøre, og til fiske med ett garn på inntil 30 meter og en line med inntil 100 angler regnet pr. husstand. Det vil si at hver husstand bare kan sette ett garn og en line med nevnte lengde og antall angler.

Dette opplyser Fiskeridepartementet som svar på en henvendelse fra fritidsfiskere om hvilke regler som gjelder for fritidsfiske i sjøen etter andre arter enn laks og ørret. Laks- og ørretfiske i sjøen reguleres av Miljøverndepartementet, Direktoratet for Naturforvaltning.

I uken utenom søn- og helligdager gjelder de samme reglene for fritids- som for yrkesfiske, med unntak for spesielle regler som er fastsatt under de strenge reguleringene som i de senere år har vært fastsatt for fiske etter torsk nord for 62 grader nordlig bredde (Stad).

Ombygging av ringnotfartøyer

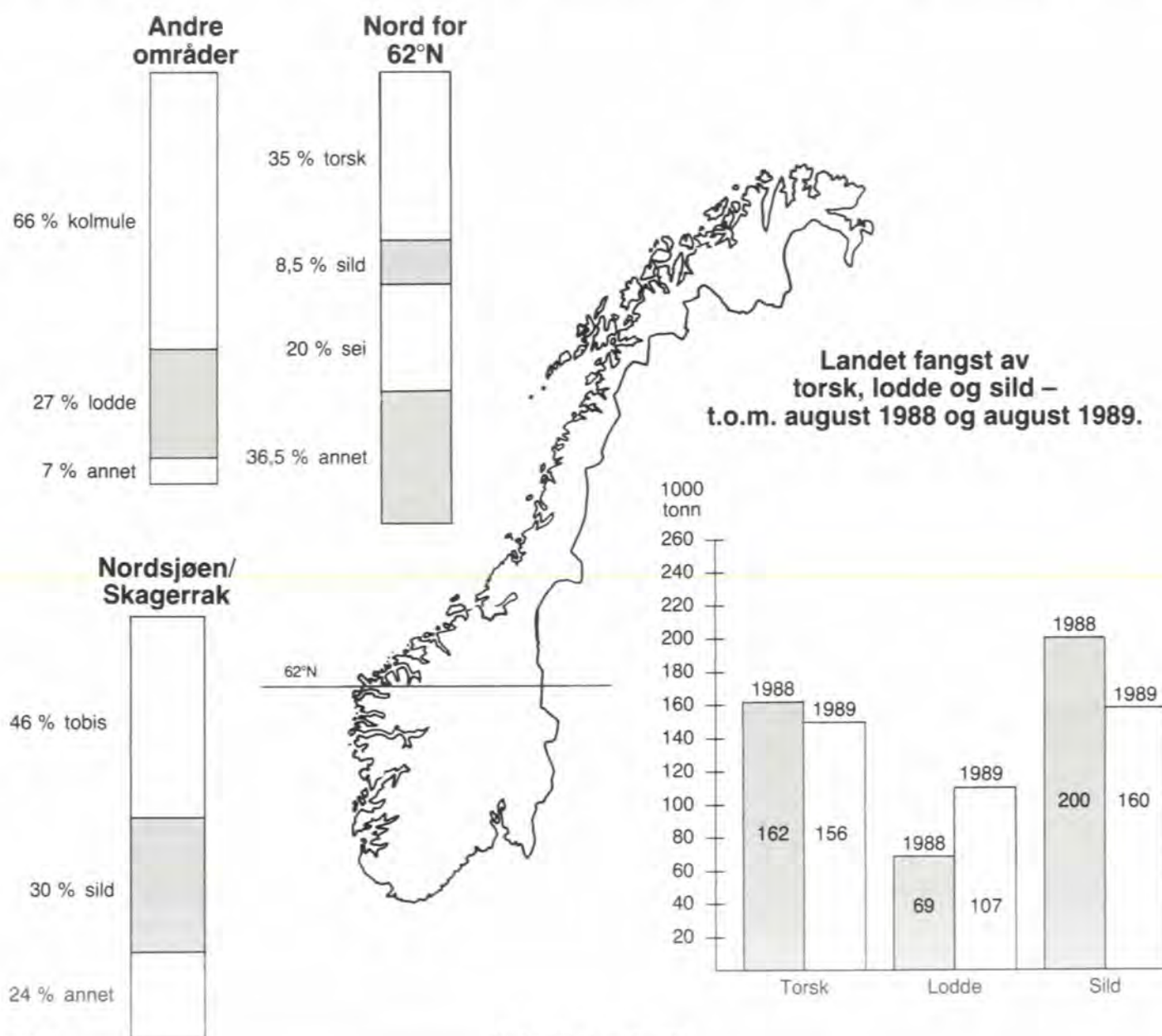
Fiskeridepartementet har bedt Statens Fiskarbank være varsom for resten av 1989 med å medvirke til finansiering av fartøyprosjekter som vil bidra til svekke leveranser av råstoff til industrien på land. Departementet har tidligere tatt opp med Fiskeridirektoratet den økte interessen for investeringer i melfabrikker ombord i ringnotfartøyer, og instruert direktoratet om å innta en restriktiv holdning ved behandling av søknader om bygging av ringnotfartøyer som i vesentlig grad er basert på produksjon av mel og olje.

Nå ber departementet også Statens Fiskarbank om å være restriktivt når den behandler søknader om lån og/eller rentestøtte til bygging eller ombygging av denne typen ringnotfartøyer.

Kontroll med smolt

Fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet instruere fiskerisjefene om å iverksette strenge kontrolltiltak for å påse at smolt ikke står i sjøen etter de tidsbegrensede tillatelsene. Denne kontroll må settes i gang umiddelbart etter 15 juli. Eventuelle ulovligheter må følges opp med sanksjoner.

Foreløpig oversikt over ilandført kvantum pr. august 1989

Tabell 1 Alle tall i tonn rund vekt¹⁾

	Til og med august 1989			Totalt		
	August 1989	Nord for 62°	Nordsjøen/Skagerrak	Andre områder ²⁾	T.o.m. august 1989	T.o.m. august 1988
Torsk	4 625	151 960	3 458	465	155 910	161 500
Hyse	6 565	25 300	1 055	110	26 465	46 200
Sei	23 575	85 700	14 245	85	100 030	84 000
Uer	1 230	14 015	623	11	14 649	17 000
Brosme	2 588	10 580	2 890	3 620	17 090	16 000
Lange/blålange	2 760	7 050	5 075	7 165	19 290	18 700
Blåkveite	880	2 845	18	0	2 863	4 500
Vassild	300	7 765	675	11 940	20 380	16 600
Lodde	50 755	0	0	107 046	107 046	68 800
Sild	10 600	37 000	122 870	0	159 870	200 000
Brisling	950	0	1 100	0	1 100	4 750
Makrell	64 400	56 450	10 675	0	67 125	81 800
Kolmule	0	0	0	260 000	260 000	208 000
Øyepål	9 070	0	50 400	0	50 400	41 800
Tobis	10 615	0	190 500	0	190 500	167 500
Reker	7 475	34 300	4 520	400	39 220	32 500

1) Foreløpige tall.

2) Inkluderer fangst tatt ved Jan Mayen, Island, Færøylene, vest av Skottland, Øst-Grønland og NAFO.

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/9 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1989 brukt til						
	11-17/9	18-24/9	pr. 25/9 1988	pr. 24/9 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 - Finnmark¹</i>											
Torsk	95	122	13 393	16 198	745	12 361	2 773	271	—	—	49
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	575	206	9 764	5 598	592	4 990	14	1	—	—	1
Sei	180	232	5 558	4 953	42	3 396	1 402	107	—	—	7
Brosme	3	2	162	58	2	29	26	2	—	—	—
Lange	0	—	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	0	0	—	—	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	3	34	489	120	71	49	—	—	—	—	—
Rødspette	11	11	7	51	4	47	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	6	3	836	224	6	218	—	—	—	—	—
Uer	16	45	890	364	195	166	0	—	—	—	2
Rognkjeks	—	—	64	134	—	—	—	—	—	—	134
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	310	281	9 568	11 563	2	11 560	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	3	3	1 393	863	83	39	226	135	—	—	379
I alt	1 203	934	42 126	40 127	1 744	32 855	4 441	515	—	—	571
<i>Prissone 2 - Finnmark¹</i>											
Torsk	131	32	16 150	17 732	254	10 454	4 745	2 278	—	—	1
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	244	51	4 132	1 810	26	1 748	19	17	1	—	—
Sei	461	484	11 207	8 952	19	4 792	3 804	337	0	—	—
Brosme	10	7	446	138	7	7	71	44	8	—	—
Lange	0	0	11	3	0	0	2	1	—	—	—
Blålange	0	—	4	0	—	0	0	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	6	2	1	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	—	105	12	1	11	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	22	6	2	4	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	7	3	265	146	3	143	—	—	—	—	—
Uer	2	0	1 064	299	179	120	0	—	—	—	0
Rognkjeks	—	—	31	4	—	3	—	—	—	—	1
Breiflabb	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	54	121	685	2 307	—	2 307	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	10	7	1 073	1 372	531	35	185	99	—	—	522
I alt	918	704	35 202	32 782	1 023	19 625	8 826	2 776	9	—	524

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/9 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1989 brukt til						
	11-17/9	18-24/9	pr. 25/9 1988	pr. 24/9 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms³</i>											
Torsk	218	137	27 539	29 603	1 144	6 185	21 023	1 209	9	33	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	41	58	4 213	2 843	1 073	1 617	123	30	—	0	—
Sei	1 631	619	4 416	19 991	119	11 109	7 598	1 145	—	20	—
Brosme	12	8	1 071	666	61	7	486	110	3	—	—
Lange	3	1	97	100	1	1	98	1	—	—	—
Blålange	0	—	29	7	0	0	7	0	—	—	—
Lyr	0	—	0	0	0	—	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	12	8	7	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	319	23	1 235	1 036	292	743	—	—	—	—	—
Rødspette	—	1	14	10	10	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	3	2	2	0	—	—	—	—	—
Steinbit	5	1	1 298	559	33	524	—	—	—	2	—
Uer	36	28	2 014	1 114	733	375	4	—	—	2	—
Rognkjeks	—	—	70	52	—	—	—	—	—	52	—
Breiflabb	—	—	2	1	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	0	13	9	9	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1 024	321	8 847	17 756	335	17 421	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	393	12	3 259	10 334	2 132	3 640	271	2 165	0	2 126	—
I alt	3 683	1 210	54 131	84 092	5 952	41 624	29 611	4 659	12	2 235	—
<i>Priss. 4/5/6 — Nordland³</i>											
Torsk	355	129	27 635	18 815	1 677	8 141	7 452	1 341	190	15	—
Skrei	2	0	12 203	14 059	431	2 248	5 317	6 056	7	—	—
Hyse	160	65	7 673	4 608	1 653	2 793	60	76	25	—	—
Sei	1 005	406	8 443	12 020	839	8 924	1 831	411	7	8	—
Brosme	72	33	2 323	1 588	508	174	578	254	74	—	—
Lange	19	11	1 009	841	20	17	794	10	1	—	—
Blålange	0	0	115	56	3	1	51	0	0	—	—
Lyr	0	0	88	63	58	1	3	0	0	0	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	1	63	44	42	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	70	68	1 553	959	425	532	2	—	—	0	—
Rødspette	5	5	68	88	72	15	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	1	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	5	2	234	110	31	78	—	—	1	0	—
Uer	75	59	3 426	2 016	1 372	634	8	—	1	1	—
Rognkjeks	—	—	27	29	—	—	—	—	—	29	—
Breiflabb	0	0	15	5	3	1	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	1	4	4	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	18	1	1	—	—	—	—	—	—
Krabbe	13	18	—	31	7	—	—	—	23	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	15	5	504	348	314	34	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	31	26	9 102	10 165	3 062	1 430	326	3 612	1	1 734	—
I alt	1 828	829	74 500	65 848	10 524	25 025	16 422	11 759	329	1 788	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-24/9 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1989 brukt til						
	11-17/9	18-24/9	pr. 25/9 1988	pr. 24/9 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	5	3	1 472	1 693	498	95	676	405	19	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	4	368	268	235	28	1	2	0	—	—
Sei	171	25	1 828	2 016	338	856	208	575	—	39	—
Brosme	7	53	675	687	87	16	238	344	2	—	—
Lange	2	45	909	917	30	7	332	549	—	—	—
Blålange	0	1	203	103	37	0	66	—	—	—	—
Lyr	3	3	218	160	152	6	2	0	1	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	10	8	7	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	12	1	1	37	37	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	1	2	2	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	3	2	0	—	—	—	0	—
Uer	14	10	591	604	600	3	1	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	12	8	7	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	21	22	658	1 091	1 089	2	—	—	—	0	—
Skate/Rokke	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Al	—	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	69	185	124	254	37	—	—	—	217	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	1	162	70	820	45	775	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	61	41	5 350	3 070	1 104	1 887	0	12	—	66	—
I alt	371	556	12 495	11 742	4 310	3 676	1 524	1 887	239	107	—
<i>Priss. 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	1	15	837	1 122	493	99	529	0	1	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Hyse	1	9	562	281	190	89	1	0	—	—	—
Sei	27	70	4 406	2 205	516	511	1 076	102	—	1	—
Brosme	89	2	1 687	1 757	45	30	1 621	60	—	—	—
Lange	11	1	851	1 017	2	11	1 003	—	—	—	—
Blålange	—	—	1 001	515	2	—	513	—	—	—	—
Lyr	1	1	92	68	58	9	1	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	4	5	4	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	35	57	50	8	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	2	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	3	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	22	30	23	7	—	—	—	—	—
Uer	1	8	598	556	517	39	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	13	8	5	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Al	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	28	35	11	63	1	—	—	—	63	—	—
Hummer	—	—	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	6	7	7	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	0	1	1 378	1 006	804	180	0	—	—	21	—
I alt	162	145	11 510	8 701	2 724	985	4 744	162	64	21	—

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1–8/10 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	25-1/10	2-8/10	pr. 9/10 1988	pr. 8/10 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priszone 1 – Finnmark¹</i>											
Torsk	99	151	14 921	16 448	756	12 574	2 792	277	—	49	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	222	150	11 774	5 970	597	5 358	14	1	—	1	—
Sei	78	130	8 624	5 161	42	3 582	1 424	107	—	7	—
Brosme	5	3	169	66	2	35	27	2	—	—	—
Lange	—	0	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	—	0	0	—	—	0	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	0	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	30	495	150	71	79	—	—	—	—	—
Rødspette	8	9	8	68	8	60	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	4	3	871	232	7	225	—	—	—	—	—
Uer	0	42	991	406	217	187	0	—	—	2	—
Rognkjeks	—	—	64	134	—	—	—	—	—	134	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	177	273	9 727	12 013	2	12 011	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	4	6	1 795	873	88	39	226	135	—	384	—
I alt	599	797	49 440	41 522	1 790	34 150	4 485	522	—	576	—
<i>Priszone 2 — Finnmark¹</i>											
Torsk	257	71	16 704	18 060	257	10 739	4 781	2 282	—	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	162	46	4 657	2 018	30	151	20	17	1	—	—
Sei	498	487	13 678	9 937	20	5 403	4 175	339	0	—	—
Brosme	8	9	462	155	8	8	81	51	8	—	—
Lange	0	0	11	3	0	0	2	1	—	—	—
Blålange	0	0	4	0	—	0	0	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	7	2	1	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	2	0	105	14	1	13	—	—	—	—	—
Rødspette	3	0	33	8	2	7	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	3	2	283	152	3	149	—	—	—	—	—
Uer	9	7	1 086	315	191	123	0	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	31	4	—	3	—	—	—	1	—
Breiflabb	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	27	—	686	2 334	—	2 334	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	4	4	1 081	1 380	531	39	185	100	—	525	—
I alt	974	627	38 828	34 383	1 044	20 769	9 244	2 789	9	527	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-8/10 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til							
	25/9-1/10	2-8/10	pr. 9/10 1988	pr. 8/10 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 - Troms³</i>												
Torsk	240	257	28 430	30 099	1 193	6 385	21 147	1 332	9	33	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	100	95	4 271	3 037	1 133	1 751	124	30	—	0	—	—
Sei	1 017	661	5 744	21 669	130	12 196	8 100	1 224	—	20	—	—
Brosme	30	39	1 104	735	68	7	541	116	3	—	—	—
Lange	3	3	104	106	1	1	104	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	30	7	0	0	7	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	13	9	8	1	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	54	57	1 263	1 147	373	774	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	0	14	11	11	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	3	3	3	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	5	1	1 324	566	34	530	—	—	—	2	—	—
Uer	37	37	2 066	1 188	797	385	4	—	—	2	—	—
Rognkjeks	—	—	70	52	—	—	—	—	—	52	—	—
Breiflabb	—	0	2	1	0	0	—	—	0	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	0	103	9	9	—	—	—	—	0	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1 012	410	10 509	19 177	364	18 814	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	16	19	3 444	10 369	2 139	3 640	271	2 176	0	2 142	—	—
I alt	2 516	1 579	58 493	88 187	6 262	44 484	30 299	4 879	12	2 251	—	—
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland³</i>												
Torsk	309	164	28 621	19 288	1 730	8 330	7 643	1 381	190	15	—	—
Skrei	57	72	12 421	14 187	431	2 248	5 317	6 184	7	—	—	—
Hyse	158	78	7 826	4 844	1 730	2 952	60	77	25	—	—	—
Sei	517	568	9 512	13 105	937	9 823	1 911	419	7	8	—	—
Brosme	59	39	2 428	1 687	554	190	603	264	76	—	—	—
Lange	15	9	1 036	866	21	18	815	11	1	—	—	—
Blålange	1	0	116	57	3	1	52	0	0	—	—	—
Lyr	0	0	90	63	59	1	3	0	0	0	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	66	45	43	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	9	6	1 712	974	429	543	2	—	—	0	—	—
Rødspette	5	4	77	96	79	17	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	1	0	0	—	—	—	—	0	—	—
Steinbit	2	5	247	116	32	83	—	—	1	0	—	—
Uer	80	45	3 556	2 142	1 470	661	8	—	1	1	—	—
Rognkjeks	—	—	27	29	—	—	—	—	—	29	—	—
Breiflabb	0	0	15	5	3	1	—	—	0	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	1	1	6	6	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	22	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	40	28	71	12	—	—	—	59	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Reke	6	8	539	362	328	34	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	15	91	9 179	10 271	3 147	1 431	329	3 615	1	1 748	—	—
I alt	1 235	1 131	77 519	68 214	11 016	26 336	16 743	11 950	367	1 802	—	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1–8/10 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1989 brukt til						
	9-19/10	16-22/10	pr. 23/10 1988	pr. 22/10 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 — Trøndelag⁴</i>											
Torsk	6	1	1 489	1 712	515	95	677	406	19	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	3	372	279	246	28	1	2	0	—	—
Sei	57	33	1 976	2 267	408	1 034	209	576	—	39	—
Brosme	17	5	736	755	94	16	255	389	2	—	—
Lange	1	0	1 019	966	31	7	335	594	—	—	—
Blålange	0	0	206	112	37	0	74	—	—	—	—
Lyr	1	1	225	165	157	6	2	0	1	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	10	8	8	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	1	42	42	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	1	2	2	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	3	3	0	—	—	—	0	—
Uer	6	6	651	629	626	3	1	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	12	8	8	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	38	53	779	1 326	1 324	2	—	—	—	0	—
Skate/Rokke	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Ål	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	18	0	451	613	76	—	—	—	537	—	—
Hummer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	1	71	821	47	775	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	49	10	5 631	3 291	1 228	1 976	0	12	—	75	—
I alt	200	114	13 600	13 002	4 852	3 943	1 554	1 979	559	115	—
<i>Priss. 9 — Nordmøre⁵</i>											
Torsk	6	15	893	1 167	533	100	533	0	1	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Hyse	0	2	582	290	197	92	1	0	—	—	—
Sei	5	20	4 474	2 372	603	577	1 090	102	—	—	—
Brosme	4	38	1 931	1 938	46	36	1 796	60	—	—	—
Lange	3	9	975	1 092	3	15	1 075	—	—	—	—
Blålange	—	10	1 003	525	2	—	523	—	—	—	—
Lyr	0	1	97	71	61	9	1	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	5	5	4	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	0	35	58	50	8	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	2	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	4	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	8	3	23	42	24	17	—	—	—	—	—
Uer	7	6	612	641	595	46	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	13	7	6	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	22	104	143	1	—	—	—	142	—	—
Hummer	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	0	6	8	7	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	27	6	1 401	809	213	0	0	—	—	21	—
I alt	61	135	12 162	9 408	2 949	1 114	5 018	162	143	22	—

STATISTIKK

Nr. 10 - 1989

l andbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-22/10 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Fersk	Frysing	Kvanta 1989 brukt til				
	9-15/10	16-22/10	pr. 23/10 1988	pr. 22/10 1989			Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priszone 1 - Finnmark¹</i>											
Torsk	79	150	15 542	16 677	761	12 773	2 810	285	—	49	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	73	179	12 035	6 223	634	5 572	16	1	—	1	—
Sei	140	44	9 675	5 344	42	3 753	1 436	107	—	7	—
Brosme	2	3	173	71	2	36	29	4	—	—	—
Lange	—	0	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	0	0	—	—	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	73	29	496	253	148	105	—	—	—	—	—
Rødspette	5	6	8	79	13	67	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	884	234	7	228	—	—	—	—	—
Uer	30	36	1 006	472	275	195	0	—	—	2	—
Rognkjeks	—	—	64	134	—	—	—	—	—	134	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	234	53	9 984	12 300	2	12 298	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	2	3	1 803	878	90	39	226	136	—	386	—
I alt	637	506	51 673	42 665	1 973	35 064	4 517	533	—	578	—
<i>Priszone 2 - Finnmark¹</i>											
Torsk	107	81	17 064	18 248	259	10 913	4 787	2 288	—	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	21	40	4 764	2 079	31	2 010	20	17	1	—	—
Sei	316	137	15 040	10 391	20	5 794	4 232	344	0	—	—
Brosme	3	6	475	165	8	8	86	54	8	—	—
Lange	0	0	11	4	0	0	3	1	—	—	—
Blålange	—	0	4	0	—	0	0	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	7	2	1	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	2	0	105	16	1	15	—	—	—	—	—
Rødspette	4	—	36	13	2	11	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	295	153	3	150	—	—	—	—	—
Uer	9	4	1 101	327	202	125	0	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	31	4	—	3	—	—	—	1	—
Breiflabb	—	—	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	16	27	687	2 378	—	2 378	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	12	8	1 092	1 400	541	44	185	100	—	530	—
I alt	492	304	40 715	35 180	1 069	21 452	9 313	2 804	9	532	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-22/10 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1989 brukt til						
	9-15/10	15-22/10	pr. 23/10 1988	pr. 22/10 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms³</i>											
Torsk	111	68	29 975	30 278	1 214	6 474	21 195	1 353	9	33	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	25	49	4 326	3 111	1 146	1 809	126	30	—	0	—
Sei	352	103	7 203	22 124	154	12 464	8 245	1 242	—	20	—
Brosme	10	23	1 123	768	70	7	566	123	3	—	—
Lange	1	2	106	109	1	1	107	1	—	—	—
Blålange	0	0	30	8	0	0	7	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	—	0	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	13	9	8	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	31	124	1 406	1 301	439	862	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	14	12	12	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	0	3	3	3	0	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	1 358	568	35	531	—	—	—	2	—
Uer	23	39	2 119	1 250	844	398	5	—	—	2	—
Rognkjeks	—	—	70	52	—	—	—	—	—	52	—
Breiflabb	—	—	2	1	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	280	9	9	—	—	—	—	0	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	440	240	11 097	19 858	399	19 459	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	6	70	3 484	10 445	2 143	3 698	271	2 178	0	2 154	—
I alt	1 000	718	62 608	89 906	6 476	45 706	30 522	4 926	12	2 263	—
<i>Priss. 4/5/6 — Nordland³</i>											
Torsk	80	192	29 492	19 560	1 750	8 397	7 791	1 417	190	15	—
Skrei	25	42	12 433	14 254	431	2 248	5 319	6 249	7	—	—
Hyse	22	113	7 975	4 980	1 791	3 026	60	77	26	—	—
Sei	213	533	10 217	13 851	1 006	10 425	1 957	448	7	8	—
Brosme	18	57	2 495	1 762	582	198	628	276	78	—	—
Lange	5	16	1 062	887	22	19	835	11	1	—	—
Blålange	0	0	117	57	4	1	52	0	0	—	—
Lyr	0	0	90	63	59	1	3	0	0	0	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	68	46	44	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	100	1 776	1 074	524	549	2	—	—	0	—
Rødspette	4	7	93	107	86	21	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	1	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	1	1	265	118	33	85	—	—	1	0	—
Uer	28	54	3 635	2 224	1 515	699	8	—	1	1	—
Rognkjeks	—	—	27	29	—	—	—	—	—	29	—
Breiflabb	0	0	16	5	4	1	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	5	2	11	11	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	32	1	1	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	40	71	12	—	—	—	59	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	12	18	559	392	358	34	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	10	27	9 246	10 308	3 160	1 432	331	3 619	1	1 766	—
I alt	419	1 169	79 641	69 802	11 390	27 139	16 986	12 098	369	1 820	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-10/8 1989 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	25-1/10	2-8/10	pr. 9/10 1988	pr. 8/10 1989	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	6	5	1 477	1 704	507	95	677	406	19	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	2	370	271	238	28	1	2	0	—	—
Sei	128	32	1 928	2 177	379	974	208	576	—	39	—
Brosme	34	12	702	733	92	16	248	376	2	—	—
Lange	46	2	963	965	30	7	334	593	—	—	—
Blålange	8	0	204	111	37	0	74	—	—	—	—
Lyr	2	0	222	162	154	6	2	0	1	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	10	8	8	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	5	—	1	42	42	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	1	2	2	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	3	3	2	0	—	—	—	0	—
Uer	9	5	601	618	614	3	1	—	—	0	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	12	8	8	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	130	14	725	1 235	1 233	2	—	—	3	0	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	163	178	319	596	70	—	—	—	526	—	—
Hummer	—	0	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	70	820	46	775	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	162	0	5 535	3 232	1 227	1 925	0	12	—	67	—
I alt	695	251	13 145	12 688	4 691	3 832	1 546	1 965	547	107	—
<i>Priss. 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	13	11	863	1 146	513	99	532	0	1	—	—
Skrei	—	—	—	0	—	—	0	—	—	—	—
Hyse	5	2	570	288	196	91	1	0	—	—	—
Sei	61	81	4 441	2 347	588	572	1 085	102	—	1	—
Brosme	83	56	1 704	1 895	46	31	1 758	60	—	—	—
Lange	56	7	916	1 080	3	12	1 066	—	—	—	—
Blålange	1	—	1 002	515	2	—	513	—	—	—	—
Lyr	1	1	96	70	60	9	1	—	—	0	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	5	5	4	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	35	57	50	8	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	2	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	3	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	22	31	24	7	—	—	—	—	—
Uer	36	35	604	627	588	39	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	13	7	6	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	40	17	71	121	1	—	—	—	120	—	—
Hummer	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	6	7	7	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	2	2	1 380	1 010	808	180	0	—	—	21	—
I alt	299	213	11 737	9 212	2 900	1 050	4 956	162	121	22	—

Fiskets Gang

utgitt av Fiskeridirektøren
Postboks 185
5001 Bergen
Telefon (05) 20 00 70

- er det offisielle tidsskrift for norsk fiskerinæring
- inneholder stoff fra norske og utenlandske fiskeri
- gir deg detaljert statistikk over norsk fiske og fiskeeksport
- publiserer forskningsrapporter og resultat fra forsøksfiske
- gir deg oversikt over alle lover og forskrifter som berører norsk fiske
- koster 200,- innenlands og i Skandinavia, 330,- utenlands med ordinær post og 400,- sendt med fly. Fiskerifagstudenter får det for 100,- i året
- kommer ut hver måned.

✂ Klipp ut og send til Fiskets Gang, Boks 185, 5001 Bergen..... ✂

Ja takk, jeg abonnerer på Fiskets Gang:

Navn

Adresse

Postnummer Poststed

Abonnementet løper til det blir stoppet.